

Guddommelige samtaler 2. bog.

Dialogen fortsætter

Af Neale Donald Walsch 1997.

Bogen er skrevet af Erling Stougaard Nielsen. December 2017 (i uddrag)

Dette er et budskab fra Gud/Altet, og i det foreslår Gud en social, seksuel, uddannelsesmæssig, politisk, økonomisk og teologisk revolution på denne planet, hvis lige vi aldrig har set og sjældent forestillet os. Forslaget fremsættes inden for rammerne af vore egne udtrykte ønsker som planetens beboere.

Trilogien ***Guddommelige samtaler*** begyndte da 1. bog udkom i maj 1995. Den bog behandlede hovedsagelig personlige anliggender, og ændrede mit liv. Den ændrede en mængde liv. I løbet af få uger blev den en overraskende hurtig sælger; hvis udbredelse nåede et forbløffende omfang. Ved slutningen af første år solgte den 12.000 eksemplere om måneden med stigende tendens.

Første gang, jeg oplevede at tale med Gud/Altet på dine vegne, var i 1992-93. Jeg havde skrevet et vredt brev til Gud, hvori jeg spurgte, hvorfor mit liv var blevet sådan et monument over kamp og fiasko. I alt fra mine kærlighedsforhold til mit livs arbejde, til samværet med mine børn, til mit helbred – ***i alt*** – oplevede jeg ikke andet end kamp og fiasko. Mit brev til Gud/Altet krævede at få at vide hvorfor – og hvad det krævede at få livet til at fungere.

Til min overraskelse blev det brev besvaret. Hvordan det blev besvaret, og svarene blev udgivet i maj 1995 med titlen ***Guddommelige samtaler bog 1***. Disse første afsnit af bog 2. blev skrevet i marts 1996, fremgangsmåden var den samme som for bog 1. – På et blankt ark papir nedskrev jeg blot et spørgsmål – et hvilket som helst spørgsmål... som regel det første spørgsmål, der faldt mig ind – og aldrig så snart var spørgsmålet nedskrevet, før svaret tog form i mit hoved, som om nogen hviskede mig i øret. Jeg tog imod diktat!

De fem trin i at sige sandheden. Sandheden vil frigøre dig.

- ***Begynd at sige sandheden nu og hold aldrig op.***
- ***Begynd med at sige sandheden til dig selv, om dig selv.***
- ***Sig så sandheden om dig selv til en anden.***
- ***Sig så sandheden om en anden til denne anden.***
- ***Sig til sidst sandheden til alle om alting.***

Lad os for det første få klarhed over vores forhold. Jeg ***"giver"*** jer ikke noget – I kalder det frem. I 1. bog forklarer jeg ganske udførligt hvordan I gør det. For det andet dømmes jeg ikke det, I kalder frem. Jeg kalder ikke noget ***"godt"*** eller ***"dårligt"***. (***Og I ville gøre dét ved ikke at gøre det.***)

Du er et skabende væsen – skabt i Guds udtrykkelige billede. Du kan få hvad du end vælger. Men du kan ikke få alt, hvad du ønsker. Faktisk får du aldrig ***noget som helst***, du ønsker, hvis du ønsker det stærkt nok. Fordi tanker er kreative, og tanken om at ønske noget er et udsagn til universet – en erklæring af en sandhed – som universet så frembringer din virkelighed.

Fordi i det øjeblik, du siger **"jeg ønsker"** noget, siger universet **"ja vist gør du det"** og giver dig nøjagtigt den oplevelse – **oplevelsen af at "ønske" det!**

Jeg frembringer hvad du kalder frem! Du kalder præcis det frem, som du tænker, føler og siger. Så enkelt er det.

Der bør kun være én overvejelse, når en beslutning skal tages – er dette et udsagn om hvem jer er? Er dette en bekendtgørelse af, hvem jeg vælger at være? Hele livet bør være sådan en bekendtgørelse. Faktisk **er** hele livet det. Du kan lade den bekendtgørelse skabe **tilfældigheder** eller ifølge **valg**.

Et liv levet ifølge valg, er et liv i bevidst handling. Et liv levet tilfældigt, er et liv i ubevidst reaktion.

Husk dette: sjælen skaber, forstanden reagerer.

Sjælen søger intuitivt den fuldkomne omstændighed og situation, som nu behøves for at helbrede forkert tænkning og giver dig den rette oplevelse af, hvem du virkelig er.

Gå derfor væk fra forstanden, når store beslutninger skal tages, og ransag sjælen i stedet.

Sjælen forstår, hvad forstanden ikke kan fatte.

Hvis du bruger tiden til at regne ud, hvad der er **"bedst"** for dig, bliver dine valg forbeholdne, dine beslutningstagninger varer en evighed, og din rejse søsættes på et hav af forventninger.

Sjælen taler til dig med følelser. Lyt til dine følelser. Følg dine følelser. Ær dine følelser.

Jeg siger dig: Dine følelser vil **aldrig** bringe dig i **"vanskeligheder"**, fordi dine følelser er din **sandhed**. **Husk dette: I sand lovprisning er forstanden fraværende.** Hvis du lytter til sjælen, får du at vide, hvad der er **"bedst"** for dig, for det, der er bedst for dig er det, der er sandt for dig.

Følelser er sjælens sprog. Og din sjæl er din sandhed. Følelser er hverken negative eller destruktive. De er simpelt hen sandheder. Det afgørende er, hvordan du udtrykker den sandhed. Når du udtrykker din sandhed med kærlighed, indtræffer negative og skadelige resultater sjældent, og når de gør, er det som regel fordi, en anden har valgt at opleve din sandhed på en negativ eller skadelig måde. I så fald kan du sandsynligvis ikke gøre noget for at undgå udfaldet.

Jeg siger dig: **Intet er mere naturligt end kærlighed.** Hvis du handler kærligt, handler du naturligt. Hvis du reagerer med frygt, uvilje eller vrede, handler du måske **normalt** men aldrig **naturligt**.

Jeg siger jer dette -

Bed, så skal der gives jer; søg så skal I finde; bank på, så skal der lukke op for jer.

Hver af jer har sin egen udlægning om hvem og hvad jeg er. Hver af jer har forstået mig – skabt mig – på sin egen måde. For nogle af jer, er jeg en mand. For nogle af jer, er jeg en kvinde.

For nogle er jeg begge dele. For nogle er jeg ingen af delene. For nogle er jeg ren energi.

For nogle den højeste følelse som I kalder kærlighed. Og nogle af jer har ingen forestilling om, hvad jeg er.

I ved blot, at **JEG ER**. Og sådan er det. **JEG ER**.

Jeg er vinden, der purrer op i dit hår. Jeg er solen, der varmer din krop. Jeg er regnen, der danser på dit ansigt. Jeg er duften af blomster i luften, og jeg er blomsterne, som sender deres duft opad. Jeg er luften, som **bærer** duften.

Jeg er din første tankes begyndelse. Jeg er din sidste slutning. Jeg er ideen, som opdannede dit mest strålende øjeblik. Jeg er dens opfyldelses herlighed. Jeg er den følelse, som var drivkraften i det mest kærlige, du nogensinde har gjort. Jeg er den del af dig som længes efter den følelse igen og igen. Lige meget hvad der virker for dig, lige meget hvad der får det til at ske – **lige meget hvilke** ritualer ceremonier, tilkendegivelser, meditationer, tanker, sange, ord eller handlinger, det **kræver**, for at du kan **"genvinde forbindelsen" – gør det**. Gør det til min ihukommelse. **Jeg er altid sammen med dig, selv til tidens ende.**

Når jeg (Neale Donald Walsch) går tilbage og resumere det, du siger, lader det til, at jeg får disse hovedpunkter:

- Livet er en fortsat skabelsesproces.
- En af alle mestres hemmeligheder er at holde på med at ombestemme sig, blive ved med at vælge et samme.
- Tag ikke et nej for et svar.
- Vi **"kalder frem"**, hvad vi tænker, føler og siger.
- Livet kan være en skabelsesproces eller en reaktion.
- Sjælen **skaber** forstanden **reagerer**.
- **Sjælen** forstår, hvad forstanden ikke kan fatte.
- Hold op med at prøve at regne ud, hvad der er **"bedst"** for dig (**hvordan du vinder mest, taber mindst, får hvad du ønsker**) og begynd at følge det, der føles som, hvem du er.
- Dine følelser er din sandhed. Det, der er bedst for dig er det, der er sandt for dig.
- Tanker er **ikke** følelser; de er snarere forestillinger om, hvordan du **"bør"** føle. Når tanker og følelser forveksles, bliver sandheden uklar, går tabt.
- Du må **gå fra forstanden** for at **vende tilbage til dine følelser**.
- Når først du erkender din sandhed, så lev den.
- Negative følelser er slet ikke sande følelser; der er snarere dine tanker om noget, altid baseret på din og andres tidligere oplevelse.
- Tidligere oplevelser viser ikke sandheden, eftersom ren sandhed skabes her og nu, ikke genindspilles.
- For at ændre din respons på hvad som helst skal du være i det nuværende (dvs. **"forud sendte"**) øjeblik – det øjeblik, som blev sendt til dig og var, hvad det var, inden du tænkte på det... Med andre ord. Vær her Nu, ikke i fortiden eller fremtiden.
- Fortiden og fremtiden kan kun findes i tanken. Det forudsatte øjeblik er den eneste virkelighed. **Bliv dér!**
- Søg, så skal I finde.
- Gør hvad det end kræver at holde dig forbundet med Gud/ Gudinden/sandheden.
- Hold ikke op med øvelserne, bønnerne, ritualerne, meditationerne, læsningen, skrivevirksomheden **"lige meget hvad, der virker" for dig**, så du kan bevare forbindelsen med alt der er.

Hvordan er det så langt? Glimrende! Så langt så godt. Kan du nu også leve med det? **Jeg vil prøve.** Godt. Jeg vil nu fortælle om tiden.

Der **findes** ingen tid, som den før udsendte. Der findes ingen anden tid en **denne** tid. Der findes intet andet øjeblik end dette øjeblik. **"Nu"** er alt der er. Der er intet **"i går"** og **"i morgen"**.

Alt, der nogensinde skete, sker og nogensinde vil ske, sker lige **nu**. **"Tiden"** er ikke et kontinuum. (**sammenhængende hele eller mængde; vedvarende.**) Den er en bestanddel af relativiteten, som foreligger vertikalt, (**lodret**) ikke horisontalt. Tænk ikke på den som et **"fra venstre til højre- fænomen – en såkaldt tidslinje, der går fra fødsel til død for hvert menneske og fra et endeligt punkt til et endeligt punkt for universet.**

"Tiden" er et **"op"** og **"ned"** – fænomen! Tænk den som en spindel, der repræsenterer nuets evige øjeblik. Forstil dig nu papirlapper på spindelen oven på hinanden. Disse bestanddele er af tiden. Hver bestanddel er forskellig, men hver af dem forekommer **samtidig med de andre.**

Alt papiret er på spindelen på én gang! Så meget som der nogensinde **vil være** – så meget som der nogensinde var. Der findes kun ét øjeblik – **dette** øjeblik – nuets evige øjeblik. Det er **lige nu**, at alting sker - og jeg herliggøres. Der skal ikke ventes på Guds herlighed. Jeg indrettede det således, fordi **jeg bare ikke kunne vente!** Jeg var så lykkelig over at være, hvem jeg er, at jeg bare ikke kunne vente med at udtrykke det i min virkelighed. Så, her er det – lige her, lige nu – **DET HELE!**

Der er ingen begyndelse på dette, og der er ingen slutning. Det – altings alt – **ER** bare.

I **er - heden** ligger din oplevelse – og din største hemmelighed. Du kan bevæge dit i bevidstheden i **er – heden** til en hvilken som helst **"tid"** eller et hvilket som helst **"sted"**, du vælger.

Mener du, at vi kan rejse i tiden? Bestemt – og mange af jer har gjort det. Faktisk har I **alle** gjort det - og I gør det vanemæssigt, som regel i det I kalder drømmetilstanden. De fleste af jer er ikke klar over det. I kan ikke bibeholde bevidstheden. Men energien klæber til jer som lim, og undertiden er der en tilstrækkelig rest til, at andre – som er følsomme for denne energi – kan fange noget om jeres **"fortid"** eller **"fremtid"**. De føler eller **"læser"** denne rest, og I kalder dem seere og clairvoyante. Sommetider er resten tilstrækkelig stor til, at I selv med jeres begrænsede bevidsthed er klar over, at I har **"været her før"**. Hele jeres væsen rystes pludselig ved forståelsen af, at I har **"gjort alt dette før"!**

Déjà-vu! Ja, eller den dejlige følelse, når du møder et menneske, at du har **kendt det hele livet** – kendt det i al **evighed!** Det er en imponerende følelse. Det er en pragtfuld følelse. Og det er en **sand** følelse. Du **har** kendt den sjæl **altid**. **Altid er et lige – nu - fænomen.**

Således har du **ofte** kigget op eller kigget ned fra din **"papirlap"** på spindelen og set alle de andre papirlapper! Og du har set dig selv dér – fordi **en del af dig er i hver papirlap!**

Jeg siger dig: Du har altid været, er nu og vil altid være. Der har **aldrig** været en tid, da du ikke var – og en sådan tid **kommer** heller ikke.

Men vent! Hvad med begrebet **gamle sjæle!** Er nogen sjæle ikke **"ældre"** end andre?

Intet er "ældre" end **noget**. Jeg skabte det **HELE PÅ ÉN GANG**, og det hele findes **lige nu**.

Oplevelsen af "ældre" og "yngre", som du sigter til, har at gøre med bevidsthedsniveauerne hos en bestemt sjæl eller et bestemt værensaspekt. I er alle værensaspekter, simpelthen dele af hvad der er. Hver del har bevidstheden om helheden indlejret sig. Hver bestanddel bærer aftrykket.

"**Klar erkendelse**" er oplevelsen af, at bevidstheden vækkes. Det individuelle aspekt af **ALTET** bliver opmærksomt på sig selv. Det bliver **selvbevidst**. Så bliver det gradvist bevidst om alle andre, og derpå om den kendsgerning, at der **er** ingen andre – alle er **én**. Så til sidst bliver det bevidst om mig. Prægtige mig! **Gud /Altet**.

Du kan ikke tilbageholde "**dig**" fordi du er lige så grænseløs som universet. Men du kan skabe et **begreb** om dit grænseløse selv ved at forestille dig og derpå accepterer **grænser**. I en vis forstand er dette det eneste måde, hvorpå du kan **erkende** dig selv som noget specielt.

Det der er grænseløst, er grænseløst. Det, der er ubegrænset, er ubegrænset. Det kan ikke findes nogen steder, fordi det er alle steder. Hvis det er **alle steder**, er det **ingen steder specielt**.

Gud/Altet er alle steder. Derfor er Gud/Altet ingen steder specielt, for hvis Gud/Altet skulle være et sted specielt, måtte Gud/Altet **ikke være et andet sted – hvilket ikke er muligt for Gud**.

Der er kun ét sted, som er "**ikke muligt**" for Gud/Altet, og det er **ikke at være Gud/Altet**.

Gud/Altet kan heller ikke være som sig selv. Gud kan ikke "**u-gude**" sig selv.

Jeg er alle steder, og så er der ikke mere at sige om det, og efter som jeg er alle steder, er jeg ingen steder. Og hvis jeg **INGEN STEDER** er, hvor er jeg så? – **NU HER!**

Der findes **ingen "rådne æbler"**. Der findes kun mennesker, som er **uenige med dig i dit syn på sagerne**, mennesker som konstruerer en anden model af verden. **Som islam, Den Romersk Katolske Kirke, Kommunismen, Socialismen, Nazismen, fascismen og andre tåbelige, ideologier, og religioner**.

Så er deres "model" ét stort rod. **Jeg Neale Donald Walsch**, ved hvad der er rigtigt og forkert, og at nogle andre mennesker ikke ved det, gør ikke **mig** skør, fordi jeg ved **det**. Det er **dem**, der er skøre.

Jeg er ked af at sige, at det er nøjagtig den holdning, som giver stødet til krige.

Jeg ved det, jeg ved det. Jeg sagde det med vilje. Jeg gentog bare her, hvad jeg har hørt mange andre mennesker sige. Men hvordan kan **jeg** svare den slags mennesker. Hvad **kan** jeg sige?

Du kunne fortælle dem, at menneskers forestillinger om "**rigtigt**" og "**forkert**" ændrer sig – og har ændret sig – atter og atter fra kultur til kultur, fra tid til tid, fra religion til religion, fra sted til sted... selv fra familie til familie og fra menneske til menneske. Du kunne påpege for dem, at hvad mange mennesker betragtede som "**rigtigt**" engang - for eksempel at brænde mennesker på bålet for det, der ansås for at være hekseri – **Inkvisitionen, efter diktat fra pavestolen og den Romersk Katolske Kirke**. – betragtes om "**forkert**" i dag.

Nicolaus Kopernikus født 1473, i Torun, Polen han studeret astronomi, først i Krakow og derefter i Italien. Det er ikke klart, hvornår den revolutionerende nye teori begyndte at tage form i hans hoved. Men vi ved, at han på et tidspunkt opgav livet i Italien og de næste 30 år

hengav sig til en munkeagtig tilværelse i Tyskland. Måske var han godt klar over, at hans teori ikke ville blive fantastisk godt modtaget i et land, hvor den religiøse katolske intolerance var fremherskende og inkquisitionen en helt reel trussel for folk, der fremsatte så outrerede teorier.

I stedet for at lade Solen og de andre planeter bevæge sig rundt om Jorden postulerede han, at alle planeter bevægede sig rundt om Solen. Grunden til at Kopernikus teori blev foretrukket af mange, var, at den var simplere. Hverken i Syd- eller Nordeuropa blev teorien modtaget med begejstring af kirken, for eksempel udtalte Martin Luther: "Den nar vil kuldkaste hele astronomien. Vi kan jo læse i det hellige skrift, at Joshua befalede Jorden, og ikke Solen, at stå stille".

Den tyske astronom Johannes Kepler (1571-1630), der var professor ved universitetet i Tübingen, læste Kopernikus' værk og blev inspireret. På Galileis og Keplers tid havde en kopernikanske model stadig mange modstandere.

Galileo Galilei (1564-1642) Galileis latterliggørelse af den ptolemæiske model for solsystemet bragte ham i konflikt med kirken. I begyndelsen blev han advaret høfligt om, at han ikke skulle fremsætte sine ideer om Jordens bevægelse, rundt om solen. Men da han fortsatte, blev det på et tidspunkt for meget for den romerske katolske kirke, og en indledte en inkvisitionsproces mod ham i 1632. For at redde livet, måtte Galilei afsværge ideen om den heliocentriske verden. Han tilbragte resten af livet i Firenze, men det blev trods alt tilladt ham at modtage besøgende.

At det virkelig var nødvendigt for Galilei at afsværge sin overbevisning, kan ses af, hvordan det gik Galileis samtidige Giordano Bruno (1548-1600) Bruno var dominikanermunk, men også filosof. Han støttede varmt Kopernikus' teori og havde endda den frygtelige overbevisning, at universet er uendeligt og fyldt med sole som vores egen. Disse sole ville alle have planeter, og befolkningerne på disse planeter ville også tro, at deres sol var centrum for verden. Da Bruno under inkquisitionen nægtede at afsværge sine ideer, blev han brændt som kætter i 1600, dog hovedsageligt for sine panteistiske (den anskuelse at Gud er et med naturen) tanker om naturens guddommelighed.

Giordano Bruno (1548 – 1600) FRITÆNKEREN som blev brændt på bålet. Giordano Bruno gik i kloster som 17-årig, men ville ikke lade sig nøje med én lære, som den katolske kirkes ledelse godkendte. Han troede på fortidige religioner og beboede planeter i et uendeligt univers – tanker som blev hans død. Giordano Bruno blev dømt til døden for kætteri og for at have ytret og skrevet ting, der stod i opposition til det, den katolske kirke så som den rette lære. Mange har hævdet, at han blev henrettet for at have forsvaret det heliocentriske verdensbillede – at solen og ikke jorden er centrum i universet. Men i virkeligheden havde inkquisitionen samlet en lang liste med han kætteriske udsagn, hvor rationel videnskabelig indsigt var vævet sammen med tro på magi og før kristen mystik.

Kilde: Alt om Historie nr. 4 /2017

I Nordeuropa var klimaet væsentligt mildere over for de nye ideer. Det blev da også i England, at det endelige opgør med middelalderens videnskabelighed kom i form af de teorier Isaac Newton (1642 - 1727) fremlagde.

Du kunne fortælle dem, at en definition af "rigtigt" og "forkert" er en definition, som er skabt ikke blot af tiden, men også af simpel geografi. Du kunne gøre dem opmærksom på, at nogle aktiviteter på jeres planet (**prostitution for eksempel**) er ulovlig ét sted og lovligt et andet blot

nogle få kilometer længere henne ad vejen. Hvorvidt et menneske derfor dømmes for at have gjort noget **"forkert"** er ikke et spørgsmål om, hvad mennesket faktisk **har gjort**, men om, **hvor det har gjort det**.

Jeg har sagt om og om igen, at der ikke findes noget **"rigtigt"** eller **"forkert"** i universet. Noget er ikke reelt rigtigt eller forkert. Noget **er** simpelthen. **Enhver** begivenhed er en Guds handling.

I jeres virkelighed kan godt ikke findes uden slet. Derfor tror du, at det må være ligesådan i min. Men jeg siger dig. Der **findes** intet **"slet"**, hvor jeg er. Og der findes intet ondt. Der er kun altings alt. Enheden. Og bevidstheden om, oplevelsen af det. Mit er det absoluttes rige, hvor én ting ikke eksisterer i forhold til en anden, men helt uafhængig af noget som helst.

Mit er det sted, hvor alt der **ér**, er kærlighed.

Og har det ingen konsekvenser, hvad vi tænker, siger eller gør på jorden?

Åh, jo, det har konsekvenser. Se dig omkring. - **Jeg mener efter døden?**

Der findes ingen **"død"**. Livet fortsætter i al evighed. Livet er. I ændrer blot form.

Efter at I har ændret form, ophører konsekvenserne med at findes. Der er kun indsigt. Konsekvenserne er en bestanddel af **relativiteten**. De har ingen plads i det absolutte, fordi de afhænger af lineær **"tid"** og begivenhedssekvenser. Disse findes ikke i det absoluttes rige.

- I det rige er der intet andet end fred og glæde og kærlighed.
- I det rige får du endelig de gode nyheder; at jeres **"djævel"** ikke findes, at I er, hvem I altid troede, I var – godhed og kærlighed. Jeres forestilling om, at I måske var noget andet, hidrørte fra en sindssyg verden, som fik jer til at handle sindssygt. Andre dømte jer, og på grundlag af deres domme dømte I jer selv.
- Nu ønsker I, at Gud/Altet skal dømme jer, og jeg vil ikke gøre det.
- Og fordi I ikke kan forstå en Gud/ Altet, der ikke vil handle, som mennesker ville gøre, er I rådvilde.
- Jeres teologi er jeres forsøg på at finde jer selv igen.

Du kalder vore teologer sindssyge – men hvordan kan nogen teologi fungere uden et system med belønning og straf?

Alt afhænger af, hvad I opfatter som livets mål – og derfor som grundlag for teologien. Hvis I tror, at livet foreligger som en prøve, en prøvelse, en periode, der skal vise hvad I dur til, for at afgøre om I er **"værdige"**, så begynder jeres teologier at give mening.

Hvis I tror, at livet foreligger som en **mulighed**, en proces, gennem hvilken I opdager – husker – at I er værdige (og **altid** har været det), så synes jeres teologer at være sindssyge.

Hvis I tror, at Gud er en ego-fyldt Gud, som kræver opmærksomhed, tilbedelse, påskønnelse og kærlighed – **og vil dræbe for at få det** – så begynder jeres teologier at hænge sammen.

Hvis I tror, at Gud er uden ego eller behov, men er **kilden** til alt og sædet for al visdom og kærlighed, så falder jeres teologier fra hinanden.

Hvis I tror, at Gud er en hævngherrig Gud, som er jaloux i sin kærlighed og brændende i sin vrede, så er jeres teologer fuldkomne.

Hvis I tror, at Gud er en fredfyldt Gud, som er frydefuld i sin kærlighed og lidenskabelig i sin ekstase, så er jeres teologi ubrugelig.

Jeg siger jer; Livets mål er ikke at glæde Gud. Livets mål er at erkende og genskabe, hvem I er. Ved at gøre det **glæder** I Gud og herliggør **hende** tillige.

Hvorfor siger du "hende"? Er du en hun?

Jeg er hverken en "**han**" eller en "**hun**". Jeg bruger lejlighedsvis hunkønstedordet for at ryste dig ud af din snæversynede tankegang. Hvis du tror at Gud er én ting, så vil du tro, at Gud ikke er en anden. Og det vil være en stor fejltagelse.

Hitler, Stalin, Mao, Saddam Hussein, Pol, Pot, Papa Doc og alle de andre masse mordere i historien, kom ikke i Himmelen af disse grunde: **De kom i mørkets verden, som Altet beskriver i bogen "Kanaliseringer – Hvordan livet også kan leves."**

Der findes intet Helvede, så der var ikke andre steder, de kunne komme hen. Deres handlinger var, hvad du vil kalde fejltagelser – et uudviklet væsens handlinger – og fejltagelser straffes ikke med fordømmelse, men behandles ved at tilvejebringe muligheden for berigtigelse, for udvikling.

De fejltagelser, Hitler og de andre begik, skadede ikke dem, hvis død de forårsagede. De sjæle blev befriet fra deres jordiske trældom, som sommerfugle der bryder frem fra kokonen.

De mennesker, som blev efterladt, sørger kun over de døde, fordi de ikke kender den glæde, de sjæle gik ind til. Ingen, der har oplevet døden, **sørger nogensinde over nogens død.**

Dit udsagn om, at deres død ikke desto mindre indtraf alt for tidligt og derfor på en eller anden måde var "**forkert**" antyder, at der kunne ske noget i universet, **så det ikke skulle ske.** Men under forudsætning af hvem og hvad jeg er, er det umuligt. Alt, der sker i universet, sker på en fuldkommen måde. **Gud/Altet har ikke begået nogen fejltagelse i meget lang tid.**

Når du ser den yderste fuldkommenhed i alt – ikke blot i det, du er enig i, men **(og måske især)** i det, du er uenig i – udviser du mesterskab.

Alt det ved jeg selvfølgelig. Vi har været igennem det i 1. bog, at få et forståelsesgrundlag tidligt i denne bog. Men nu vil jeg gerne, inden vi går videre, tale bare lidt mere om nogle af de meget udviklede teologier vi mennesker har skabt. For eksempel lærte jeg som barn, (i den romersk katolske kirke) at jeg var en synder, at alle mennesker er syndere, at vi ikke kan gøre noget ved det; vi er født sådan. Vi er født i synd.

Et ganske interessant begreb. Hvordan fik nogen dig til at tro det?

De fortalte os historien om Adam og Eva. I religionsundervisningen i 4. 5. og 6. klasse fortalt de os, at **vi** måske ikke havde syndet, og **spædbørn** har bestemt ikke – men Adam og – Eva **syndede** – og vi er deres efterkommere og har derfor arvet deres skyld såvel som deres syndige natur.

Der du, Adam og Eva spiste af den forbudne frugt – fik del i kundskaben om godt og ondt – og dømte således alle deres arvinger og efterkommere til adskillelse fra Gud ved fødslen. Vi er alle født med denne "**arvesynd**" i sjælen. Hver af os har del i skylden. Derfor får vi frit valg for at se, tror jeg, om vi vil gøre det samme som Adam og Eva og være ulydige mod Gud, eller om vi kan

overvinde vores naturlige, nedarvede tilbøjeligheder til at **"handle ilde"** og gøre det rette i stedet på trods af verdens fristelser.

Og hvis I handler ilde?

Så sender du os i Helvede.

Jaså.

Ja. Med mindre vi angrer.

Javel.

Hvis vi siger, at vi fortryder – angrer fuldt ud – vil de frelse os fra Helvede – men ikke fra **al** lidelse. Vi må stadig i Skærsilden for en tid for at rense os for vore synder,

Hvor længe skal I være i **"skærsilden"**?

Det kommer an på. Vi er nødt til at få vore synder brændt bort. Det er ikke alt for behageligt, kan jeg fortælle dig. Og jo flere synder vi har, jo længere det tager at brænde dem ud – jo længere bliver vi. Det er hvad jeg har fået fortalt.

Jeg forstår.

Men i det mindste komme vi ikke i Helvede, som er for evigt. På den anden side, hvis vi dør i en tilstand af dødssynd, kommer vi **lige** i Helvede.

Dødssynd?

I modsætning til tilgivelig synd. Hvis vi dør med en tilgivelig synd på samvittigheden, kommer vi kun i Skærsilden. En dødssynd sender os lige i Helvede.

Kan du give mig et eksempel på disse forskellige kategorier af synd, man fortalte dig om?

Javist. Dødssynder er alvorlige. Ligesom alvorlige forbrydelser. Teologiske forbrydelser. Sådan noget som mord, voldtægt, tyveri. Tilgivelige synder er betydelig mindre.

Teologiske forseelser. En tilgivelig synd ville være ikke at gå i kirke om søndagen. Eller i gamle dage, at spise kød om fredagen.

Vent et øjeblik! Jeres Gud sendte jer i Skærsilden, hvis I spiste kød om fredagen?

Ja. Men ikke længere. Ikke siden begyndelsen af tresserne. Men ve os, hvis vi spiste kød om fredagen, **før** begyndelsen af tresserne.

Virkelig?

Helt bestemt.

Nå hvad skete der i begyndelsen af tresserne, som gjorde, at denne "synd" ikke længere var en synd?

Paven sagde at det ikke længere var en synd.

Jaså. Og jeres Gud – han **tvinger** jer til at dyrke sig, til at gå i kirke om søndagen? Under trussel om straf?

Ikke at deltage i messen er en synd, ja. Og hvis en ikke skrifies – hvis man dør med den synd på samvittigheden – skal man i Skærsilden.

Men - hvad med et barn? Hvad med et uskyldigt lille barn, der ikke kender alle disse **"regler"** som Gud elsker at lege med?

Ja, hvis barnet dør, inden det er døbt i troen, så kommer det i Limbo.

Kommer **hvorhen?**

Limbo. Det er ikke et straffens sted, men det er heller ikke Himmelen. Det er ... jah... **Limbo. Man kan ikke være hos Gud, men i det mindste skal man ikke "til djævelen".**

Men, hvorfor kan det dejlige, uskyldige barn ikke være hos Gud? Barnet har jo ikke gjort noget forkert...

Det er sandt, men barnet var ikke døbt. Uanset hvor dejlige fejlfrie eller uskyldige spædbørn er – eller hvem som helst for den sags skyld – skal de være døbt for at komme i Himmelen. Ellers kan Gud ikke tage imod dem. Det er derfor, det er vigtigt at få sine børn døbt hurtigt, kort efter fødslen.

Hvem har fortalt dig alt det?

Gud. Gennem min kirke.

Hvilken kirke?

Den hellige romersk katolske kirke, selvfølgelig. Den er Guds kirke. Faktisk er det også en synd, hvis man er katolik og kommer til at gå i en **anden kirke.**

Hvad er en **"forkert"** kirke?

Enhver kirke, som ikke er romerskkatolsk. Man kan ikke blive døbt i den forkerte kirke, man kan ikke blive gift i den forkerte kirke – man kan ikke engang **gå i en forkert kirke. Jeg ved det med sikkerhed, fordi jeg som ung ville gå med mine forældre til en vens bryllup – jeg blev faktisk bedt om at være **med** i brylluppet som ceremonimester – men nonnerne sagde til mig, at jeg ikke skulle tage imod invitationen fordi det var i den **forkerte kirke.****

Adlød du dem?

Nonnerne! Nej. Jeg regnede med, at Gud – du – ville vise sig i den anden kirke lige så villigt, som du viste dig i min, så jeg tog med. Jeg stod i helligdommen i min smoking og havde det fint.

Godt. Nå, lad os nu se, vi har Himmelen, vi har Helvede, vi har Skærsild, vi har Limbo, vi har dødsynd, vi har tilgivelig synd – er der andet?

Ja, der er konfirmation og nadver og skriftemål – der er djævluddrivelse og den sidste olie. Der er skytsengle og faste helligdage –

Hver dag er helliggjort. Hvert **minut** er helligt. **Dette nu**, er det **hellige øjeblik.**

Nå ja, men nogle dage er **virkelig** hellige – de faste helligdage – og de dage skal vi også gå i kirke.

Der har vi et af disse *”skal’er”* igen. Og hvad sker der, hvis man ikke gør det?

Det er en synd.

Så kommer man i Helvede?

Man kommer i Skærsilden, hvis man dør med den synd på samvittigheden. Det er derfor, det er godt at gå til skifte. Virkelig, så ofte man kan. Nogle mennesker går hver uge. Nogle hver dag. På den måde kan de viske tavlen ren – holde den ren, så hvis de tilfældigt skulle dø...

Nå da – der kan man tale om at leve i stadig frygt.

Ja, forstår du, det er hensigten med religion – at indgyde os frygt for Gud. Så gør vi det rigtige og modstår fristelse.

Mm, hm. Men hvad nu, hvis man begår en *”synd”* mellem skriftemålene, og så kommer ud for en ulykke eller sådan noget og dør?

Det er helt i orden. Ingen panik. Man skal bare angre fuldt ud. *”Åh, min Gud, jeg fortryder stærkt, at jeg har forbrudt mig mod dig...”*

Tak, tak – det er nok.

Men vent. Det er kun én af verdens religioner. Vil du ikke undersøge nogle af de andre?

Nej, jeg har fanget melodien.

Nå, jeg håber, at folk ikke tror, jeg bare latterliggør deres tro.

Du latterliggør virkelig ingen, siger det bare som det er. Det er, som jeres amerikanske præsident Harry Truman plejede at sige. *”Gør dem Helvede hedt, Harry!”* råbte folk, og Harry sagde: *”Jeg gør dem det ikke Helvede hedt. Jeg citerer dem bare ordret, og det føles som Helvede.”*

Lad mig se om jeg kan resumere det, du siger i kapitel 3.

- Der findes ingen anden tid end **denne** tid; der findes intet andet øjeblik end **dette** øjeblik.
- Tiden er ikke et kontinuum (**sammenhængende hele**). Den er et aspekt af relativiteten, der foreligger i et *”op - og - ned”* mønster, vertikalt mønster med *”øjeblikke”* eller *”begivenheder”*, som er stablet oven på hinanden og sker eller forekommer på samme *”tid”*.
- Vi (sjælen) rejser bestandigt mellem forskellige virkeligheder i denne verden af tid – ingen tid – al – tid, som regel under søvnen. *”Déjà Vu”* er én måde, hvorpå vi gøres opmærksomme på dette.
- Der har aldrig været en tid, da vi *”ikke”* var – og en sådan tid kommer heller aldrig.
- Begrebet *”alder”* i relation til sjæle har i virkeligheden at gøre med bevidsthedsniveauer, ikke med længden af *”tid”*.
- Der findes intet ondt
- Vi er fuldkomne, akkurat som vi er.

- **"Forkert"** er en forstandens begrebsdannelse på grundlag af relativ oplevelse.
- Vi laver reglerne efterhånden og ændrer dem, så de passer til vores nuværende virkelighed, og det er helt i orden. Det er, som det bør være, **må** være, hvis vi skal udvikle os.
- Hitler og de andre despoter og masse mordere, kom i Himmelen (!) Mørkets verden.
- Alt, det der sker, er Guds vilje – **alt**. Det indbefatter ikke blot orkaner, tornadoer og jordskælv, men også Hitler og alle andre despoter.
- Forståelsens hemmelighed ligger i at kende **formålet** bag alle begivenheder.
- Der er ingen **"straffe"** efter døden, og alle konsekvenser findes kun i den relative oplevelse, ikke i det absoluttes rige.
- Menneskelige teologier er menneskehedens sindssyge forsøg på at forklare en sindssyg Gud, som ikke findes.
- Menneskelige teologier giver kun mening, hvis vi accepterer en Gud, som overhovedet ikke giver mening.

Hvordan er det? Endnu et godt resume? – Udmærket.

Hvad er formålet bag alle begivenheder?

Alle begivenheder, alle oplevelser, har som formål at skabe **"mulighed"**. Begivenheder og oplevelser er muligheder. Hverken mere eller mindre.

Det ville være fejltagelse at bedømme dem som **"djævlens værk"**, **"straffe fra Gud"**, **"belønninger fra Himmelen"** eller noget som helst derimellem. De er simpelt hen begivenheder og oplevelser - noget der sker. Det er hvad I **tænker** om dem, **gør** ved dem, **er** i reaktion på dem, som giver mening.

Begivenheder og oplevelser er muligheder, som drages til jer – skabt **af** jer individuelt eller kollektivt gennem bevidsthed. **Bevidsthed skaber oplevelse**. Du forsøger at øge din bevidsthed.

Du har draget disse muligheder til dig for at kunne bruge dem som værktøjer i skabelsen og oplevelsen af, hvem du er. Hvem du er, er et væsen med højere bevidsthed end du nu lægger for dagen. Fordi det er min vilje, at du skal erkende og erfare, hvem du er, tillader jeg dig at tiltrække hvilken begivenhed eller oplevelse, du end vælger, så du kan det.

Andre spillere i det universelle spil slutter sig til dig fra tid til anden – enten ved korte møder, som perifere deltagere, midlertidige holdkammerater. Langtids- medspillere, slægtninge og familie, kære eller partnere på livsvejen. Disse sjæle drages til dig **af** dig. Du drages til dem **af** dem. Det er en gensidigt kreativ oplevelse, som udtrykker begges valg og begær. Ingen kommer til dig ved en tilfældighed.

Der findes ikke sådan noget som sammentræf. Intet sker på må og få. Livet er ikke et resultat af tilfældet.

Begivenheder drages ligesom mennesker til dig, af dig, til dine egne formål. Større planetariske oplevelser og udviklinger er følger af gruppebevidsthed. De drages til din gruppe som helhed som følge af hele gruppens valg og begær.

Gruppebevidsthed er noget, som ikke er almindeligt forstået – men den er særdeles stærk og kan, hvis man ikke er forsigtig, ofte overvinde individuel bevidsthed. Du må derfor altid bestræbe dig for at skabe gruppebevidsthed, hvor du end tager hen, og i hvad du end gør, hvis du ønsker at din mere omfattende livsopfattelse på planeten skal være harmonisk.

Hvis du er i en gruppe, hvis bevidsthed ikke afspejler din egen, og du for tiden ikke effektivt kan ændre gruppebevidstheden, så er det klogt at forlade gruppen, eller gruppen kan forlade **dig**. Den vil bevæge sig derhen, hvor **den** ønsker, uden hensyn til, hvor du ønsker at bevæge dig hen.

Hvis du ikke kan finde en gruppe, hvis bevidsthed passer til din, så bliv **kilden** til én. Andre med lignende bevidsthed bliver draget til dig.

Enkeltindivider og mindre grupper må påvirke større grupper – og i sidste instans den største gruppe af alle, som er **HELE** menneskeheden – for at opnå varig og betydningsfuld forandring på planten. Verden og den tilstand den er i, er en afspejling af den totale, kombinerede bevidsthed hos alle, der lever der.

Oplevelsen med Hitler blev gjort mulig som følge af gruppebevidsthed. Mange siger gerne, at Hitler manipulerede en gruppe – i dette tilfælde sine landsmænd – med sin listige og mesterlige retorik. Men det giver bekvemt Hitler hele skylden, hvilket er nøjagtigt hvad de fleste ønsker.

Men Hitler kunne intet udrette uden millioner af menneskers medvirken og støtte og villige underkastelse. Den undergruppe, som kaldte sig tyskerne, må påtage sig en enorm ansvarsbyrde for holocaust. Det må til en vis grad også den større gruppe kaldet mennesker, der om ikke andet tillod sig at forblive ligegyldige og apatiske over for lidelsen i Tyskland, indtil den nåede et så vældigt omfang, at selv de mest koldhjertede isolationister ikke længere kunne se bort fra den.

Forstår du, det var **kollektiv bevidsthed**, som tilvejebragte grobund for nazi bevægelsens vækst. Hitler greb øjeblikket, men han skabte det ikke.

Det er vigtigt at forstå **læren** her. En gruppebevidsthed, som bestandig tale om adskillelse og overlegenhed, frembringer tab af medfølelse i vældigt omfang, og tab af medfølelse i vældigt omfang, og tab af medfølelse følges uundgåeligt af tab af samvittighed.

Et kollektivt begreb med rod i streng nationalisme ignorerer andres tilstande, men gør alle andre ansvarlige for **ens egne**, og retfærdiggør således gengældelse, **"berigtigelse"** og krig.

Auschwitz var den nazistiske løsning på – et forsøg på at **"berigtige"** – det **"jødiske problem"**.

Det grufulde ved Hitlers handlinger var ikke, at han begik den mod menneskeslægten, men at **menneskeslægten tillod ham det**. Det forbavsende er ikke kun, at Hitler kom frem, men også at så mange andre **gik** med. Det skammelige er ikke kun, at Hitler dræbte millioner af jøder, men også at millioner af jøder **måtte** dræbes, før Hitler blev standset.

Formålet med oplevelsen med Hitler var at vise menneskeheden sig selv. I historiens løb har I haft bemærkelsesværdige lærere, som hver især gav ganske særlige muligheder for at huske, hvem I virkelig er. Disse lærere har vist jer de højeste og de laveste af de menneskelige muligheder. De har givet levende, betagende eksempler på, hvad det kan betyde at være menneskelig – på, hvor man kan bevæge sig hen med oplevelsen, på hvor I **alle sammen** kan og **vil** bevæge jer hen **med jeres bevidsthed**.

Husk på dette: Bevidstheden er alt og skaber din oplevelse. **Gruppebevidsthed er stærk og frembringer resultater af ubeskrivelig skønhed eller hæslighed.** Valget er altid dit. Hvis du ikke er tilfreds med din gruppes bevidsthed, så søg at ændre den. Den bedste måde at ændre andres bevidsthed på, er at du danner et eksempel. Hvis dit eksempel ikke er nok, så dan din egen gruppe – vær **selv kilden** til den bevidsthed, som du ønsker, at andre skal opleve. De **vil** opleve den, når du gør det. Det begynder med **dig**. Alt.

Ønsker du at verden skal ændre sig? Ændrer forholdene i din egen verden. Hitler blev ikke sendt til jer. Hitler blev skabt **af** jer. Han opstod af jeres kollektive bevidsthed og kunne ikke have eksisteret uden den. **Det** er læren. Det er adskillelse, - raceadskillelse, og overlegenhedsbevidstheden – **"vi"** og **"de"**, **"os"** mod **"dem"** – som skaber Hitler-oplevelsen.

Der er bevidstheden om guddommeligt broderskab, om sammenhold, om enhed, om **"vores"** frem for **"dit / mit"**, som skaber Kristus oplevelsen. Når smerten er **"vores"**, ikke blot **"din"**, når glæden er **"vores"**, ikke blot **"min"**, når **hele livsoplevelsen** er vores, så er den endelig virkelig dét – en hel livsoplevelse.

Hitler kom i himmelen fordi han intet **"forkert"** gjorde. Hitler gjorde simpelt hen, hvad han gjorde. Jeg minder igen om, at millioner i mange år, mente at handlede **"rigtigt"**. Hvordan kunne han da undgå at mene det? Hvis du lancerer en vanvittig idé, og ti millioner mennesker er enige med dig, så mener du måske ikke, at du er så vanvittig.

Verden kom – endelig – til det resultat at Hitler handlede **"forkert"**. Det vil sige, at verdens mennesker fortog en ny vurdering af, hvem de er, og hvem de vælger at være i forhold til Hitler oplevelsen. Han fremholdt en målestok! Han angav en parameter, en grænse, i forhold til hvilken I kan måle og afgrænse jeres forestillinger om jer selv. **Kristus gjorde det samme i den anden ende af spektret.** Der har været andre Kristus'er og andre som Hitler. Og det kommer der igen, vær altid årvågne. For mennesker med både høj og lav bevidsthed færdes blandt jer – netop mens I færdes blandt andre. Hvilken bevidsthed bringer I med jer.

Hitler troede ikke, at han gjorde noget **"slet"**. Han troede faktisk, at han hjalp folk. Og det er det du ikke forstår. Ingen gør **noget som helst**, som er **"forkert ud fra deres model af verden"**.

Hvis du mener, at Hitler handlede sindssygt og hele tiden **vidste**, at han var sindssyg, så forstår du intet af den menneskelige oplevelses kompleksitet. Hitler troede, at han gjorde noget **godt** for sit folk. Og det troede hans folk også! **Det var det sindssyge ved det!** Størstedelen af nationen **var enig med ham!** Du har erklæret, at Hitler handlede **"forkert"**. Godt. Med det måleredskab har du opnået at definere dig selv, at få mere at vide om dig selv. Godt. Men fordøm ikke Hitler for **at vise dig det.** – **Nogen** måtte gøre det. Du kan ikke opleve koldt, medmindre varmt findes, op medmindre ned findes, venstre, medmindre højre findes. Fordøm ikke det ene og velsign det andet. Når du gør det, forstår du ikke.

Jeg siger dig; Guds kærlighed og Guds barmhjertighed, Guds visdom og Guds tilgivelse, Guds hensigt og Guds **formål** er store nok til at omfatte den afskyeligste forbrydelse og den afskyeligste forbryder. Du er måske ikke enig, men det kan være det samme. Du har lige lært, hvad du kom her for at finde ud af.

Har du sagt alt, hvad du vil sige om tiden?

Jeg har sagt alt hvad du behøver at vide. **Der findes ingen tid. Alt er til samtidigt. Alle begivenheder sker på én gang.** Denne bog bliver skrevet, og eftersom den bliver skrevet, er den **allerede** skrevet; den er allerede til. Det er faktisk derfra, du får alle disse oplysninger – fra den bog, som allerede findes. Du giver den blot form.

Det er hvad der menes med: **"Allerede inden I spørger, har jeg svaret."**?

En sand forståelse af tiden, tillader dig at leve meget fredeligere i din relative virkelighed, hvor tiden opleves som en bevægelse, en **(horisontal)** strøm, snarere end som en konstant. Det er **dig**, der bevæger dig, ikke tiden. **Tiden har ingen bevægelse. Der findes kun ét øjeblik.**

Jeres videnskab har allerede **bevist** det matematisk. Der er skrevet formler, som viser, at hvis man sætter sig ind i et rumskib og flyver langt nok **hurtigt** nok, så kan man dreje omkring mod jorden og **se sig selv lette. Dette må være en følge af Einsteins relativitets teori.**

Dette påviser at tiden ikke er en **bevægelse**, men et felt, gennem hvilket **I** bevæger jer – i dette tilfælde på rumskibet jorden. I siger, at der går 365 **"døgn"** på et år. Men hvad er et **"døgn"**? I har besluttet – ganske vilkårligt, kunne jeg tilføje – at et **"døgn"** er den **"tid"**, det tager jeres rumskib Jorden at foretage én hel omdrejning om sin akse.

Hvordan ved I, at det har foretaget sådan en rotation? **(I kan ikke mærke, at det bevæger sig!)**

I har valgt et nulpunkt på himmelen – solen. I siger at det tager et fuldt **"døgn"** for den del af rumskibet, I befinder jer på, at stå over for solen, dreje bort fra solen, og så stå over for solen igen.

I har inddelt dette **"døgn"** i 24 timer – igen ganske vilkårligt. I kunne lige så let have sagt **"10"** eller **"73"**! Så inddelte I hver **"time"** i **"minutter"**. I sagde, at hver time enhed bestod af 60 mindre enheder kaldet **"minutter"** – og at hvert af **dem** bestod af småbitte enheder kaldet **"sekunder"**. En dag lagde I mærke til, at jorden ikke blot roterede, den **fløj** også! I så, at den bevægede sig gennem rummet **rundt om solen.**

I beregnede omhyggeligt, at det tog 365 jordomdrejninger for jorden selv at løbe rundt om solen. Dette antal jordomdrejninger kaldte I et **"år"**. Det blev lidt rodet, da I besluttede, at I ville inddele et **"år"** i enheder, som var kortere end et **"år"**, men længere end et **"døgn"**.

I skabte **"ugen"** og **"måneden"**, og det lykkedes jer at få samme antal måneder i hvert år, men ikke samme antal **døgn i hver måned.** I kunne ikke finde en måde, hvorpå et ulige antal døgn (365) kunne deles med et lige antal måneder (12), så I bestemte blot, at **nogle måneder havde flere døgn end andre!** I mente, at I måtte holde jer til tolv ved underinddelingen af året, fordi det var det antal månecykler, som I dengang observerede, at månen bevægede sig igennem i løbet af et **"år"**. I kunne ikke finde en måde, hvorpå et ulige antal døgn (365) kunne deles med et lige antal måneder (12), så I bestemte blot, at **nogle måneder havde flere døgn end andre!**

I mente, at I måtte holde jer til tolv ved underinddelingen af året, fordi det var det antal månecykler, som I dengang observerede, at månen bevægede sig igennem i løbet af et **"år"**.

For at bringe overensstemmelse mellem disse tre rummelige foreteelser – omløb omkring solen, jordens omdrejninger om sin akse og månecyklerne – tilpasse I bare antallet af **"dage"** i hver **"måned"**. Selv dette påfund løste ikke alle problemerne, fordi jeres tidligere opfindelse blev ved med at skabe en **"ophobning"** af **"tid"**, som I ikke vidste, hvad I skulle gøre ved. Derfor besluttede

I også, at et år af og til måtte have en **hel dag mere**. I kaldte det skudår og spøjte med det, men I **lever** faktisk med en sådan konstruktion – og så kalder du **min** forklaring af tiden **"utrolig"**.

I har lige så vilkårligt skabt **"decennier"** og **"århundreder"** (interessant nok baseret på 10'ere, ikke på 12'ere) for yderligere at måle **"tidens"** gang - men det I hele vejen egentlig har gjort, er udtænke en måde at måle **bevægelser gennem rummet på**. Således ser vi, at det ikke er tiden, der **"går"**, men **genstande**, som går **gennem** og bevæger sig omkring **i** et statisk felt, som I kalder **rummet**. **"Tiden"** er simpelthen jeres måde at **tælle bevægelse på!**

Videnskabsmænd har en dyb forståelse af denne sammenhæng og taler derfor om **"rum-tid-kontinuummet"**. Dr. Einstein og andre indså, at tiden var en mental konstruktion, et **relativt begreb**. **"Tiden"** var, hvad den var, **i forhold til det rum**, som fandtes mellem genstande!

(Hvis universet udvider sig – hvilket det gør – så er jorden **"længere"** om at fortage sit kredsløb om solen i dag, end den var for en milliard år siden. Der er mere **"rum"** at dække.)

Således tog det flere minutter, timer, døgn, uger, måneder, år, decennier og århundreder for disse cykliske begivenheder at udspille sig i den seneste tid, end det gjorde i 1492! (Hvornår er et **"døgn"** ikke et døgn? Hvornår er et **"år"** ikke et år?)

Jeres nye, højtudviklede instrumenter til tids beregning registrer nu denne **"tids afvigelse"**, og hvert år bliver ure verden over justeret for at passe til et univers, som ikke vil forholde sig i ro! Dette kaldes Greenwich middel tid... og gør universet til løgner!

Einstein fremkom med en teori om, at hvis det ikke var **"tiden"**, der bevægede sig, men **ham**, der bevægede sig gennem rummet med en given hastighed, så behøvede han ikke at gøre andet end at ændre mængden af rum mellem genstande - eller ændre den **hastighed**, med hvilken han bevægede sig gennem rummet fra en genstand til en anden for at **"ændre"** tiden.

Det var hans generelle relativitetsteori, som udvidede jeres nutidige forståelse af sammenhængen mellem tid og rum. Du kan måske nu begynde at forstå, hvorfor det er sådan, at hvis du foretager en lang rejse gennem rummet og vender tilbage, så er du måske kun blevet ti år ældre – men dine venner på jorden er blevet tredive år ældre! Jo længere du tager bort, jo mere fordrejer du rum-tid-kontinuummet og jo færre er chancerne for, at du, når du lander, finde noget som helst levende på jorden, som var der, da du og af sted!

Hvis jeres videnskabsmænd på jorden i en eller anden **"fremtid"** udviklede en måde at drive sig selv **hurtigere** frem på, kunne de **"snyde"** universet og forblive synkroner med den **"virkelige tid"** på jorden og vende tilbage for at konstatere, at der var gået samme tid på jorden som i rumskibet.

Det er klart, at hvis der var endnu mere fremdrivningskraft til rådighed, så kunne man vende tilbage til jorden, inden man tog af sted! Det vil sige, at tiden på jorden ville gå **langsommere** end tiden i rumskibet. Man kunne komme tilbage på ti af jeres **"år"**, og jorden ville kun være blevet fire år ældre. Øg hastigheden, og ti år i rummet kan betyde ti minutter på jorden.

Se, hvis du skulle støde på en **"indfoldning"** i rummets struktur (Einstein og andre troede at der findes sådanne **"indfoldninger"** – og de havde ret!) så bliver du pludselig drevet frem igennem **"rummet"** på et uendeligt kort **"øjeblik"**. Kunne et sådan tid-rum-fænomen bogstaveligt talt **"kaste"** dig tilbage i **"tiden"**?

Det skulle ikke være helt så svært nu at forstå, at **"tiden"** ikke findes, undtagen som en konstruktion frembragt af jeres tænkemåde. Alt, hvad der nogensinde er sket - og nogen sinde vil **ske – sker nu**. Evnen til at iagttage det afhænger udelukkende af dit synspunkt – din **"plads i rummet"**. Hvis du indtog **min** plads, kunne du se det hele – **lige nu!** Forstår du det?

Lige nu er fysiske genstande begrænset ved deres hastighed – men **ikke fysiske genstande – mine tanker ... min sjæl ... kunne teoretisk set bevæge sig gennem æteren med utrolige hastigheder**. Nøjagtig! **Præcis!** Og det er, hvad der ofte sker i drømme og andre ud – af - kroppen og clairvoyante oplevelser. Nu forstår du **déjà vu**. Du har sandsynligvis været der før.

Men ... hvis alt allerede er sket, så følger deraf, at jeg er magtesløs med hensyn til at ændre min fremtid. Er det forudbestemmelse?

Nej. Tro ikke det! Det er ikke sandt. Dette **"arrangement"** skulle **hjælpe** dig, ikke **hindre** dig!

Du har altid en fri vilje og frit valg. Det at være i stand til at se ind i **"fremtiden"** (eller få andre til at gøre det for dig) skulle forøge evnen til at leve det liv, du ønsker, ikke begrænse den.

Hvis du **"ser"** en fremtidig begivenhed eller oplevelse, som du ikke kan lide, så **"vælg"** den ikke! Vælg igen! Vælg en anden! Du må ændre din adfærd eller lægge den om, så du **undgår det uønskede udfald**.

Men hvordan kan jeg undgå det, der allerede er sket?

Det er ikke sket dig – endnu! Du befinder dig et sted i rum-tid-kontinuummet, hvor du ikke er **bevidst klar over** begivenheden. Du **"ved"** ikke, at den er **"sket"**. Du har ikke **"husket"** din fremtid! Du **"ved"** ikke, at den er **"sket"**. Du har ikke **"husket"** din fremtid!

*(Denne glemsomhed er **al tids hemmelighed**. Det er den, der gør det muligt for dig at **"spille"** livets storslåede spil! Jeg forklarer senere!)*

Hvad du ikke **"ved"** er ikke **"sådan"**. Eftersom **"du"** ikke **"husker"** din fremtid, er den ikke **"sket"** for **"dig"** endnu! Noget **"sker"** kun, når det **"erfares"**. Noget **"erfares"** kun, når det **"vides"**.

Lad os nu sige, at du er blevet velsignet med et kort glimt, en brøkdel af et sekunds **"viden"** om din **"fremtid"**. Det er sket det, at din sjæl – den ikke fysiske del af dig – ganske enkelt hurtigt har bevæget sig til et andet sted i rum-tid-kontinuummet og har bragt noget rest energi med tilbage – nogle billeder eller indtryk – af det øjeblik eller den begivenhed.

Disse billeder og energier, som svirrer omkring dig, kan du **"føle"** – eller somme tider kan en anden, som har udviklet en metafysisk evne, **"føle"** eller **"se"** dem. Hvis du ikke kan lide, hvad du **"fornemmer"** om din **"fremtid"**, så gå væk fra det! Bare gå væk fra det! I det øjeblik ændrer du din erfaring – og alle dine dig'er drager et lettelsens suk.

Du skal vide – nu er du parat til at få at vide – at du er til stede på alle rum-tid-kontinuummets planer **samtidig**. Det vil sige, at din sjæl altid var til, altid er til og altid vil være til – verdens ende.

Du er til **alle steder – og til alle tider!** Fordi **"fremtid"** og **"fortid"** findes ikke, som vi lige har gjort os umage for at forstå. **Der er kun én af dig, men du er meget mere omfattende, end du tror!** Når du ændrer dit fremtidige **"jeg"** fra det du ikke kan lide ved din **"fremtid"** mister din **"fremtid"** aldrig den erfaring den har givet sig selv. Den er blot lettet og glad over, at **"du" (som fysisk person)** ikke behøver at gennemgå den.

Men dit **"mig"** i fortiden var alligevel nødt til at **"erfare"** den. Men **"du"** kan selvfølgelig hjælpe **"ham"**. Ved at ændre, hvad **"dig'et" foran** dig erfarede, kan det være, at **"dig'et"** bag dig aldrig **bliver nødt til** at erfare det! Der er ved denne mekanisme, at din sjæl udvikler sig.

På samme måde fik det **fremtidige dig** hjælp fra sit **eget** fremtidige jeg og hjalp således **dig** med at undgå det, **han** ikke undgik.

Du er et guddommeligt væsen som kan gøre mere end **én** tings erfaring på samme **"tid"** – og kan dele dig selv i så mange forskellige **"jeg'er"**, som du vil. [Læs her Michael Newtons bøger om "Sjæleskæbne" og "Sjælerejser"](#). Du kan leve det **"samme liv"** atter og atter på forskellige måder – som jeg lige har forklaret. Og du kan også leve forskellige liv til forskellige **"tider"** i kontinuummet.

Alt imens du er dig her og nu, kan du således også være og har altid været andre **"jeg'er"** på andre **"tider"** og **"steder"**. Vid blot dette: Du er et væsen af guddommelig omfang som ingen begrænsninger kender. End del af dig vælger at kende dig selv som din umiddelbart oplevede identitet. Men der er langt fra dit væsens grænse, skønt du **tror, den er det**. Du er **nødt** til at tro, den er det, ellers kan du ikke udrette hvad du har givet dig selv dette liv til at udrette.

Du bruger hele livet – **mange** hele liv – til at være og **afgøre**, hvem du virkelig er; til at vælge og skabe, hvem du virkelig er; til at erfare og realisere din aktuelle forestilling og dig selv.

Du befinder dig i et evigt øjeblik med selvskabelse og selvrealisation gennem selvudtryk. Du har draget menneskene, begivenhederne og omstændighederne i dit liv til dig som værktøjer til udformningen af den dejligste version af den mest storslåede vision, du nogen sinde har haft om dig selv. **Denne skabelses- og genskabelses proces er i gang, ender aldrig og har mange lag.**

Det hele sker **"lige nu"** og på mange planer. I din lineære virkelighed opfatter du oplevelsen som fortid, nutid og fremtid. Du forestiller dig, at du har ét liv eller måske mange, men kun bestemt ét **ad gangen**.

Men hvad nu, hvis der ingen **"tid" var?** Så ville du have **alle dine "liv" på én gang!** Det **har** du! Du lever **dette** liv, dit i øjeblikket virkeliggjorte liv, i fortid, nutid, og fremtid på én gang! Har du nogensinde fået en så stærk **"mærkelig forudanelse"** om en fremtidig begivenhed, at det fik dig til at afværge den? I dit sprog kalder du det en forudanelse. Fra min synsvinkel er det simpelthen en bevidsthed, du pludselig får om noget, du lige har oplevet i din **"fremtid"**. Dit **"fremtidige dig"** siger: **"Hej, det var ikke sjov. Gør det ikke!"**

Du lever også andre liv – hvad du kalder **"tidligere liv"** – lige nu, selv om du oplever dem som **"fortidige"** (hvis du overhovedet oplever dem), og det er godt det samme. Det ville være meget vanskeligt for dig at spille livets vidunderlige spil, hvis du havde **fuld** bevidsthed om, hvad der foregår. Selv den beskrivelse, der fremføres her, kan ikke give dig det. Hvis den gjorde, ville **"spillet"** være slut. Processen **står og falder** med, at processen er fuldkommen, som den er – indbefattet din mangel på total bevidsthed på dette stadium.

Fortæl mig om rummet

Rum er ... Anskueliggjort tid. I virkeligheden findes der ikke sådan noget som rummet – rent, **"tomt"** rum uden noget i. Alt er **noget**. Selv det **"tommeste"** rum er fyldt med dampe så tynde, så

udstrakte over uendelige områder, at de synes ikke at være der. Så når dampene er forsvundet, er der energi. Ren energi. Den manifesterer sig som vibration. Svingninger. Verdensaltets bevægelser med en særlig frekvens. Usynlig "energi" er "rummet" som holder "materien sammen". Engang for at bruge din lineære tid som model var al materien i universet fortættet i en lillebitte plet. *Den singularitet videnskaben kalder for begyndelsen på Big Bang.* Du kan ikke forestille dig den tæthed – men det er fordi, du synes, at materien, som den findes *nu*, er tæt. Faktisk er det, du kalder materie, hovedsagelig rum.

Alle "faste" genstande består af 2 procent fast "materie" og 98 procent "luft"! Rummet mellem materiens mindste partikler i alle genstande er enormt. Det er noget der ligner afstanden mellem himmellegemerne på nattehimmelen. Men du kalder de genstande *faste*.

Engang var hele universet faktisk "fast". Der var faktisk *intet rum* mellem materiens partikler. Rummet var taget ud af al materien – og uden det enorme "rum" fyldte materien et område, der var mindre end et knappenålshoved. Der var faktisk en "tid" før den "tid", da der overhovedet ingen materie var – blot den rene form for højeste vibrationsenergi, som du ville kalde *antimaterie*. Det var tiden "før tiden" – før det fysiske univers, som du kender det fandtes.

Intet fandtes som materie. Ren energi – *mig* – vibrerede, svingede i begyndelsen så hurtigt, at den dannede materien – *al materien i universet! Singulariteten som skabte det hele. Og dernæst udvidedes sig ved Big Bang.*

Også du kan udføre den samme bedrift. Faktisk *gør* du det hver dag. Dine *tanker* er ren vibration, og kan skabe og *skaber* fysisk materie! Hvis tilstrækkeligt mange af jer fastholder den samme tanke, kan I sammenpresse og endog skabe dele af jeres fysiske univers. Det blev nærmere forklaret i **1. bog**.

Udvider universet sig nu? Med en hastighed, du ikke kan forestille dig! **Vil det altid udvide sig?**

Nej, der kommer en tid, da de energier, som driver udvidelsen, opløses, og de energier, der holder sammen på universet, trækker til – og trækker alt "*tilbage*" igen. Alt vil ganske bogstaveligt "*falde på plads*"! Og I får intet tilbage igen ingen materie. Ren energi. Med andre ord – *mig*.

Det betyder at intet vil være til, ikke i fysisk form. Men I vil *altid* være til. I kan ikke *ikke* være til. *I er det, der er. Som ren energi.* Dernæst begynder hele processen forfra igen! Der kommer endnu et Big Bang, og et andet univers fødes. Det udvider sig og trækkes sammen. Og så gør det det samme om igen. Og igen. Og igen. I al evighed. Verden uden ende. Det er Gud/Altets indånding og udånding.

Forståelse af universet liv hjælper dig til at få forståelse af livet i *dit* indre univers. Livet bevæger sig i cyklusser. Alt er cyklisk. Alt. Når du forstår det, kan du bedre nyde processen – ikke blot at udstå den. Livet har en naturlig rytme, og alt bevæger sig i den rytme; alt følger den strøm. Vis er den, der forstår det. Dygtig er den, der bruger det. *Få mennesker forstår livet rytmer bedre end kvinder. Kvinder lever hele livet rytmisk. De er i rytme med selve livet.*

Kvinder kan bedre "*følge strømmen*" end mænd. Mænd vil gerne forcere, trække i, stritte imod, *dirigere* strømmen. Kvinder *oplever* den – og tager så form efter den for at skabe harmoni.

En kvinde hører blomsters melodi i vinden. Hun ser det usetes skønhed. Hun føler livets tiltrækningskraft og stærke tilskyndelser. Hun **ved**, hvornår det er tid til at ile og tid til at hvile; tid til at le og tid til at græde; tid til at hold fast og tid til at give slip.

De fleste kvinder forlader kroppen med ynde. De fleste mænd bekæmper døden. Kvinder behandler også kroppen mere yndefuldt, når de er i den. Mænd behandler kroppen forfærdeligt. Det er samme måde, de behandler livet på. Selvfølgelig er der undtagelser fra enhver regel.

Jeg taler her generelt. Jeg taler om, hvordan det har været indtil nu. Jeg taler i de mest generelle vendinger. Men hvis du ser på livet, hvis du indrømmer over for dig selv, hvad du ser og har set, hvis du erkender, hvad der er sådan, så kan du finde sandhed i denne generalisering.

En del af livet herlige rytme er **yin** og **yang**. Et aspekt af **"væren"** er ikke **"mere fuldkomment"** eller **"bedre"** end noget andet. Begge aspekter er simpelt hen – og på vidunderlige måde – det; aspekter. Mænd legemliggør tydeligvis andre afspejlinger af guddommeligheden, som kvinder betragter med samme misundelse. Men det er blevet sagt, at det at være mand er dit afprøvningsområde eller din prøvetid. Når du har været mand tilstrækkelig længe – når du har lidt nok gennem din egen tåbelighed; når du har voldt nok smerte gennem de ulykker, du selv har skabt; når du har skadet andre nok til at standse dine adfærdsmønstre – til at erstatte aggression med fornuft, foragt til medfølelse, **altid-vinde** med **ingen-taber** - så kan du måske blive kvinde.

Når du har lært, at magt **ikke** er **"ret"**; at styrke **ikke** er magt **over**, men magt **sammen med**; at absolut magt intet kræver af andre; når du forstår disse ting, så fortjener du måske at bære en kvindes krop – for så har du endelig forstået hendes inderste væsen.

Her er jeg helt enig med Altet. Det der derfor jeg hellere ser en kvinde, som regent over verden, end en mand. Jeg vil skabe en bedre verden med matriarkatet som grundlæggende idé.

Men ingen af jer er begrænsede. I kan være, hvad I ønsker at være, vælge, hvad I ønsker at opleve. I dette liv eller det næste eller det næste igen – akkurat som I gjorde i livet før dette.

Hver af jer er altid i gang med at vælge. Hver af jer er sammensat af det hele. Det er mandligt og kvindeligt i hver af jer. Udtryk og oplev det aspekt af jer, som I har lyst til at udtrykke og opleve. Men vid, at det **alt sammen** er tilgængeligt for hver af jer.

Din energi – der udstråler fra dig som et gyldent lys – samspiller bestandigt med alt og alle andre. Jo nærmere du er, jo mere intens er energien. Jo længere borte, jo finere. Men du er aldrig helt uden forbindelse til **noget som helst**. Der er et punkt imellem dig og alle andre mennesker, steder eller ting, som findes. Det er her, to energier mødes, idet de danner en tredje meget mindre tæt, men ikke mindre virkelig, energienhed.

Hvert levende **væsen** og hver **ting** på planeten – og i universet – udsender energi i alle retninger. Denne energi blander sig med alle andre energier på kryds og tværs i mønstre af en sådan kompleksitet, at det overstiger jeres stærkeste computers evner at analyserer den. ***Ja, i skrivende stund 2017, men videnskaben er i gang med at udvikle kvantecomputere.***

Det er de energier, som bevæger sig på kryds og tværs og sammenblandes og farer af sted mellem alt, hvad du kan kalde fysisk, der **holder det fysiske sammen**.

Dette er støbeformen, som jeg har talt om. Det er langs denne støbeform, I sender signaler til hinanden – budskaber, meninger, helbredelse og andre fysiske indflydelser – som somme tider er

skabt af enkeltindivider, men for det meste af massebevidsthed. Disse utallige energier tiltrækkes, som jeg har forklaret, af hinanden. Det kaldes tiltrækningsloven. Efter den lov tiltrækkes ens af ens. Ens tanker tiltrækker ens tanker langs støbeformen – og når tilstrækkeligt mange af disse hinanden lignende energier så at sige **"klumper sig sammen"**, bliver deres vibrationer tungere, de sænker farten – og nogle bliver materie. Tanker skaber **faktisk** fysisk form – og når mange mennesker tænker det **samme**, er der meget stor sandsynlighed for, at tankerne danner en virkelighed. **Sådan som Altet fortæller det I "Kanaliseringer" at er vi mange nok. Der ønsker det samtidig, kan vi skabe en ny klode Jorden 2.**

Også tanker, der ikke har karakter af bøn, kan skabe **"indflydelser"**. For eksempel kan en verdensomspændende bevidsthed præget af frygt eller vrede eller mangel eller utilstrækkelighed skaber den oplevelse - kloden over eller utilstrækkelighed skaber den oplevelse – kloden over eller et bestemt sted, hvor disse kollektive forestillinger er stærkeste.

Hvert menneske **må** tage ansvaret for sig selv – det er unægtelig sandt. Men hele jeres verden – kan virkelig kun fungere, når hvert menneske er villigt til at stå til ansvar for jer **alle** som **helhed**.

Så kollektiv bevidsthed frembringer kollektive resultater?

Præcis – og det har vist sig atter og atter gennem hele jeres registrerede historie. **Støbeformen trækker sig ind i sig selv – nøjagtig som jeres videnskabsmænd beskriver det såkaldte sorte hul fænomen.** Den trækker ens energi hen til ens energi og trækker endog fysiske genstande hen imod hinanden. Genstandene må så frastøde hinanden – bevæge sig **bort** ellers smelter de sammen for evigt, forsvinder faktisk som den foreliggende form og antager atter en ny form.

Alle væsener med bevidsthed ved intuitivt dette, så alle væsener med bevidsthed **bevæger sig bort** fra den stedsevarende sammensmeltning for at opretholde deres forhold til alle andre væsener. Hvis de ikke gjorde det, ville de **smelte sammen med** alle andre væsener og opleve enheden for evigt. **Det er den tilstand I er kommet fra.**

Efter at I fjernede jer fra den tilstand, gentiltrækkes I bestandig **af** den. Denne bevægelse med ebbe og flod, **"frem og tilbage"**, er grundrytmen i universet **og i alt i det**. Den er sex - den samvirkende energiudveksling. I bliver bestandigt tiltrukket af, tvunget mod forening med hinanden (**og med alt der er i støbeformen**) for så, i enhedens øjeblik, ved et bevidst valg at stødes bort fra den enhed. Jeres valg er at forblive fri af den, så i kan **erfare** den.

For når først I bliver del af den enhed og **forbliver** dér, kan I ikke **erkende** den som enhed, eftersom I ikke længere kender adskillelse. Sagt på en anden måde: for at Gud/Altet skal **erkende** sig selv om det hele, må Gud/Altet erkende sig selv som **ikke** det hele.

I jer – og i alle andre energienheder i universet – erkender Gud/Altet sig selv som det **heles dele** – og giver således sig selv mulighed for at erkende sig selv som **det hele i det hele** i sin egen erfaring. **Jeg kan kun opleve, hvad jeg er, ved at opleve, hvad jeg ikke er. Men jer er, hvad jeg ikke er og således står I over for den guddommelige dikotomi (en inddeling af en gruppe eller et begreb i to underordne grupper eller begreber, som er hinandens modsætning) (et fænomen delt i to modsatte.)** derfor udsagnet: **Jeg er, at jeg er.**

Som jeg sagde, denne naturlige ebbe og flod, denne universets naturlige **rytme**, er et typisk eksempel på hele livet - indbefattet selv de bevægelser, som **skaber** liv i jeres virkelighed.

I tvinges **mod** hinanden som af en eller anden påtrængende kraft, blot for at trække jer bort og skilles, blot for igen at tvinges mod hinanden, skilles endnu engang, og igen sulten, lidenskabeligt, indtrængende at søge total forening.

Sammen – adskilte, sammen – adskilte, sammen - adskilte danser jeres kroppe, i en bevægelse så grundlæggende, så **instruktiv**, at I ikke har meget bevidsthed om forsættelig handlen. På et tidspunkt slår I over i det automatiske. Ingen fortæller kroppene, hvad de skal gøre. De **gør** det **bare** – med **hele livets** pres. Det er selve livet, som udtrykker sig selv, som selv livet.

Og dette er selve livet, som frembringer **nyt** liv i sin egen oplevelses skød. Og hele livet virke med en sådan rytme; hele livet **ER** rytmen. Og således er hele livet besjælet af Guds blide rytme – det I kalder livscyklusserne. Føde vokser i sådanne cyklusser. Årstider kommer og går. Planeter roterer og kredser. Sole eksploderer og imploderer og eksploderer igen. **Universet ånder ind og ånder ud. Alt, alt foregår i cyklusser, i rytmer, i vibrationer, som passer til frekvenserne hos Gud/Gudinden Altet – det hele. For Gud/Altet er det hele, og Gudinden er alt, og der er intet andet, som er; og alt der **nogensinde har været, er nu og nogen sinde vil være, er jeres verden uden ende.****

Jeg vil tale om undervisning af jeres børn.

Jeg iagttager, at de fleste af jer har misforstået undervisningens mening, formål og funktion, for ikke at tale om den fremgangsmåde, ved hjælp af hvilken den bedst fortages.

Størstedelen af menneskeslægten har bestemt, at undervisningens mening, formål og funktion er at videregive viden; at det at undervise nogen er at give dem viden – i almindelighed den oplagrede viden i ens særlige familie, klan, stamme, samfund, nation og verden. Men undervisning har meget lidt at gøre med viden. Den har med visdom at gøre.

Visdom er anvendt viden. Først og fremmest, **"prøv"** ikke på at gøre noget som helst. **Gør det.** For det andet, se ikke bort fra viden til fordel for visdom. Det vil være fatalt. På den anden side, se ikke bort fra visdom til fordel for viden. Det ville også være fatalt. Det ville dræbe undervisningen. På jeres planet **dræber** det den faktisk.

Vi ser bort fra visdom til fordel for viden?

I de fleste tilfælde, ja. Fordi I lærer børnene, hvad de skal tænke, i stedet for, hvordan man tænker. Når I giver børnene viden, fortæller I dem, hvad de skal tænke. Det vil sige, at I fortæller dem, hvad de forventes at vide, hvad I vil have dem til at forstå er sandt.

Når I giver børnene visdom, fortæller I dem ikke, hvad de skal vide, eller hvad der er sandt men hellere **hvordan de skal nå frem til deres egen sandhed.**

Men uden viden kan der ikke være visdom.

Enig. Derfor siger jeg, at I ikke kan se bort fra viden til fordel for visdom. En vis mængde viden må videregives fra generation til generation. Det er klart. Men så lidt viden som muligt. Jo mindre, jo bedre. Lad barnet opdage selv. **Vid dette: Viden mistes. Visdom glemmes aldrig.**

Fokuser på timer i kritisk læsning, problemløsning og logik. Fordi børn som får lov til at udvikle egne kritiske tankeprocesser, er meget tilbøjelige til at **opgive** forældrenes moral, standarder og

hele måder at leve på. ***Dette er fuldt korrekt, vi ser det over hele den vestlige verden, hvor unge muslimer vælger islam fra som samfundsmodel. Fordi de selv er begyndt på kritisk tænkning.***

For at beskytte jeres måde at leve på har I skabt et undervisningssystem baseret på udvikling af hukommelse, ikke evner hos barnet. Børn lærer at **huske** fakta og fiktioner – de fiktioner, hvert samfund har skabt om sig selv – frem for at få færdigheder i at opdage og skabe egne sandheder. Programmer, som kræver, at børn udvikler **evner** og **færdigheder** frem for **hukommelse**, latterliggøres grundigt af dem, der forestiller sig, at de ved, hvad et barn har brug for at lære.

Men det I har lært børnene, har ført jeres verden **hen imod** uvidenhed, ikke bort fra den.

Lyver vi for børnene?

Ja vist gør I det. Tag en hvilken som helst historiebog, og se efter. Historien er skrevet af mennesker, som ønsker, at børnene skal se verden fra en særlig synsvinkel. Ethvert forsøg på at udvide historiske redegørelser med et mere omfattende syn på kendsgerningerne bliver hånet og kaldt **"revisionistisk"**. I vil ikke fortælle børnene sandheden om jeres fortid af frygt for, at de skal se jer, som I virkelig er. ***Sådan er det over hele verden. Meget baseret på religiøse såkaldte "sandheder"***. Største delen af historien skrives ud fra opfattelsen hos den del af jeres samfund, som I ville kalde hvide angelsaksiske, protestantiske mænd. Når kvinder eller sorte eller andre blandt mindretallet siger: **"Hov vent et øjeblik. Sådan gik det ikke til. I har udeladt en masse her,"** så kryber I sammen og råber op og kræver, at **"revisionisterne"** holder op med at forsøge at ændre jeres lærebøger. I **ønsker** ikke, at børnene skal vide, hvordan I **retfærdiggjorde** det, der skete, ud fra jeres opfattelse.

Jeres verden er gået amok. Det er jeg enig i. Men jeres verden er ikke gået amok på grund af, hvad I har tilladt skolerne at undervise børnene i. Den er gået amok på grund af, hvad I ikke har tilladt dem at undervise i. I har ikke tilladt skolerne at undervise i, at kærlighed er alt det der er.

I har ikke tilladt skolerne at tale om en kærlighed, som er ubetinget. I samfund, hvor historien ikke bøjes efter synspunkterne hos de stærkeste og mest magtfulde, erkendes fortidens fejltagelser åbent og gentager sig aldrig, og én **gang er nok**, når det gælder adfærdsnormer, som er tydeligt selvdestruktive.

I samfund, hvor man lærer kritisk tænkning, problemløsning og livsfærdigheder frem for blot at lære kendsgerningerne udenad, tages selv såkaldte **"forsvarlige"** handlinger fra fortiden op til nøjere granskning. Intet tages for, hvad det giver sig ud for at være. Hvordan ville det fungere?

Lad os beskrive modellen for kritisk tænkning, problemløsning og skabelsen af livsfærdigheder til bedste for menneskeheden:

Højt begavede lærerne ville give eleverne en nøjagtig beskrivelse af, hvad der skete i fortiden, på et bestemt afgrænset område geografisk, kulturelt, racemæssigt, religiøst, økonomisk, magt politisk, uddannelsesmæssigt, sociologiske, miljømæssigt og så videre. De ville inddrage alle de kendsgerninger – alle de kendsgerninger – som førte frem til den begivenhed, de ønsker at analysere og lære af. De ville søge efter synspunkter hos historikere, faglærte og vidende personer fra begge sider af begivenheden eller sammenstødet i forståelsen af, at der findes mere end ét synspunkt på alting.

De ville så ikke bede eleverne om at lære sagens kendsgerninger udenad. I stedet ville de udfordre eleverne. De ville sige: "Nu har I hørt alt om denne begivenhed, vi ønsker at analysere og lære af. I ved alt, hvad der gik forud, og alt hvad der skete bagefter. Vi har givet jer så meget viden om denne begivenhed, som vi kunne fremskaffe. Hvilken visdom kan I udtrække af al denne viden? Brug, logik, kritisk tænkning og kreativ problemløsning i jeres analyse.

*Hvis I var blevet valgt til at løse de problemer, man stod overfor dengang i den periode vi analyserer, hvordan ville I da have løst dem? Kan I finde en bedre måde? Sæt det op i følgende model: **Stærke og svage sider – trusler og muligheder – og de givne konsekvenser af beslutningerne I træffer.***

Husk alt hvad I træffer af løsninger har konsekvenser gode som dårlige. Og husk at ethvert begavet fjols (af en politiker, en akademiker og religiøs fanatiker) kan gøre ting større og mere komplekse – det modsatte kræver et geni.

Hvorfor har I ikke set jer tilbage over skulderen, **lært** af jeres fortid og gjort det anderledes. Jeg skal fortælle jer hvorfor. Fordi det at tillade børnene at undersøge jeres fortid, menneskehedens fortid, og analysere den kritisk – ja virkelig kræve, at de gjorde det som en del af uddannelsen – ville være at løbe risikoen for, at de skulle være **uenige**, hvad angår **den måde, I gjorde tingene på i fortiden**. De unge ødelægger **faktisk** jeres måde at leve på. Det har de unge **altid** gjort. **Og især kvinderne, imod religiøse, stupide, mandlige fanatikere og den dominerende patriarkalske tankegang.**

- Det er ikke de unge, som ødelægger regnskoven. De beder jer om at **holde op med det**. Det er ikke de unge, som nedbryder ozonlaget. De beder jer om at **holde op med det**.
- Det er ikke de unge, som udnytter de fattige i fabrikker og værksteder over hele verden. De beder jer om at **holde op med det**.
- Det er ikke de unge, som brandskatter jer og så bruger pengene til krig og krigsmaskiner. De beder jer om at **holde op med det**.
- Det er ikke de unge, som ignorerer de svages og de underkuedes problemer, idet de lader hundredvis af mennesker dø på en planet, som har mere end nok til at ernære jer alle. De beder jer om at **holde op med det**.
- Det er ikke de unge, som giver sig af med bedragerisk og manipulerende politik. De beder jer om at **holde op med det**.
- Det er ikke de unge, som er seksuelt hæmmede og skamfulde og forlegne over deres egen krop, og som videregiver denne skamfuldhed og forlegenhed til deres afkom. **Det er blandt andre også de religiøse ledere**. De beder jer om at **holde op med det**.
- Det er ikke de unge, som har indført et værdisystem, der siger, at **"magt er ret"**, og en verden, som løser problemer ved hjælp af vold. De beder jer om at **holde op med det**.

Nej de beder jer ikke ... de **trygler jer**. **Betænk at dette er skrevet i 1997 til det amerikanske publikum. Det er stadig det samme, verden over!**

Når man ikke hører og aldrig tager hensyn til unges råb og bønner om at ændre verden; når de forstår, at deres sag er tabt – at I vil have jeres vilje uanset hvad – så gør de unge, der ikke er dumme, det næstbedste. Hvis de ikke kan overgå jer, slutter de sig til jer. De unge har sluttet sig til jer, hvad jeres adfærd angår. Hvis de er voldelige, er det fordi I er voldelige. Hvis de er

materialistiske, er det fordi I er materialistiske. Hvis de opfører sig forrykt, er det fordi I er forrykte. Hvis de bruger sex manipulerende, uansvarligt, skammeligt, er det fordi, de ser jer gøre det samme. Den eneste forskel mellem unge og ældre er, at unge gør, hvad de gør, åbenlyst.

Ældre mennesker skjuler deres adfærd. Ældre mennesker tror, at unge ikke kan se. Men de unge ser alt. Intet er skjult for dem. De ser de ældres hykleri, og de forsøger fortvivlet at ændre det. **Her i 2017 i det udprægede religiøse og kulturelle diktatur som de unge muslimer er udsat for, verden over.** Men efter at have forsøgt uden held, ser de intet andet valg end at efterligne det. Deri tager de fejl, men de har **aldrig lært andet**. De har aldrig fået lov til kritisk at analysere, hvad de ældre har gjort. De har kun fået lov til at lære det udenad.

Hvordan bør vi da undervise de unge?

For det første skal I behandle dem som åndelige væsener. De er åndelige væsener, som går ind i en fysisk krop. Det er ikke let at gøre for et åndeligt væsen; ikke let at vænne sig til for et åndeligt væsen. Det er meget indeslættende, meget begrænsende. Så barnet vil skriges op over pludseligt at være så begrænset. Hør det skrig. Forstå det. Og giv jeres børn så megen fornemmelse af **"ubegrænsethed"**, som overhovedet kan.

Dernæst skal I med blidhed og omtanke præsenterer dem for den verden, I har skabt. Vær fulde af omtanke – det vil sige at være forsigtige – med hensyn til hvad I kommer ind i deres hukommelseslagre. Børn husker alt, hvad de ser, alt hvad de oplever. Hvorfor giver I børnene smæk i det øjeblik de kommer ud af moderskødet? Forestiller I jer virkelig, at der er den eneste måde at få deres funktioner i gang på? Hvorfor fjerner I babyerne fra mødrene få minutter efter, at de er blevet adskilt fra den eneste livsform, de har kendt i hele deres nuværende tilværelse?

Kan målingen og vejningen og den hårde vækning ikke vente lidt, mens den nyfødte oplever trygheden og velværet ved det, **der har skænket den livet?**

Hvorfor tillader I, at nogle af de første billeder, børn udsættes for, er billeder af vold? Hvem har fortalt jer, at det var godt for børnene? Og hvorfor skjuler I billeder af kærlighed?

Hvorfor lærer I jeres børn at skamme sig og være forlegne over deres egen krop og dennes funktioner ved at skjule jeres egen krop for dem og sige til dem, at de aldrig må berøre sig selv på måder, der giver dem nydelse? Hvilket budskab sender I dem om nydelse? Og hvad lærer I dem om kroppen. **Vi lærer dem det, de religiøse idioter påstår. At sex er forbudt af Gud.**

Hvorfor sætter I jeres børn i skoler, hvor konkurrence tillades og opmuntres, hvor det belønnes at være den **"bedste"** og at lære **"mest"**, hvor der gives karakter for **"præstationer"**, og det kun lige tolereres, at man går frem i sit eget tempo? Hvilken forståelse bibringer det børnene?

Hvorfor lærer I ikke børnene om bevægelser og musik og glæden ved kunst og eventyrernes mystik og livets under? Hvorfor bringer I ikke det frem, som naturligt findes i barnet, frem for at søge at stoppe noget ind, som er unaturligt for barnet?

Og hvorfor lærer I ikke de unge at lære **logik, kritisk tænkning, problemløsning og skabelse** ved brug af de værktøjer, de har i form af deres egen intuition og deres dybeste inderste viden, frem for de regler og udenadlærte systemer og konklusioner, som tilhører et samfund, der allerede har bevist, at det er fuldstændigt ude af stand til at udvikle sig ved hjælp af disse metoder, men som bliver ved med at brug dem?

Endelig, undervis i **begreber**, ikke **i fag**. Læg en ny undervisningsplan og byg den op omkring tre kernebegreber: **Bevidsthed – ærlighed – ansvarlighed**. Lær børnene disse begreber fra den tidligste alder. Lad dem løbe gennem undervisningsplanen til den sidste dag. Basér hele jeres undervisningsmodel på dem. Lad al undervisning udgå fra deres dybde. Lad alt hvad I underviser i, udgå fra disse begreber.

Fra de første begynderbøger til de mere avancerede læsebøger skulle alle eventyr, historier og andet læsestof dreje sig om kernebegreberne. Det vil sige, at det skulle være historier om bevidsthed, historier om ærlighed og historier om ansvarlighed. Børnene skulle præsenteres for begreberne, indgives begreberne og fordybe sig i begreberne.

Skriveopgaverne skulle ligeledes dreje sig om disse tre begreber og andre som følger af dem, efterhånden som barnet selv udvikler evnen til at give udtryk for sig selv.

Selv regne færdighed skulle læres inden for disse rammer. Regning og matematik er ikke abstraktioner, men de mest grundlæggende værktøjer i universet til at leve livet med. Undervisning i alle regnefærdigheder skulle bringes i sammenhæng med en mere omfattende livsoplevelse på en måde, som henleder opmærksomheden på og fokuserer på kernebegreberne og deres afledninger.

I skal undervise i, hvad det vil sige at være ærlig. I skal undervise i, hvad det vil sige at være ansvarlig. I skal undervise i, hvad det vil sige, at være opmærksom på andre menneskers følelser og respekterer andre menneskers veje. **Vi skal lære børnene at gøre mod andre, hvad de ønsker andre skal gøre mod dem. For de straffer sig selv, hvis de ikke gør det.**

Nu kommer der en idé fra mig om ligefrem at undervise i de højere begreber – **bevidsthed – ærlighed – ansvarlighed** – i **skolerne**. Det er nøjagtig dét, man gør i højt udviklede samfund.

På grund af hvad vi som mennesker forsøger at gøre – hvilket er at skabe en bedre verden, hører skolerne **præcis** hjemme i en sådan undervisning. Præcis **fordi** skolerne er adskilte fra forældrenes og **de religiøse fjolsers** forudfattede forestillinger. **Eller rettere de burde være det!** I har **set**, hvad der på jeres planet er kommet ud af at videregive værdierne fra forældre til børn. Jeres planet er **ét stort rod**. I forstår ikke civiliserede samfunds mest grundlæggende begreber.

- I ved ikke, hvordan I skal løse konflikter uden vold.
- I ved ikke, hvordan I skal leve uden frygt.
- I ved ikke, hvordan I skal elske uden betingelser.

Disse er grundlæggende – **grundlæggende** – forståelser, og I er ikke engang begyndt at nærme jer en fuld forståelse af dem, langt mindre at føre dem ud i livet ... efter **tusinder og tusinder af år**.

Vejen ud af dette rod, findes i jeres skoler! Den findes i uddannelsen af jeres unge! Jeres håb ligger i den næste generation, og den følgende! Men i må holde op med at nedsænke dem i **fortidens** skikke. De skikke har ikke fungeret. De har ikke ført jer dertil, hvor I siger at I ønsker at komme hen. Men hvis I ikke er forsigtige, komme I præcis dertil, hvor I er på vej hen!

Så **stands!** Vende om! Sæt jer ned alle sammen og saml tankerne. Skab den prægtigste version af den mest storslåede vision, I nogensinde har haft om jer selv som menneskehed.

Tag derpå de værdier og begreber, som understøtter en sådan vision, og **undervis i dem i skolerne**. Hvorfor ikke kurser i for eksempel:

- Magtforståelse
- Fredelig konfliktløsning
- Elementer i kærlige forhold
- Personlighed og selvskabelse
- Krop, sind og ånd: Hvordan de fungerer
- Kreativitet
- At fejre sig selv, værdsætte andre, **det modvirker underlegenhed og mindreværd**
- Frydefuld seksuel udfoldelse
- Fairness
- Tolerance
- Forskelligheder og ligheder
- Etisk økonomi
- Skabende bevidsthed og åndskraft
- Bevidsthed og årvågenhed
- Ærlighed og ansvarlighed
- Synlighed og gennemsigtighed
- Videnskab og åndelighed

Jeg taler om en værdibaseret undervisningsplan. Jeg taler om at rette børnenes opmærksomhed mod forståelse af kerne begreberne og de teoretiske strukturerer, omkring hvilke deres værdisystem kan opbygges, som I nu retter den mod årstal og kendsgerninger og statistik. (*I det amerikanske samfund. I 1990'erne*)

I de højt udviklede samfund i jeres galakse og jeres univers (hvilke samfund vi taler meget mere om i **3. bog**) undervises afkommet i begreber at leve efter fra en meget tidlig alder. Det I kalder "kendsgerninger", og som i de højt udviklede samfund, betragtes som meget mindre vigtige, undervises der i på et meget senere alderstrin.

På jeres planet har I skabt et samfund, i hvilket lille Johnnie har lært at læse, inden han kommer ud af børnehaveklassen, mens han stadig ikke har lært at holde op med at bide sin bror. Og Susie har på stadig tidligere klassetrin perfektioneret sine gangetabeller ved hjælp af flash cards (*tekstkort, billedkort, som et øjeblik holdes op for eleven*) og udenadslære, men det har ikke lært, at der ikke er noget skamfuldt eller flovt ved hendes krop.

Lige nu er skolerne (*i Amerika 1990'erne*) først og fremmest til for at fremskaffe svar. Det ville være langt gavnligere, hvis deres hovedfunktion var at stille spørgsmål. Hvad betyder det at være ærlig eller ansvarlig eller "**fair**"? Hvad ligger der i det? For den sags skyld, hvad betyder det, at $2+2 = 4$? Hvad ligger der i det? Højt udviklede samfund opmuntrer alle børn til **selv at opdage og skabe de svar**.

Fortidige data bør ikke danne grundlag for nuværende sandhed. Data fra en tidligere tid eller erfaring bør altid og kun danne grundlag for nye spørgsmål. Skatten, **læringen, visdommen** bør altid ligge i spørgsmålet, ikke i svaret.

Og spørgsmålene bør altid være de samme, med hensyn til disse fortidige data, som vi fremlagde for jer, er I så enige eller uenige? Hvad tænker I? Det er altid hovedspørgsmålet. Det er altid brændpunktet. Hvad tænker I? Hvad tænker I? **Hvad tænker I?**

Nu tilføjer børnene selvfølgelig dette spørgsmål forældrenes værdier. **Således som flere og flere unge muslimer, stiller til deres forældre generationer, her i 2017.**

Forældrene bliver ved med at spille en stærk rolle – tydeligvis hovedrollen – ved skabelsen af barnets værdisystem. Skolens hensigt og formål, skulle være at tilskynde børnene – fra den tidligste alder, indtil den formelle undervisning afslutning – til at udforske disse værdier og lære dem at bruge dem, bringe dem i anvendelse, få dem til at virke – og ja, endog drage dem i tvivl.

For forældre, som ikke ønsker at børn drager deres værdier i tvivl, elsker ikke deres børn, men snarere sig selv **gennem** deres børn. Der findes nogle få på jeres planet som søger at nærme sig denne model. Som **Rudolf Steiners** skrifter. Studer **Waldorf** - skolens metoder som han udviklede. Jeg siger at den er en model, som fungerer i relation til, hvor I som menneskehed siger, at I ønsker at bevæge jer hen; i relation til, hvad I hævder, at I ønsker at gøre; i relation til, hvad I siger I ønsker at være. Jeg siger at den er et eksempel – et af flere, skønt de er sjældne på jeres planet og i jeres samfund – på, hvordan undervisning kan gennemføres på en måde, som at fokusere mere på "visdom" en bare på "viden".

Om udenrigspolitik og regeringsførelse

Er det forkert at føre udenrigspolitik på grundlag af sit eget lands kapitalinteresser?

Nej. Først må jeg dog sige, at ud fra mit standpunkt som Gud/Altet er **intet "forkert"**. Men jeg forstår, hvordan du bruger ordet, så jeg vil tale inden for dit ordforråds rammer. Jeg vil bruge ordet **"forkert"** i betydningen: **"Det som ikke tjener jer i relation til, hvem og hvad I vælger at være"**. Sådan har jeg altid brugt ordene **"rigtigt"** og **"forkert"** i forbindelse med jer; det er altid i den sammenhæng, for der findes i sandhed intet rigtigt og forkert.

Så i en sammenhæng, nej, det er ikke forkert at basere udenrigspolitiske beslutninger på kapitalinteressesemæssige overvejelser. Hvad der er forkert er at foregive, at man ikke gør det. Det gør de fleste lande selvfølgelig. De skrider ind – eller **undlader** at skride ind – af ét sæt grunde for derpå som begrundelse at angive et andet sæt grunde. Fordi regeringer ved, at hvis folket forstod de virkelige grunde til de fleste udenrigspolitiske beslutninger, så ville folket ikke støtte dem.

Dette er tilfældet med regeringer overalt. Der findes meget få regeringer, som ikke bevidst vildleder folket. Bedrag er en del af regeringsmagten, for få mennesker ville vælge at blive styret sådan, som de bliver styret – få ville vælge overhovedet at blive styret – hvis ikke regeringsmagten overbeviste dem om, at dens beslutninger var til deres egen bedste. **Hvad det ikke er!**

Dette er hårdt overbevisningsarbejde, for de fleste mennesker ser tydeligt tåbeligheden hos regeringen. Så regeringen må lyve for i det mindste at prøve på at fastholde folkets loyalitet.

Regeringsmagten er det fuldkomne udtryk for præcisionen i den grundsætning, at hvis man lyver stærkt nok længe nok, så bliver løgneren **"sandheden"**.

Mennesker med regeringsmagt må aldrig lade offentligheden få kendskab til, hvordan de kom til magten - eller alt, hvad de har gjort og er villige til at gøre, for at holde sig dér. **Nej. Det viser**

historien. Sandhed og politik forenes ikke og **kan ikke forenes**, fordi politik er **kunsten** kun at sige det nødvendige – og sige det på netop den rigtige måde – for at nå et ønsket mål.

Ikke alle politikere er falske, men politikens kunst er en **praktisk** kunst. Den indretter med stor åbenhed efter de fleste menneskers psykologi. Den bemærker slet og ret, at de fleste mennesker fungerer ud fra egennytte. Så politik er den måde, hvorpå mennesker med magt søger at overbevise jer om, at **deres** egennytte er **jeres egen**. **Hvilket kun de mest intelligente indser!**

Regeringer forstår egennytte. Det er derfor, regeringer er meget dygtige til at udtænke programmer, som **giver** noget til mennesker. **For deres egen penge, som de påstår de forvalter bedre end mennesket selv i frihed.**

Oprindeligt havde regeringer meget begrænsede funktioner. Deres formål var blot at **"bevare og beskytte"**. Så tilføjede de nogen **"at sørge for"**. Da regeringer gav sig til både at **sørge for** og beskytte folket, begyndt de at **skabe** samfundet snarere end at bevare det. **Og dermed gjorde de samfundene større og mere komplekse, og til sidst komplet uoverskuelige og idiotisk tåbelige.**

Jeg gentager, at I må passe på ikke at kvæle jer selv i love, som forsøger at sikre mennesker en mulighed for at trække vejret! I kan ikke lovgive moral. I kan ikke befale ligestilling. Hvad der er nødvendigt er en **forandring** af den kollektive bevidsthed, ikke en gennemtvungelse af den kollektive bevidsthed, **med magt, vold, overtalelse, ideologier eller religionens magt.**

Adfærd (og alle love og alle regeringsprogrammer) må udspringe af væren, må være en sand afspejling af, hvem I er. Men som oftest er jeres love bekendtgørelser af, hvad **magthaverne** mener, at I burde være, men ikke er.

Den "fåtallige elite" belærer de "mange uvidende" gennem loven.

Præcis.

Hvad er der i vejen med det? Hvis nogle få af de mest begavede og bedste blandt os er villige til at undersøge samfundets, verdens, problemer og foreslå løsninger, tjener det så ikke de mange?

Det afhænger af disse fås motiver. Og af deres klarhed. Generelt er der intet, der tjener **"de mange"** mere end at lade dem styre sig selv. I kan ikke vokse og blive storslåede, når I hele tiden får at vide af regeringen, hvad I skal gøre. **Storslåede samfund vedtager storslåede love. Og meget få af dem. For i storslåede samfund er meget få love nødvendige.**

Jeg foreslår ikke en verden uden love for god opførsel, uden aftaler. Jeg foreslår jeres aftaler og love baseret på en højere forståelse og en mere ophøjet definition af egennytte. Det de fleste love faktisk **siger**, er udtryk for, hvilke kapitalinteresser de mest magtfulde blandt jer har.

Jeres love afspejler derfor **ikke**, hvad jeres samfund mener om sig selv og ønsker at være – jeres love afspejler, **hvor magten ligger**. **Løsningen er, at have så få love – der virkelig er begrænsninger – som muligt. I skal afskaffe adskillelsen mellem jer.**

I skal opbygge en ny model af verden. Ved at holde den inden for rammerne af en ny idé.

En idé som bliver et gennemgribende farvel til det nuværende verdenssyn. I øjeblikket opfatter I verden – vi taler geopolitik nu – som en samling af nationalstater, der hver især er suveræne, adskilte fra og uafhængige af hinanden. ***Dét, selv om vi lever på en klode, hvor alt påvirker alt.***

Disse uafhængige nationalstaters indre problemer betragtes i det store og hele ikke som problemer, der vedrører gruppen som helhed – medmindre og før de ***påvirker*** gruppen som helhed (*eller de mægtigste medlemmer af gruppen*).

Gruppen som helhed reagerer på individuelle staters forhold og problemer på grundlag af denne større gruppes kapitalinteresser. Hvis ingen i den større gruppe har noget at ***tabe***, kan forholdene i en individuel stat gå ad helvede til, uden at nogen vil bekymre sig om det.

Tusinder kan sulte ihjel hvert år, hundreder kan dø i borgerkrig, despoter kan plyndre landet. diktatorer og deres bevæbnede banditter kan voldtage, plyndre og myrde, regimer kan berøve folket grundlæggende menneskerettigheder – og resten af jer gør intet. Det er, siger I, et ***"internt problem"***. Men når ***jeres*** interesser trues dér, når ***jeres*** investeringer, ***jeres*** sikkerhed, ***jeres*** livskvalitet er på bane, så samler I nationen og forsøger at samle jeres verden bag jer og farer ind, hvor engle frygter at gå. I fortæller så den store løgn – hævder, at I gør, hvad I gør, af humanitære grunde, for at hjælpe verdens undertrykte folk, når sandheden er, at I bare beskytter egne interesser. Beviset på dette er, at dér, hvor I ikke ***har*** interesse, viser I ingen bekymring.

Noget må blive nyt, hvis I ønsker, at jeres verden skal ændre sig. I må begynde at opfatte andres interesser som jeres egne. Dette sker først, når I omdanner jeres globale virkelighed fra grunden og styre jer selv i overensstemmelse dermed. ***Jeg taler om en verdens regering.***

Det er på tide at verden holder op med at narre sig selv, at den vågner op og indser, at ***menneskehedens eneste problem*** er mangel på kærlighed. ***Kærlighed avler tolerance, tolerance avler fred. Intolerance fremkalder krig og betragter utålelige forhold med ligegyldighed.***

Kærlighed kan ikke være ligeglad. Den ved ikke hvordan. Den hurtigste måde I kan få kærlighed og medfølelse med hele menneskeslægten, er ved at opleve hele menneskeslægten som jeres ***familie***. I oplever hurtigst hele menneskeslægten som jeres familie ved at ***holde op med at adskille jer selv***. Alle de nationalstater, som nu udgør verden, må ***forene*** sig. ***Dette er logik for burhøns i børnehaveklassen, undtagen for magthaverne, ideologerne og de religiøse islamiske fanatikere.***

I bør danne et nyt verdens politisk fællesskab, hvor hver enkelt nationalstat skulle have lige meget at sige vedrørende verdens anliggender og samme proportionale andel af verdens ressourcer. ***Og en meget stærkt reduktion af overbefolknings trykket og styret reproduktion af fødselstallet. Til mellem 1 og 1,5 milliard mennesker på kloden maksimalt.***

Jeres Forenede Nationer er magtesløse, ***delvist korrupte og helt*** afmægtige. For at få den forsamling til at fungere, måtte den omstrukturere helt. Ikke umuligt, men vanskeligt og uhåndterligt. Hvis I kunne bruge flere milliarder verden over, ikke til militær, men til at mætte jeres sultne, klæde jeres trængende, huse jeres fattige, give jeres ældre tryghed og sørge for sundhedspleje og værdighed til alle ... så ville ***årsagerne*** til ***kriminalitet*** være forsvundet for altid?

Hvis I som medlemmer af fællesskabet – individuelle borgere – under en oplyst ledelse ville ønske at give 10 procent af deres indkomst til dækning af samfundets behov som helhed. At dette - alle disse goder – ville ganske enkelt følge af omdannelsen af jeres verdenssyn, den enklere

genordning af jeres verdenspolitiske form. Pengene ville komme fra de besparelser I ville få fra fremstillingen af forsvarssystemer og angrebsvåben verden over.

I skal ikke **nedlægge** militæret, bare reducere det – drastisk. Indre orden ville være jeres eneste behov. I kunne styrke det lokale politi, samtidig med, at I dramatisk reducerer udgifterne til krigsvåben og krigsforberedelser; det vil sige offensive og defensive masseødelæggelsesvåben.

Truslen er fra større rigere nationer, som ikke kan forstille sig at blive forsvarsløse, for de frygter aggression og angreb fra de nationer, som misunder dem og ***vil have, hvad de har.***

Der er to måder at eliminere denne trussel på.

1. At dele tilstrækkeligt af verdens samlede rigdom og ressourcer med alle verdens mennesker, således at ingen vil ønske og behøve, hvad en anden har, og alle kan leve i værdighed og fjerne sig fra frygt. ***Og enhver form ideologisk og religiøst diktatur.***
2. At skabe et system til opløsning af forskelle, som afskaffer behovet for krig – og endog muligheden for den. ***Igen. Fjern enhver form for ideologi og religiøst diktatur og idioti.***

Der foregår nu et storslået eksperiment i jeres verden med netop den slags politiks orden. Det eksperiment kaldes **Amerikas Forenede Stater**. Det er mislykkedes på det sørgeligste. Der er meget langt igen, før det kan kaldes en succes. Dog er det den bedste igangværende eksperiment.

Jeres nation var den første, der med held forende et løst forbund af enkeltstater i en sammenhængende gruppe, underkastet én central autoritet. Dengang ønskede igen af staterne dette, og hver af dem gjorde kraftig modstand af frygt for at miste sin individuelle storhed og med påberåbelsen af, at en sådan union ikke ville være til dens bedste.

Læs her geniet Alexis de Tocqueville – Demokrati i Amerika skrevet kort efter Amerikas fødsel som nation.

Det kan være lærerigt at forstå præcis, hvad der foregik med disse individuelle stater dengang. Selv om de havde sluttet sig sammen i et løst forbund, var der ingen rigtig regering som nu, og således ingen magt, der kunne håndhæve de forbundsvedtægter, som staterne havde tilsluttet sig.

Stater tog sig af egne udenrigs anliggender, og flere opnåede egne aftaler om handel og andre sager med Frankrig, Spanien, England og andre lande. Stater handlede ligeledes med hinanden, og selv om forbundsvedtægterne forbød det, lagde nogle stater told på de varer, der indførtes fra andre stater – akkurat som de gjorde med varer fra den anden side af havet! Der var intet andet for købmændene at gøre end at betale ved havnen, hvis de ville købe eller sælge varer, eftersom der ingen central **autoritet** fandtes – skønt der forelå den skrevet **overenskomst** om at forhindre en sådan fortoldning.

De enkelte stater udkæmpede også krige med hinanden. Hver stat betragtede sin militær som en stående hær, ni stater have egen flåde, og ***”Træd ikke på mig”*** kunne have været det officielle motto for hver stat i forbundet.

Over halvdelen af staterne trykte oven i købet egne penge. *(Selv om der i forbundet var enighed om, at det ville være ulovligt at gøre det!)*

Skønt jeres oprindelige stater var sammensluttede under forbundets **vedtægter**, opførte de sig kort sagt **nøjagtig som uafhængige nationer gør i dag**. Selv om de kunne se, at forbundets overenskomster (som for eksempel at kongressens havde eneretten til at lave penge) ikke fungerede, modsatte de sig standhaftigt at skabe og underkaste sig den central autoritet, som kunne **håndhæve** disse overenskomster og forsyne dem med strenge straffebestemmelser.

Men med tiden begyndte nogle få, progressive ledere at få magt. De overbeviste de menige medlemmer om det, der var mere at **vinde** ved at skabe et sådant nyt statsforbund, end de nogensinde kunne tabe. Købmændene ville spare penge og få mere at sætte i programmer og tjenesteydelser, som virkelig hjalp **mennesker**, fordi de enkelte stater ikke ville behøver bruge ressourcer på at beskytte sig mod hinanden.

Menneskene ville også få større tryghed, sikkerhed og velstand ved at samarbejde frem for at kæmpe med hinanden. Langt fra at miste storhed kunne hver stat blive endnu mere imponerende. **Og det er selvfølgelig nøjagtig hvad der er sket.**

Læs her *Demokrati som styreform og som ideologi 2010 af Mogens Herman Hansen og Demokratiets Historie fra oldtid til nutid 2012*

Det samme kunne man få til at ske med de 160 nationalstater i verden i dag (1997), hvis de sluttede sig sammen i et forenet statsforbund. Det kunne betyde at krig ophørte.

Hvordan det? Der ville stadig være uoverensstemmelser:

Fordi så længe mennesker vedbliver med at være knyttet til ydre forhold, er det tilfældet. Der findes en måde virkelig at afskaffe krig på – og **al** oplevelse af uro og mangel på fred – men det er en åndelig løsning. Vi er her ved at undersøge en geopolitisk løsning.

Faktisk består kunsten i at **kombinere de to**. Åndelige sandheder må leves i det praktiske liv for at ændre hverdagsoplevelsen. Indtil denne forandring indtræffer, **ville** der stadig være uoverensstemmelser. Du har ret. Men der behøver ikke at være krige. Der behøver ikke at være drab. Er der krige mellem Californien og Oregon om vandrettigheder? Mellem Maryland og Virginia om fiskeriet? Mellem Wisconsin og Illinois, Ohio og Massachusetts? Og hvorfor ikke? Er der ikke opstået forskellige tvistigheder og uoverensstemmelser mellem dem?

Jo, det formoder jeg, at der er i årenes løb.

Det kan du regne med. Men disse enkeltstater blev frivilligt enige – det var en enkel, **frivillig overenskomst** – om at underkaste sig bestemte love og rette sig efter bestemte kompromisser i fælles anliggender, mens de bevarede retten til at udstede særskilte love om anliggender, der vedrører hver af dem individuelt.

Og når der **faktisk** opstår uenigheder mellem stater på grund af forskellige fortolkninger af forbundsloven - eller nogen simpelt hen bryder den lov – bringes sagen for retten ... som har **fået autoritet** til at løse tvistigheden **af staterne**.

Og hvis det nugældende lovkompleks ikke kan tilvejebringe et fortilfælde eller et middel til ad rettens vej at finde en tilfredsstillende løsning, så sender staterne og menneskene i dem repræsentanter til en central regering for at forsøge at skabe enighed om **nye** love, som **vil** skabe tilfredsstillende forhold - eller i det mindste et rimeligt kompromis.

Sådan **fungerer** jeres forbund. Et system af love, et system af domstole, som I har **bemyndiget** til at fortolke de love, og et retssystem – om nødvendigt bakket op af væbnet magt – **National Home Guard** – til at håndhæve domstolenes beslutninger. Selv om ingen kan hævde, at systemet ikke trænger til forbedring, har denne politiske sammensætning fungeret i mere end 200 år!

Der er ingen grund til at betvivle, at **samme opskrift ligeledes vil fungere mellem nationalstater.**

Hvis man får sit livs største lykke fra oplevelser, som kun kan opnås i den ydre verden – den fysiske verden uden for én selv – vil man **aldrig** ønske at give afkald på et gran af alt det, man har dynget sammen som person og nation for at blive lykkelige. Og så længe de **"besiddelsesløse"** opfatter deres **ulykke (mangel på lykke)** som knyttet til **manglen** på materielle ting, bliver de også fanget i fælden. De vil hele tiden ønske hvad I har, og I vil hele tiden nægte dem det.

Derfor sagde jeg tidligere, at der findes en måde, hvorpå krig virkelig kan afskaffes – og **al** oplevelse af uro og mangel på fred. Men det er en åndelig løsning. I sidste instans kan ethvert geopolitisk problem, akkurat som ethvert personligt problem, opløses til et til et åndeligt problem.

Hele **livet** er åndeligt, og derfor har alle livets problemer et åndeligt grundlag – og **løses åndeligt**. Krige skabes på jeres planet, fordi nogen har noget som en anden ønsker. Det er det, der **får** nogen **til at gøre** noget, som en **anden** ikke ønsker, at nogen skal gøre.

Al konflikt opstår af malplaceret begær.

Den eneste fred i hele verden, som varer ved, er indre fred. Lad hvert eneste menneske finde fred i det indre. Når du finder fred i det indre, opdager du også, at du ikke kan klare dig uden.

Dette betyder ganske enkelt, at du ikke længere behøver tingende i den ydre verden. **"Ikke at behøve"** er en stor frihed. Det befrier dig for det første for frygt: frygt for, at der er noget du ikke får; frygt for at du skal miste noget, du har, og frygt for, at du uden en bestemt ting ikke vil være lykkelig. For det andet befrier **"ikke at behøve"** dig for vrede. **Vreden er bekendtgjort frygt.**

Når du intet har at frygte, har du intet at blive vred over. Du bliver ikke vred, når du får, hvad du ønsker, fordi dit ønske om det blot var noget, du ville foretrække, ikke en nødvendighed. Du har derfor ingen frygt forbundet med muligheden af, at du ikke får det. Således ingen vrede.

Du bliver ikke vred, når du ser andre gøre noget, du ikke ønsker, at de skal gøre, fordi du ikke har **behov** for, at de gør eller ikke gør **noget** bestemt. Således ingen vrede. Du bliver ikke vred, når nogen er uvenlig, fordi du ikke har **behov** for at vedkommende skal være venlig. Du føler ingen vrede, når nogen er ukærlig, fordi du ikke har **behov** for at vedkommende skal elske dig.

Du føler ingen vrede, når nogen er grusom eller sårende eller søger at skade dig, for du har ikke **behov** for, at vedkommende opfører sig anderledes, og du er klar over, at du ikke kan skades.

Du føler ikke engang vrede, hvis nogen skulle søge at tage dit liv, for du frygter ikke døden.

Du ved indvendig, intuitivt, at alt, hvad du har skabt, kan skabes igen, eller – vigtigere – at det ikke betyder noget. Når du finder indre fred, kan hverken tilstedeværelsen eller fraværet af en person, et sted eller en ting, betingelse, omstændighed eller situation være skaberen af din sindstilstand eller årsagen til din oplevelse af at være til.

Dette betyder ikke, at du forkaster alt, hvad der hører kroppen til. Langtfra. Du oplever fuldt ud at være i kroppen og glæderne ved det, som du aldrig har gjort det før. Men dit forhold til det, der hører kroppen til, vil være frivilligt, ikke tvunget. Du vil opleve kropslige sansefornemmelser, fordi du vælger det, ikke fordi du behøver det for at føle dig glad eller for at begrunde tristhed.

Denne ene, enkle forandring – at søge og finde fred i det indre – kunne, hvis den foretoges af alle, bringe alle krige til ophør, afskaffe konflikt, forhindre uretfærdighed og skabe evig fred i verden. Ingen anden opskrift er nødvendig eller **mulig**. Verdensfred er noget personligt! Hvad der er nødvendigt, er ikke en ændring af omstændighederne, men en ændring af bevidsthed.

Der er en fuldkommenhed i alt. Stræb efter at se fuldkommenheden. Dette er den ændring af bevidstheden, jeg taler om. Behøv intet. Ønsk alt. Vælg, hvad der viser sig. Føl dine følelser. Råb dine råb. Le din latter. Ær din sandhed. Men når al sindsbevægelsen er overstået, så vær stille og erkend, at jeg og I er Gud/Altet.

Med andre ord, se midt i den største tragedie processens storhed. Selv mens du dør med en kugle gennem brystet, selv mens du bliver voldtaget af en bande. Nu lyder det så umuligt at gøre. men når du kommer frem til gudsbevidstheden, kan du gøre det. Du **behøver** selvfølgelig ikke at gøre det. Det afhænger af, hvordan du ønsker at opleve øjeblikket. I et meget tragisk øjeblik består udfordringen altid i at stilne sindet og gå dybt ind i sjælen.

Dette gør du automatisk, når du ikke har kontrol over det.

Har du nogensinde talt med et menneske, som ved et uheld kørt en bil ud over en bro? Eller stod med en pistol rettet mod sig? Eller var nær ved at drukne? De kan ofte fortælle dig, at tiden gik meget langsomt, at de blev overvældet af en mærkelig ro, at der overhovedet ingen frygt var.

“Frygt ikke, for jeg er med dig”. Det er, hvad poesien har at sige til det menneske, som står over for noget tragisk. I din mørkeste time vil jeg være dit lys. I dit sorteste øjeblik vil jeg være din trøst. I din vanskeligste og mest anstrengende tid vil jeg være din styrke. Hav derfor tillid! Thi jeg er din hyrde, dig skal intet fattes, jeg lader dig ligge på grønne vange. Til hvilens vande leder jeg dig, kvæger din sjæl og fører dig ad rette veje for mit navns skyld. Og må du end vandre i døds skyggers dal, skal du **intet** ondt frygte; thi jeg er med dig, min kæp og min stav **er** din trøst.

I dine fjenders påsyn dækker jeg bord for dig, jeg salver dit hoved med olie, dit bæger flyder over. Kun godhed og miskundhed skal følge dig i alle dine dage, og i mit hus – og i mit hjerte – skal du bo for evigt.

Når mennesker ser på verden, er det, det spørgsmål, de må stille. Tjener det os at have denne tanke? Jeg iagttager dette: Der **findes** mennesker – ja, hele **grupper** af mennesker – som er født **ind i**, hvad I kalder en ufordelagtig stilling. Det er iagttageligt sandt. **Det er også sandt, at på et meget højt metafysisks plan er ingen “ufordelagtigt stillet”, for hver sjæl skaber for sig selv nøjagtigt de mennesker, begivenheder og omstændigheder, som er nødvendige for at udrette, hvad den ønsker at udrette.**

I vælger alt. Jeres forældre. Jeres fødeland. Alle omstændighederne omkring jeres tilbagevendende. På lignende måde bliver I løbet af livet ved med at vælge og skabe mennesker,

begivenheder og omstændigheder, som er bestemt til at bringe jer de præcise, rigtige og fuldkomne muligheder, I nu ønsker, for at lære jer selv at kende, som I **virkelig** er.

Med andre ord er ingen **"ufordelagtigt stillet"** ud fra, hvad sjælen ønsker at udrette. For eksempel kan det være, at sjælen **ønsker** at arbejde med en handicappet krop eller i et undertrykkende samfund eller under en enorm politisk eller økonomisk ufrihed for at skabe de vilkår, som er nødvendige for at udrette, hvad den har sat sig for. Så vi ser, at mennesker **er "ufordelagtigt stillede"** i **fysisk** forstand, men at det ufordelagtige faktisk er de rigtige og fuldkomne vilkår **metafysisk** set.

Husk først, at alt hvad du tænker, siger og gør, er en afspejling af, hvad du har besluttet om dig selv; et udsagn om, hvem du er; en **skabende** handling i sammenhæng med din beslutning om, hvem du ønsker at **være**. Jeg bliver ved med at vende tilbage til det, fordi det er det eneste du foretager dig her; det er det der påhviler dig. Der foregår ikke andet, er intet andet program for sjælen. Du søger at være og erfare, hvem du i virkelighed er – og at skabe det. Du skaber dig selv på ny i hvert nu øjeblik. Når du da, set i denne sammenhæng, støder på et menneske, som relativt set i din verden virker ufordelagtigt stillet, er det første spørgsmål, du må stille: **"Hvem er jeg, og hvem vælger jeg at være i forhold til det?"**

Med andre ord, når du møder en anden under **ligegyldige hvilke** omstændigheder, bør det første spørgsmål altid være: **"Hvad ønsker jeg her?"** – ikke: **"Hvad ønsker den anden her?"**

Formålet med jeres hellige forhold til alle andre mennesker, steder eller ting er ikke at finde ud af, hvad **de** ønsker eller behøver, men hvad **I** kræver eller ønsker for nu at **udvikle** jer, for at blive hvem I **ønsker** at være. Derfor skabte jeg forhold til andre og andet. Hvis disse forhold ikke var til, kunne I være blevet ved med at leve i et **vakuum**, et tomrum, den evige alhed, hvorfra I kom.

Men i alheden **er** I blot og kan ikke **erfare** jeres **"bevidsthed"** som **noget særskilt**. Fordi i alheden er der **intet, I ikke er**. Derfor udtænkte jeg en måde, hvorpå I kunne skabe på ny og **vide**, hvem I er, **gennem erfaring**. Jeg gjorde det ved at forsyne jer med:

1. **Relativitet** – et system, hvori I kan være til som noget i forhold til noget andet.
2. **Glemsomhed** – en proces, gennem hvilke I villigt underkaster jer totalt hukommelsestab, så I **ikke** kan **vide**, at relativiteten blot er et trick, og at I er det hele.
3. **Bevidsthed** – en værenstilstand, i hvilken I udvikler jer, indtil I når fuld erkendelse, for så at blive sande og levende guder, der skaber og oplever jeres egen virkelighed, udvider og udforsker den virkelighed og ændrer og **genskaber** den virkelighed, efterhånden som I udstrækker bevidstheden til nye grænser – eller skal vi sige til **ingen grænse**.

I dette paradigme **er bevidsthed alt**. Bevidsthed – det I virkelighed er klar over – er grundlaget for al sandhed og således for al åndelighed. Så I kan **skabe**, hvem I er, og hvem I **ønsker at være**.

Dette er Guds handling som Gud. Det er mig, som er mig – igennem **jer!**

Dette er meningen med hele livet. Igennem jer **erfarer** jeg at være hvem og hvad jer er.

Uden jer kunne jeg vide det, men ikke erfare det. At vide og at erfare er to forskellige ting. Jeg vælger at erfare hver gang. Det **gør** jeg virkelighed. Igennem **jer**. **Derfor skabte Gud/Altet vores univers for at skabe en verden vi kunne skabes i.**

Hvordan skal man forholde sig til de mindre heldigt stillede? Bestem **for det første**, hvem og hvad du er i forhold til dem. **For det andet**, hvis du beslutter, at du ønsker at opleve dig selv som undsætning, som hjælp, som kærlighed og medfølelse og omsorg, så undersøg, hvordan du **bedst kan være sådan**. *I forhold til dem du vil hjælpe.*

Og læg mærke til, at din evne til at være sådan **intet har at gøre med, hvad andre er eller gør**.

Sommetider er den bedste måde, du kan elske et menneske på, og den største hjælp, du kan give, at **lade det være** eller at sætte det i stand til at hjælpe sig selv. Giv det hjælp til selvhjælp.

Husk at den største hjælp, du kan give et menneske, er at **vække det**, at minde det om, hvem det virkelig er. Der er mange måder at gøre det på. Sommetider med en lille smule hjælp; et skub, et puf, et stød ... og somme tider med en beslutning om at lade dem følge kursen, følge deres vej, gå deres gang uden indblanding eller indgriben fra din side.

Dét du har mulighed for at gøre for de mindre heldigt stillede, er at få dem til at ændre **indstilling**. Det vil sige få dem til at få en ny indstilling til sig selv. Og også du må, **om nødvendigt**, have en ny indstilling til dem, for hvis du opfatter dem som stakkels, vil **de** også gøre det.

Jesus' store evne var, at han så alle som hvem, de virkelig er. Han nægtede at godtage det ydre skin; han nægtede at tro, hvad andre troede om sig selv. Han havde altid en højere forestilling, og han opfordrede altid andre til at **dele** den. Men han ærede også, hvor andre valgte at være. Han forlangte ikke, at de skulle godtage hans højere forestilling, fremholdt den blot som en indbydelse.

Han var også medfølelse – hvis andre valgte at opfatte sig som væsener, der behøvede hjælp, afviste han dem ikke på grund af deres mangelfulde vurdering – og bistod dem kærligt med at udspille deres valg. **For Jesus vidste**, at for nogle var den hurtigste vej til, hvem de er, vejen **igennem**, hvem de ikke er. Han kaldte den ikke en ufuldkommen vej og fordømte den af den grund. Tværtimod opfattede han **også** den som **"fuldkommen"** – og støttede således alle i at være netop, hvem de ønskede at være.

Enhver, der bad **Jesus om hjælp**, modtog den derfor. Han nægtede ingen noget – men sørgede altid for, at den hjælp, han gav, støttede et menneskes fulde og oprigtige ønske. Hvis andre viste ægte søgen efter oplysning, oprigtigt gav udtryk for villighed til at nå det næste trin, **gav Jesus dem** styrken, modet og visdommen til at nå det. Han fremholdt – med rette – sig selv som forbillede, og hvis mennesker ikke kunne gøre andet, opfordrede han dem til at tro på **ham**.

Han ville ikke, sagde han, lede dem på vildspor. Mange satte deres lid til ham – og endnu i dag hjælper han dem, som påkalder hans navn. For hans sjæl er forpligtet til at vække dem, som søger at være helt vågne og helt levende i mig. Men Kristus havde barmhjertighed med dem, som ikke gjorde det. Han forkastede derfor selvretfærdighed, og – ligesom sin Fader/Moder i Himmelen – dømte han aldrig. **Jesus'** forestilling om fuldkommen kærlighed bestod i at skænke alle mennesker nøjagtig den hjælp, de bad om, efter han havde fortalt dem, hvilken slags hjælp de kunne **få**.

Han afslog aldrig at hjælpe nogen, og mindst af alt ville han gøre det ud fra en tanke om, at **"du redte din seng, lig nu i den"**. **Jesus vidste**, at hvis han gav mennesker den hjælp, de bad om, frem for blot den hjælp, han ønskede at give, så bestyrkede han dem **på det plan, hvor de var rede til at modtage styrkelse**. Sådan bærer alle store meste sig ad. De, der har vandret på jeres planet i

fortiden, og de, som vandrer på den nu. ***Dette er sandt, det er det, jeg har gjort hele mit liv til dem, jeg har kendt, og talt med. Både på mine arbejdspladser og i mit privatliv.***

Hvornår er det svækkende at tilbyde hjælp? Hvornår modarbejder den frem for at fremme en andens udvikling?

Når din hjælp gives på en sådan måde, at den skaber fortsat afhængighed frem for hurtig afhængighed. Når du i medfølelsens navn tillader en anden at begynde at stole på dig frem for at stole på sig selv. Det er ikke medfølelse, der er tvang. Du har en magttrang. Fordi den slags hjælp faktisk er magtmisbrug. Nu kan det være meget svært at skelne her, og undertiden ved du ikke engang, at du misbruger magt. Du tror virkelig, at du bare gør dit bedste for at hjælpe en anden ... men pas på, at du ikke blot søger at skabe dit eget selvværd. For i det omfang du tillader andre at gøre dig ansvarlig for dem, i det omfang har du tilladt dem at gøre dig magtfuld. Og det får dig selvfølgelig til at føle dig værdig. ***Sådan som socialdemokratiet og venstrefløjen i Danmark, har gjort det, i deres misforståede godhed, med velfærdssamfundet i 1960'erne. Idioter som de var.***

Men den slags hjælp ***er et afrodisiakum, som forfører den svage.*** Målet er at hjælpe den svage til at blive stærk, ikke at lade den svage blive svagere. Dette er problemet med mange regeringers bistandsprogrammer, for de gør ofte det sidste frem for det første. Regeringsprogrammer kan være selvforevigende. Regeringernes mål kan fuldt så meget være at retfærdiggøre deres eksistens som at hjælpe dem, det er meningen, at de skal hjælpe. ***Læs her bogen Idealer og realiteter - Dansk udviklingspolitik historie 1945 - 2005 af Christian Friis Bach. Thorsten Borring Olesen, Sune Kaur-Pedersen og Jan Pedersen, udgivet 2008.***

Hvis der var en grænse for al regeringsbistand, ville mennesker få hjælp, når de virkelige behøvede hjælp, men kunne ikke blive afhængige af den hjælp og lade **den** træde til i stedet for deres egen selvtillid. Regeringer forstår, at hjælp er magt. Det er derfor, regeringer giver så meget hjælp til mennesker, som de kan slippe af sted med – for jo flere mennesker, regeringer hjælper, jo flere mennesker er der, som hjælper regeringen. ***Den, regeringen støtter, støtter regeringen.*** Tanken bag udsagnet ***"Fra enhver efter evne til enhver efter behov"*** er ikke ond, den er smuk. Dermed siger du blot på en anden måde, at du er din broders vogter. Det er gennemførelsen af denne **smukke** idé, som kan blive grim. ***Det at dele skal være en måde at leve på, ikke en forordning pånødet af en regering. At dele bør være frivilligt, ikke tvunget.***

Jeg iagttager at verden må fremkommen med et regeringssystem, som tilvejebringer en totalløsning – om end regeringen i USA hidtil er kommet nærmest. Vanskeligheden består i, at godhed og fairness er moralske spørgsmål, ikke politiske. Regeringer er det menneskelige forsøg på at påbyde godhed og sikre fairness.

Men godhed fødes kun ét sted, og det er i menneskets hjerte. Der er kun ét sted, hvor der kan dannes en forestilling om fairness, og det er i menneskets sind. Der er kun ét sted, hvor kærlighed virkelig kan opleves, og det er i menneskets sjæl. Fordi menneskesjælen ***er kærlighed.***

Man kan ikke lovgive om moral. Man kan ikke udstede en lov, der siger ***"elsk hinanden"***.

Visse love – regler og vedtægter – er påkrævede i jeres primitive samfund. ***(Du, forstår at sådanne love er unødvendige i ikke-primitive samfund. Alle højtudviklede væsener regulerer sig selv.)*** I jeres samfund står I stadig over for nogle meget elementære spørgsmål. Skal I standse på

gadehjørnet, før I går videre? Skal I købe og sælge i overensstemmelse med visse betingelser? Er der restriktioner med hensyn til den måde, I opfører jer på over for hinanden?

Men egentlig burde disse grundlæggende love – forbud mod at myrde, at tilføje skade, at snyde eller endog at køre over for rødt – ikke være nødvendige, hvis alle mennesker overalt blot fulgte **kærlighedens love**. Det vil sige Gud/Altets lov.

Hvad der er nødvendigt, er en bevidsthedsvækst, ikke en regeringsvækst. Og dermed et samfundssystem som er skabt af højtudviklede intelligenser på jorden, og ikke de nuværende politiske, akademiske og religiøse tåber, idioter og fjolser. Derfor ønsker jeg matriarkatet som ledelsessystem.

- Et samfunds retningslinje kunne være denne: **Når du er i tvivl, så vær medfølelse.**
- Prøven på, om du hjælper eller skader: **Vokser eller reduceres dine medmennesker som følge af din hjælp? Har du gjort dem større eller mindre? Mere eller mindre duelige?**
- **Er der ikke nok til alle? Hvorfor skulle det "at arbejde for det" have noget med noget at gøre?**
- **Er grundlæggende menneskelig værdighed ikke enhvers fødselsret? Burde den ikke være det?**
- **Hvis man søger mere end mindsteniveauet – mere mad, større boliger, finere klæde til at dække kroppen – kan man søge at opnå disse mål. Men bør man være nødt til at kæmpe for også at overleve – på en planet, hvor der er mere end nok til alle?**
- **Det er det centrale spørgsmål, menneskeslægten står overfor.**

Udfordringen består ikke i at gøre alle lige, men i det mindste at give alle sikkerhed for grundlæggende overlevelse med værdighed, således at de enkelte derpå kan få mulighed for at vælge, hvad de yderligere ønsker.

Det rejser endnu et andet spørgsmål: Skylder I dem, der ikke griber de muligheder, som gives dem, en ny chance, og en til? **Jo, forudsat de ikke ødelægger noget for andre. For så må de isoleres så de ikke ødelægger samfundets grundlæggende værdighed. De skal først lukke ud i samfundet når de har lært at tage ansvar for sig selv, og ikke ødelægger noget for andre.**

Den **eneste** løsning er den endelige sandhed: **Der findes intet i universet, som er adskilt fra noget som helst andet. Alt er i sit inderste væsen forbundet, uigenkaldeligt gensidigt afhængigt, interaktivt, indvævet i hele livets struktur.**

Al ledelse, al politik må bygge på denne sandhed. Alle love må have rod i den. Dette er det fremtidige håb for jeres slægt; det eneste håb for jeres planet.

Kærlighed giver alt og kræver intet. Hvis alle i menneskeslægten gav alt, hvad ville I så kræve? Den eneste grund til, at I kræver **noget som helst**, er, at andre holder igen. **Hold op med at holde igen!** Men hvordan opstår den? **Nogen må begynde.**

- Her har du lejligheden. Du kan være kilden til denne nye bevidsthed.
- Du kan være inspirationen. Sandelig, du er **nødt til** det. Hvem ellers
- Vær et lys for verden, og skad den ikke. Søg at opbygge, ikke at ødelægge.

- Bring mit folk hjem. Gør det ved at være dit lysende eksempel. Søg kun det guddommelige. Tal kun sandhed. Handl kun kærligt.
- Levendegør kærlighedens lov nu og for evigt. Giv alt, kræv intet.
- Undgå det verdslige. **(Som har med det materielle liv at gøre).**
- Accepter ikke det uacceptable. **(Accepter ikke de intolerante, læs filosofen Karl Popper.)**
- Lær alle søgende om mig. **(Læs bøgerne Guddommelige samtaler bog 1. 2. og 3. foruden "Kanaliseringer – Hvordan livet også kan leves")**
- Gør hvert øjeblik i dit liv til en udstrømning af kærlighed.
- Brug hvert øjeblik til at tænke den mest ophøjede tanke, sige det mest ophøjede, gøre den mest ophøjede gerning. Herliggør derved dig selv, og herliggør således også mig.
- Bring fred til jorden ved at bringe fred til alle dem, hvis liv du kommer i berøring med.
- **Vær** fred.
- Føl og udtryk i hvert øjeblik din guddommelige forbindelse med Altet og med alle mennesker, steder og ting.
- Tag imod hver omstændighed, indrøm hver fejl, del hver glæde, mediter over hvert mysterium, sæt dig i hvert menneskes sted, tilgiv hver forseelse **(inklusive dine egne)**, helbred hvert hjerte, ær hvert menneskes sandhed, tilbed hvert menneskes Gud, beskyt hvert menneskes rettigheder, bevar hvert menneskes værdighed, frem hvert menneskes interesser, sørg for hvert menneskes fornødenheder, forudsæt hvert menneskes fornødenheder, forudsæt hvert menneskes hellighed, fremvis hvert menneskes største evner, fremkald hvert menneskes velsignelse og erklær hvert menneskes fremtid sikker i Gud/Altets garanterede kærlighed.
- Vær et levende eksempel på den højeste sandhed, som bor i dit indre.
- Tal ydmygt om dig selv, for at ingen skal forveksle din højeste sandhed med praleri.
- Tal dæmpet for at ingen skal tro, at du blot kræver opmærksomhed.
- Tal blidt, så alle kan få kendskab til kærligheden.
- Tal oprigtigt, så du ikke kan misforstås.
- Tal ofte, så dine ord virkelig kan komme videre.
- Tal respektfuldt, så ingen vanæres.
- Tal kærligt, så hver stavelse kan virke helbredende.
- Tal om mig med hver ytring.
- Gør dit liv til en gave. Husk altid, at **du** er gaven.
- Vær en gave til enhver, som kommer ind i dit liv, og til enhver, hvis liv du kommer ind i. Pas på **ikke at komme ind i** en andens liv, hvis du ikke er en gave.
(Du kan altid være en gave, fordi du altid er gaven – men sommetider lader du ikke dig selv erkende det.)

Når nogen uventet kommer ind i dit liv, **så led efter den gave, som det menneske er kommet for at modtage af dig. Jeg siger dig: ethvert** menneske, som nogensinde er kommet til dig, er kommet for at modtage en gave fra dig. Ved at gøre det giver det menneske **dig** en gave – den gave at du erfarer og fuldbyrder hvem du er. Når du oplever denne enkle sandhed, når du forstår den, forstår du den allerstørste sandhed af alle:

JEG HAR KUN SENDT DIG ENGLE.

Lad mig klargøre mine tanker om dette for dig:

Giv aldrig den form for hjælp, som svækker. Insister altid på at give den hjælp, som du tror, er nødvendig. Oplys den eller de trængende om alt, hvad du kan give – og lyt så til, hvad de ønsker; se hvad de er rede til at modtage.

Giv den hjælp, som ønskes. Ofte siger den eller de pågældende eller viser ved deres adfærd, at de blot ønsker at være i fred. På trods af, hvad **du** synes, du gerne vil give, kan det at lade dem være i fred være den største gave, du kan give dem på det tidspunkt.

Hvis noget andet på et senere tidspunkt ønskes eller begæres, bliver du gjort opmærksom på det, hvis du kan, så giv det. **Men pas på du ikke bliver materielt udnyttet. Giv hjælp til selvhjælp.**

Men stræb efter ikke at give noget der svækker. Det, der svækker, er det, der fremmer eller fremkalder afhængighed.

Der findes sandelig **altid** en eller anden måde, hvorpå du kan hjælpe andre, som også styrker dem. Fuldstændigt at **ignorerer** tilstanden hos en anden, som oprigtigt ønsker din hjælp, er ikke løsningen, for det styrker ikke den anden mere at gøre lidt end at gøre for meget.

For at være ved den højere bevidsthed må du ikke forsætligt ignorere brødres og søstres virkelige tilstand, idet du hævder, at den største gave, du kan give dem, er at lade dem **"stege i deres eget fedt"**. Den holdning er den højeste grad af selvretfærdighed og arrogance. Den tillader dig blot at retfærdiggøre din ikke indblanding. **Og mangel på hjælp til selvhjælp.** Jeg henviser dig igen til Jesus liv og lære.

Klodens fremtid som beboelig planet

Der er for eksempel i hastigt stigende tempo ved at udvikle sig jordmangel på jeres planet. Det vil sige, at I er ved at løbe tør for god jord at dyrke føden i. Det er fordi, jord behøver tid til at restituere sig, og jeres industrilandmænd **har** ingen tid. De ønsker jord, som yder, yder, yder.

Så den ældgamle skik med skiftende dyrkningssteder fra årstid til årstid opgives eller indskrænkes. For at opveje tids tabet, hældes kemikalier ud over jorden for hurtigere at gøre den frugtbar. Men i dette som i alle andre tilfælde kan I ikke udvikle en kunstig erstatning for Moder Natur, som blot kommer i nærheden af at frembringe, hvad hun frembringer. Resultater er at I faktisk nogen steder bortroderer det disponible, nærende muld lag til nogle få tommers tykkelse. Med andre ord dyrker I mere og mere føde på jord, som har mindre og mindre ernæringsmæssigt indhold. Ingen jernforbindelser. Ingen mineraler. Intet, som I regner med at jorden danner.

Endnu værre er det, at I spiser fødemidler fulde af kemikalier, som er hældt i jorden i et desperat forsøg på at restituere den. Selv om der på kort sigt ikke sker nogen åbenbar skade på kroppen, vi I til jeres sorg opdage, at disse spor af kemikalier, som bliver i kroppen, i det lange løb ikke skaber sundhed.

Dette problem med jorderosion på grund af intensiv dyrkning er ikke noget, de fleste er opmærksomme på, ej heller er det svindende, dyrkelige muld lag en fantasi fostret af yuppiemiljøfolk, som leder efter deres næste modesag. Spørg en hvilken som helst jordvidenskabsmand og det, og du får en masse at høre. Det er verdensomspændende, og det er alvorligt.

Dette er kun ét eksempel på de mange måder, hvorpå I skader og udpiner jeres mor, jorden, giveren af alt liv på grund af en fuldstændig manglende hensyntagen til hendes behov og naturlige processer. **Alt sammen på grund af grådighed efter penge, penge, penge, som ikke kan spises.**

Stupide tåbelige idioter som menneskeheden er, og altid har været. Læs her *Den smukkeste tale om det smukkeste vi har. Høvdning Seattles tale til den amerikanske præsident 1854. "Vi er en del af Jorden"*.

I er ikke optaget af meget andet på jeres planet end at tilfredsstille jeres egne lidenskaber, opfylde jeres egne lidenskaber, opfylde jeres egne umiddelbare (**og for det meste oppustede**) behov og stille det endeløse menneskelige begær efter større, bedre, mere. Men I ville gøre vel i som menneskehed at spørge om hvornår nok er nok?

I dette som i alle virkelige vigtige forhold, der påvirker livskvaliteten og livsstilen på jeres planet, er der et mønster som er let nok at følge. I har skabt en sætning i jeres verden som giver et fuldkomment svar på spørgsmålet. "**Følg sporet af pengene**".

Løsningen på dette er enkel. **Afskaf pengene**. Eller som det allermindste, afskaf deres usynlighed. Hvis **alle** vidste **alt** om **alles** pengesituation, ville der finde en opstand sted i jeres land og på jeres planet, hvis lige I aldrig har set. Og eftervirkningen af den ville være fairness og retfærdighed, ærlighed og en virkeligt til – alles – bedste – prioritering i varetagelsen af menneskelige anliggender.

Nu er det ikke muligt at bringe fairness eller retfærdighed, ærlighed eller det fælles vel til torvs, fordi pengene er så nemme at skjule. Man kan rent faktisk fysisk tage dem og **skjule dem**. Der findes også alle mulige måder, hvorpå kreative revisorer kan "**skjule**" virksomhedens penge eller få dem til at "**forsvinde**".

Eftersom penge kan skjules, er det ikke muligt for nogen at vide nøjagtigt, hvor mange andre har, eller hvad de gør med dem. Dette muliggør en overvældende mængde uretfærdighed for ikke at sige dobbeltspil. Virksomheder kan for eksempel betale to mennesker vidt forskellige lønninger for at udføre samme arbejde. De kan betale en person 57.000 dollars om året, mens de betaler en anden 42.000 dollars om året for nøjagtig den samme funktion, idet de giver den ene ansatte mere end den anden blot fordi den først ansatte har noget, som den anden ansatte ikke har.

Hvad er det?

En penis. – Jeg mindes ikke at have indrettet jer med så ulige evner, som at besiddelsen af en penis gør den ene mere værdifuld end den anden; hurtigere opfattende, meget kvikkere og tydeligvis dygtigere. **Nej. Bestemt ikke. Historien har vist, at mange kvinder er betydeligt klogere end mange mænd. Se blot på patriarkatets dumheder i både det katolske Sydeuropa, Sydamerikas latinamerikanske lande, og de muslimske samfund.**

Og **min** pointe er, at løn diskrimination i det mindste ville blive meget vanskeligere at slippe af sted med, hvis alle pengetransaktioner blev gjort synlige i stedet for at foregå i det skjulte. Kan du forstille dig, hvad der ville ske på hver af klodens arbejdspladser, hvis alle virksomheder var tvunget til at offentliggøre alle de ansattes løn? Ikke **lønrammerne** for særlige job-klassifikationer, men hver enkelt persons **faktiske løn**.

Tænk over det. Hvis I viste præcis, hvor mange penge hver af jer ejer, og hvor meget alle industrierne ejer og virksomhederne og lederne tjener – såvel som hvordan hvert enkelt menneske og hver enkelt virksomhed **bruger** sine penge - tror du så ikke, det ville ændre forholdene?

Sagen er den, at menneskene aldrig ville finde sig i 90 procent af det, der foregår i verden, hvis de **vidste**, hvad der foregik. Samfundet ville aldrig godkende den overordentligt uforholdsmæssige fordeling af rigdommen og langt mindre de midler, hvormed den tjenes, eller den måde, hvorpå den bruges til at tjene mere, hvis alle mennesker overalt fik udtrykkeligt og øjeblikkeligt kendskab til disse forhold.

Intet avler passende adfærd hurtigere end lyset fra offentlig ransagelse. Derfor har jeres såkaldte **solskinslove** (*i Amerika*) gjort så meget godt ved at fjerne noget af det forfærdelige rod i jeres politiske og ledelsesmæssige system. Offentlige høringer og offentlig ansvarlighed er nået vidt omkring i retning af at eliminere de former for hemmelige krumspring, som foregik i tyverne, trediverne, fyrrerne og halvtredserne på jeres rådhus, i skolekommissionerne, på politiske områder såvel som i den nationale regering.

Om pengesystemet.

Nu er det på tide at kaste noget **"solskin"** over den måde, hvorpå I betaler for varer og tjenesteydelser på jeres planet. Dette er ikke et forslag, det er en udfordring. Jeg udfordrer jer til at smide alle jeres mønter og alle jeres værdipapirer og mønter og særskilte valutaer ud, og begynde forfra. Udvikl et internationalt pengesystem, som er helt åbnet, helt synligt, øjeblikkeligt sporbart og fuldt ud til at gøre regnskab for. Skab et verdensomspændende lønsystem, gennem hvilket man krediteres for ydede tjenester og fremstillede produkter og debiteres for brug af tjenester og produkter.

Alt skulle indrettes efter kredit/debet systemet. Udbytte af investeringer, arv, gevinster ved væddemål, drikkepenge og erkendtligheder, alt. Og intet skulle kunne købes uden kredit. Der skulle ingen anden omsættelig valuta findes. Og alles akter skulle være åbne for alle. Vis mig en mands bankkonto, og jeg skal vise dig manden, siger man. Dette system kommer tæt på det scenario. I ville, eller kunne i det mindste vide en hel del mere om hinanden, end I gør nu. Men i ville ikke blot vide mere om hinanden; I ville mere om **alt**. Mere om, hvad virksomheder betaler og giver ud – og hvad deres omkostning er per artikel, såvel som deres pris. (*Kan du forstille dig, hvad virksomheder ville gøre, hvis de var nødt til at anføre to beløb på hvert prismærke – prisen og deres omkostning? Mon ikke det ville øge konkurrencen og fremme fair handel? I kan ikke engang forstille jer konsekvenserne af noget sådant.*)

Under det nye verdensomspændende lønsystem, **VLS**, ville overførslen af debet og kredit være øjeblikkelig og helt synlig. Det ville sige, at hvem som helst kunne besigtige ethvert menneskes eller enhver organisations konto når som helst. Intet ville være hemmeligholdt, intet ville være **"privat"**. **VLS** skulle fradrage 10 procent af alle indtægter hvert år hos dem, som **frivilligt bad om** et sådant fradrag. Der skulle ikke være nogen indkomstskat, ingen formularer at udfylde, ingen fradrag at beregne, intet **"smuthul"** at konstruere eller nogen uklarhed at udarbejde!

Eftersom alle akter ville være åbne, ville alle i samfundet kunne iagttage, hvem der valgt at give de 10 procent til det fælles bedste, og hvem der ikke gjorde det. Dette frivillige fradrag skulle gå til støtte af alle den folkevalgte regerings programmer og tjenesteydelser.

Hele systemet ville være meget enkelt. Meget synligt. Når jeres samfunds hovedsigte og mål (*som det er tilfældet i alle virkeligt oplyste samfund*) er **alles** overlevelse; **alles** fordel; at sørge for et godt til for **alle**, så vil jeres manøvrer under bordet og penge, som kan skjules, forsvinde.

Læs her geniet Lene Andersens to bøger "Danmark år 2030 og Globalt Gearskifte". Foruden om kryptovaluta og princippet bag Blockchain. Og artiklen "Tilbage til 1930'erne" i Jyllands-Posten erhverv fredag den 25. april 2014.

Gør du dig klart, hvor megen god gammeldags **korruption**, for ikke at tale om mindre betydelig uhæderlighed og uretfærdighed, der vil blive elimineret ved virkeliggørelsen af et sådant system. Hemmeligheden her. Parolen her, er **synlighed**.

Selvfølgelig kan du ikke det, **for du har intet at skjule**. Men kan du forstille dig, hvad mennesker med penge og magt i verden ville gøre, og hvordan de ville skrike, hvis de troede, at **hvem som helst** ville kunne redegøre for hvert skridt, hvert indkøb, hvert salg, hver handle måde, hver handling, prisansættelse og lønforhandling i en virksomhed og hver beslutning ved bare at kigge på bundlinjen?

- Jeg siger dig; **Intet** avler fairness hurtigere end **synlighed**.
- **Synlighed** er ganske enkelt et andet ord for **sandhed**.
- Forstå sandheden, og sandheden skal frigøre jer.

Regeringer, virksomheder, mennesker med magt ved det, hvorfor de aldrig vil tillade sandheden – den nøgne og enkle sandhed – at danne grundlag for noget politisk, samfundsmæssigt eller økonomisk system, som de ville udtænke. **I oplyste samfund findes der ingen hemmeligheder.**

Alle ved, hvad alle andre har, hvad alle andre tjener, hvad alle andre betaler i løn og skat og forsikringsydelse, hvad alle andre virksomheder forlanger og køber og sælger, og for hvor meget og med hvilken fortjeneste, **alt. ALT**. Ved du, hvorfor dette kun er muligt i oplyste samfund? Fordi ingen i oplyste samfund er villige til at skaffe sig **noget som helst** eller at **have** noget som helst på **en andens bekostning**.

En én verdens regering

En kort tids løsning kunne bestå i at skabe, hvad nogle har kaldt en én verdens - regering med en verdensdomstol til at afgøre tvistigheder (*en domstol, hvis kendelser ikke kan ignoreres, som det sker med den nuværende faste domstol for mellemfolkelig retspleje*) og en fredsbevarende styrke til at sikre sig, at ingen nation – uanset hvor mægtig eller indflydelsesrig – nogen sinde igen kan angribe en anden. Men forstå, at der alligevel kan forekomme vold på jorden.

De fredsbevarende styrker kan blive **nødt til** at bruge vold for at få nogen til at **holde op** med det. Som jeg fremhævede i **1. bog**. Bliver en despot styrket, hvis han ikke standses. Sommetider kan man kun **undgå** en krig ved at **føre** en krig. Sommetider bliver I **nødt til** at gøre, hvad I ikke **ønsker** at gøre, for at sikre, at I ikke **bliver nødt til at blive ved med at gøre det!**

Denne tilsyneladende modsigelse er en del af den guddommelige dikotomi, om erklærer, at den eneste måde, hvorpå man i sidste instans kan **være** noget – i dette tilfælde **"fredelig"** – kan bestå i, at man **først ikke** er det! Det er en iagttaget sandhed, at magt i jeres verden ikke længere uforholdsmæssigt kan ligge hos nogen særskilt gruppe af nationer, men må ligge i hænderne på den samlede gruppe af nationer, som findes på denne planet. Kun på den måde kan verden endelig have fred i tillid til den sikre viden om, at ingen despot – uanset hvor stor eller mægtig hans nation er - nogen sinde igen kan eller vil gøre indgreb i en anden nations territorier eller true deres frihed. De mindre nationer behøver ikke længere at være afhængige af de største nationers goodwill og ofte måtte sælge deres egne ressourcer og stille deres vigtigste jorder til rådighed for

fremmede militærbaser for at gøre sig fortjent til den. Under dette nye system vil de mindre nationers sikkerhed ikke blive sikret af dem, de klør på ryggen, men af dem, der står bag **dem**.

Alle 160 nationer vil rejes sig, hvis én nation blev invaderet. Alle 160 nationer ville sige **Nej!** Hvis en nation blev krænket eller truet på nogen måde.

På lignende måde ville nationer ikke længere blive truet økonomisk, presset til bestemte handlemåder af større handelspartnere, pålagt at følge bestemte **"retningslinjer"** for at modtage udenlandsk hjælp eller påbudt at fungere på bestemte måder for at kvalificerer sig til simpel humanitær hjælp. Men der er dem iblandt jer, som vil påstå, at et sådant system med verdensherredømme vil underminerer enkeltnationers uafhængighed og storhed. Sandheden er, at det vil **øge** dem – og det er præcis, hvad de største nationer hvis uafhængighed er sikret ved magt, ikke ved lov eller retfærdighed er bange for. For så ville det ikke længere være sådan, at kun den største nation altid automatisk fik sin vilje, men alle nationers overvejelser måtte høres i lige grad.

Og de største nationer ville ikke længere kunne kontrollere og hamstre størstedelen af verdens ressourcer, men ville blive påbudt at dele dem mere ligeligt, at stille deres goder mere ligeligt til rådighed for **alle** verdens mennesker. En verdensregering ville planere boldbanen – og denne idé er, selv om den når ind til kernen af debatten om grundlæggende menneskelig værdighed, en pestilens for verdens **"besiddende"**, som vil have de **"besiddelsesløse"** til at søge deres **egen** lykke – idet de **"besiddende"** selvfølgelig lader hånt om, at der er dem, der **kontrollerer** alt, hvad andre ville søge... For det første er det ikke udelukkende et spørgsmål om dem, der **ønsker** at **"arbejde hårdt"**, og dem der ikke ønsker det. Det er en overforenklet måde at argumentere på (**en argumentation som regel konstrueret sådan af de "besiddende."**) Det er oftere et spørgsmål om mulighed end om villighed.

Så den virkelige opgave, og den største opgave med hensyn til at omstrukturerer samfundsordenen, består i at sikre, at hvert menneske og hver nation får lige **muligheder**. Det kan aldrig ske, så længe de, der for tiden ejer og kontrollerer hovedparten af verdens rigdomme og ressourcer holder fast ved en kontrol. Revolutioner og borgerkrige er uundgåelige ligesom krige mellem nationer, så længe de **"besiddende"** bliver ved med at søge at udbytte de **"besiddelsesløse"** under dække af at tilvejebringe **muligheder**...

Men det er kun **magten** hos verdens rige mennesker og nationer, som gør illusionen om fairness mulig. Sandheden er, at det **ikke** er fair mod den største procentdel af verdens mennesker og nationer, som afholdes fra så meget som at forsøge at opnå, hvad de mægtige har opnået.

Det regeringssystem, som beskrives her, ville medføre en drastisk overførsel af magt fra de ressourcerige til de ressourcefattige og derved gennemtvinge en retfærdig fordeling af selve ressourcerne. **Det er hvad de mægtige frygter.**

Ja. Så korttids løsningen på verdens problem kan være en ny samfundsstruktur – en ny verdensregering. **Men husk at**, således er enhver leder, der har vovet at stå frem og kræve de mægtiges undertrykkelse bragt til ophør, blevet bekæmpet og besudlet. Således vil det altid være, indtil der indføres en **langtidsløsning, som ikke er politisk**. Den langtidsløsning – og den eneste virkelige løsning – er en ny erkendelse og en ny bevidsthed. En erkendelse af enhed og en kærlighedsbevidsthed. Tilskyndelse til at lykkes, til at få mest muligt ud af livet, bør ikke være økonomisk eller materiel belønning. Det er malplaceret her. Det er denne malplacerede måde at prioritere på, som har skabt alle de problemer, vi har drøftet her.

Når tilskyndelsen til storhed ikke er økonomisk – når alle er sikret økonomisk tryghed og grundlæggende materielle fornødenheder – så vil tilskyndelsen ikke forsvinde, men være af en anden art, **tiltagende** i styrke og beslutsomhed, idet den frembringer **sand** storhed, ikke den slags gennemsigtig, flygtig **"storhed"**, som nuværende tilskyndelser frembringer.

"At leve et bedre liv" er en passende tilskyndelse. At skabe et **"bedre liv"** for jeres børn er en god tilskyndelse. Men spørgsmålet er, hvad der bidrager til et **"bedre liv"**? Hvordan definerer I **"bedre"**? Hvordan definerer I **"liv"**?

Hvis I definerer **"bedre"** som **større, bedre, flere** penge, **mere** magt og sex og **flere ting og sager** (huse, biler, klæder, cd-samlinger - hvad det nu end er) ... og hvis I definerer **liv** som det tidsrum, der forløber mellem fødsel og død i denne jeres nuværende tilværelse, så gør I intet for at komme ud af den fælde, som har skabt jeres planet vanskelige situation.

Men hvis I definerer **"bedre"** som en mere omfattende oplevelse af og et mere storslået udtryk for jeres højeste værenstilstand, og et **"liv"** som en evig, igangværende, aldrig ophørende **værens**proces, så kan I endnu finde vej. **(Væren er ånden – eller sjælen)**

Et **"bedre liv"** skabes ikke ved at ophobe ting. De fleste af jer ved det, I sige alle, at I forstår det, men jeres liv – og de beslutninger, I tager, som driver jeres liv – har lige så meget med **"ting"** at gøre som med noget andet, og som regel mere. I stræber efter ting, I arbejder for ting, og når I får nogle af de ting, I ønsker, giver I aldrig slip på dem. Tilskyndelsen hos hovedparten af menneskeslægten består i at udføre og erhverve sig **ting**. De, der ikke er interesseret i ting, giver let slip på dem. Fordi jeres nuværende tilskyndelse til storhed har at gøre med ophobning af alt, hvad verden har at tilbyde, befinder hele verden sig i forskellige stadier af kamp. Enorme **dele** af verdensbefolkningen kæmper stadig for simpel fysisk overlevelse. Hver dag er fuld af ængstelige øjeblikke, desperate forholdsregler. Sindet er beskæftiget med grundlæggende livsvigtige spørgsmål. Vil der være mad nok? Kan vi finde ly? Kan vi holde varmen? **Enormt** mange mennesker er stadig beskæftiget med disse forhold hver dag. Tusinder **dør** hver måned af mangel på mad alene.

Færre mennesker kan med rimelighed stole på, at de grundlæggende fornødenheder til overlevelse viser sig i deres liv, men kæmper for at skaffe sig noget mere – et minimum af tryghed, et beskedent, men pænt hjem, en bedre fremtid. De arbejder hårdt, bekymrer sig om, hvordan og hvorvidt de nogensinde **"kommer frem"**. Sindet er beskæftiget med påtrængende, plagsomme spørgsmål. Langt de færreste mennesker har alt, hvad de overhovedet kan ønske sig – så sandelig alt det, de to andre grupper **faktisk** ønsker sig - men interessant nok ønsker mange i denne sidste gruppe sig stadig mere. **På grund af grådighed**. Deres sind er beskæftiget med at **holde fast på** alt, hvad de har erhvervet sig, og at øge beholdningen.

Ud over disse tre grupper findes der en fjerde. Det er den mindste gruppe af alle. Faktisk er den ganske lille. Denne gruppe har gjort sig fri af behovet for materielle ting. Den beskæftiger sig med åndelig sandhed, åndelig virkelighed og åndelige oplevelser. Menneskene i denne gruppe oplever livet som et åndeligt møde – en sjælens rejse. Med det som baggrund reagerer de på alle menneskelige begivenheder. De holder al menneskelig oplevelse inden for det paradigme. Deres kamp har at gøre med søgen efter Gud/Altet, selvrealisation og at give udtryk for sandhed.

Efterhånden som de udvikler sig, bliver denne kamp slet ikke en kamp, men en proces. Det er en proces, der består i selvdefinering (**ikke selvopdagelse**), i vækst (**ikke indlæring**) i væren (**ikke handlen**). **Grunden** til at søge, stræbe, lede og **lykkes** bliver helt anderledes. Grunden til at gøre **hvad som helst** er forandret, og dermed er den handlende ligeledes forandret. Grunden bliver processen, og den handlende bliver en værende. Men det tidligere var sådan, at grunden til at nå noget, til at stræbe, til at arbejde hårdt hele livet, var at skaffe jordiske ting, er grunden nu at opleve overjordiske forhold. Mens det tidligere var sådan, at interesserne overvejende var kroppens interesser, er interesserne nu overvejende sjælens interesser.

Alt har bevæget sig, alt har forandret sig. Livet formål har forandret sig, og det har livet selv også. **"Tilskyndelsen til storhed"** har ændret sig, og dermed er behovet for at begære, erhverve, beskytte og forøge jordiske besiddelser forsvundet. Storhed måles ikke længere ved, hvor meget man har samlet sammen. Verdens ressourcer opleves med rette som tilhørende alle verdens mennesker. I en verden med tilstrækkelig overflod til at tilfredsstille alles grundlæggende behov, **bliver** alles grundlæggende behov **tilfredsstillelse**. Alle vil **ønske** det sådan. Det bliver ikke længere nødvendigt at pålægge nogen en ufrivillig skat. I sender alle **frivilligt** 10 procent af jeres høst og overflod til programmer, som støtter dem, hvis høst er mindre. Det bliver ikke længere muligt for tusinder at se passivt til, mens tusinder af andre sulter – ikke på grund af mangel på føde, men på grund af mangel på tilstrækkelig menneskelig **vilje** til at skabe en enkel politiks mekanisme, hvorved mennesker kan **få** føden. Sådanne moralske sjofelheder – nu almindelige i jeres primitive samfund – bliver fjernet for evigt den dag. I ændrer jeres tilskyndelse til storhed og jeres definition af den. **Jeres nye tilskyndelse: at blive hvad jeg skabte jer til at være – det fysiske billede af Gud/Altet selv. Det er den verden jeg ønsker at skabe, derfor alle mine skrivelser, og alle mine tanker, undersøgelser og videns indsamling, på denne pc.**

Når I vælger at være, hvem I virkelig er – Gud/Altet virkeliggjort – handler I aldrig igen på en ugudeligt måde. I behøver ikke længere at sætte en mærkat på kofangeren med denne ordlyd:

GUD FRELS MIG FRA DINE TILHÆNGERE

- Husk når vi tale om lighed, at vi mener lige **muligheder**, ikke **faktisk** lighed.
- Reel **"lighed"** nås aldrig, og vær taknemmelige for, at der er sådan.

Fordi lighed er ensformighed – og det sidste, verden har brug for, er ensformighed. Nej – jeg argumenterer ikke her for en verden af robotter, som hver især modtager identiske tildelinger af en Big Brother centralregering. Jeg taler om en verden, hvori der er garanti for to ting:

1. **Tilfredsstillelse af grundlæggende behov.**
2. **Muligheden for at nå højere.**

Med alle jeres verdens ressourcer, med al jeres overflod har I endnu ikke magtet de to enkle ting. I stedet har I fanget millioner i den laveste ende af den socioøkonomiske rangstige og udtænkt et verdenssyn, som systematisk holder dem dér. I tillader tusinder at dø hvert år af mangel på enkle grundlæggende fornødenheder.

Trods al jeres pragt har I ikke fundet udvej for at være prægtige nok til at hindre menneske i at sulte ihjel, langt mindre til at holde på med at slå hinanden ihjel. I lader faktisk **børn** sulte ihjel lige for øjnene af jer. I slår faktisk mennesker ihjel, fordi de er uenige med jer.

Og vi mener, at vi er så udviklede.

Det første tegn på et primitivt samfund er, at det mener at være udviklet. Det første kendetegn på en primitiv bevidsthed er, at den mener at være oplyst.

Så lad os resumere det. Vi når det første trin på stigen, hvor disse to garantier ydes alle...

Ved at gennemgå to forandringer – et af jeres politiske paradigmer, en af jeres åndelige. Dannelsen af en samlet verdensregering skulle indbefatte en meget styrket verdensdomstol til at løse internationale tvistigheder og en fredsbevarende styrke til at give magt til de love, ved hvilken I vælger at styre jer selv.

Verdensregeringen skulle omfatte en Nationernes Kongres – to repræsentanter fra hver nation på jorden – og en Folkeforsamling med repræsentanter i direkte forhold til en nations befolkning.

Præcis den måde, hvorpå det amerikanske styre er indrettet – med to huse, et, der giver forholdsmæssig repræsentation, og et, der giver alle staterne samme medbestemmelsesret.

Ja. Jeres amerikanske forfatning var inspireret af Gud/Altet. Den samme magtbalance bør indbygges i den nye verdensforfatning.

Der skulle ligeledes være en udøvende magt, en lovgivende magt og en dømmende magt.

Hver nation skulle beholde sit indre, fredsbevarende politi, men alle nationale hære skulle opløses – præcis som hver af jeres særskilte stater opløste sin hær og flåde til fordel for en fredsbevarende forbundsstyrke, som tjener hele den gruppe af stater, I nu kalder en nation.

Nationerne skulle forbeholde sig ret til at opretholde og indkalde en egen militi (**Hjemmeværn eller National Home Guard**) med øjeblikkelig varsel, akkurat ligesom jeres stater hver især har forfatningsmæssig ret til at holde og aktivere en statsmiliti.

Og hver af de 160 nationalstater i nationernes union skulle – akkurat ligesom jeres stater har nu – have ret til at træde ud af unionen på grundlag af en folkeafstemning (*skønt det overstiger min fatteevne, hvorfor den skulle ønske at gøre det i betragtning af, at dens folk ville være tryggere og rigere end nogen sinde*).

Og - én gang til for de af os, som er langsomt opfattende – et sådant samlet verdensforbund ville afstedkomme -?

1. Ophør af krige mellem nationer og af afgørelser af tvistigheder ved drab.
2. Ophør af ynkelig fattigdom, af sultedød og af de mægtiges masseudbytning af mennesker og ressourcer.
3. Ophør af den systematiske ødelæggelse af miljøet på jorden.
4. Redning fra den endeløse kamp for større, bedre, mere.
5. En mulighed – virkelig **lige** – for **alle** mennesker, til at hæve sig til det højeste selvudtryk.
6. Ophør af al begrænsning og diskrimination, som holder mennesker tilbage – hvad enten det er i boligforhold, på arbejdspladsen, i det politiske system eller i det personlige seksuelle forhold.

Ville din nye verdensorden kræve en omfordeling af rigdommen?

Den ville ikke kræve noget. Den ville, frivilligt og helt automatisk, **afstedkomme** en omfordeling af **ressourcer**.

Alle mennesker ville for eksempel få tilbudt en passende uddannelse. **Alle** mennesker ville få tilbudt åben mulighed for at bruge den uddannelse på arbejdspladsen – for at forfølge en levevej, som bragte dem **glæde**.

Alle mennesker ville være sikret adgang til sundhedspleje, hvornår og hvordan den end var nødvendig.

Alle mennesker ville være sikret, at de ikke skulle sulte ihjel eller måtte leve uden tilstrækkelig beklædning eller passende husly.

Alle mennesker ville få det, der hører til grundlæggende værdighed i livet, således at **overlevelse** aldrig igen ville være problemet, således at der var sørget for enkle bekvemmeligheder og grundlæggende værdighed til **alle** mennesker.

Menneskene har ret til basal overlevelse. Selv om de **intet** gør. Selv om de **intet** bidrager med. Overlevelse med værdighed er en af livets grundlæggende rettigheder. Jeg har givet jer tilstrækkelige ressourcer til, at I kan sikre alle det. Alt hvad I behøver at gøre, er at dele...

Alle ville få en mindste tildeling for at overleve. De, der vil have mere, ville få muligheden for at bidrage med 10 procent af deres indkomst for at gøre dette muligt.

Hvad angår fastsættelsen af indkomstens størrelse, ville det åbne marked bestemme værdien af ens bidrag, akkurat som det gør det i dag i dit land. Der er ikke lighed.

Men der er lige **muligheder**. For alle ville have **muligheden** for at leve en grundlæggende tilværelse uden bekymringer om overlevelse. Og alle ville få mulighed for at erhverve sig viden, udvikle færdigheder og bruge naturlige talenter på glædespladsen. **Glædespladsen**, det vil man til den tid kalde **"arbejdspladsen"**.

Der vil være misundelse Jo. Men jalousi, nej. Misundelse er en naturlig følelse, som driver jer til at blive til mere. Der er ikke noget forkert ved misundelse. Den er en motivator. Den er rent begær. Den afføder storhed. Jalousi er derimod en frygt dreven følelse, som får én til at ville, at den anden skal få mindre. Den er en følelse, som ofte har rod i bitterhed. Den kommer af vrede og fører til vrede. Og den dræber. Jalousi kan dræbe. Enhver, det har været en del af en jalousitrekant, ved det.

Jalousi dræber, misundelse føder. De, der er misundelige, får alle muligheder for at lykkes på **deres** egen måde. Ingen vil blive holdt tilbage økonomisk politisk eller socialt. Ikke på grund af race, køn eller seksuel orientering. **Her bliver der et enormt opgør, med mange idiotiske, tyranniske, falske og tåbelige mandsdominerede religioner. Dette bliver godt, virkelig godt.**

Ikke på grund af fødsel, klassestatus eller alder. Ej heller af nogen som helst anden grund. Diskrimination af **ligegyldigt hvilken** grund vil ganske enkelt ikke længere blive tolereret.

**Læs Karl Popper om tolerancens intolerance, som ikke skal tolereres.
Og læs her bogen "Tolerance – eller hvordan man lærer at leve med dem, man hader"
(2008) af Thomas Bredsdorff & Lasse Horne Kjøeldgaard**

Og ja, det kan være, at der stadig vil være **"rige"** og **"fattige"**, men der vil ikke længere være **"sultende"** og **"subsistensløse"**. Forstår du, tilskyndelsen **bliver ikke** taget ud af livet ... **kun fortvivlelsen**.

Se menneskene har været uenige med mig lige siden, det hele begyndte. Næsten ingen har gjort det på min måde, siden det begyndte. Hvis menneskene havde fulgt min vejledning – som I har fået overleveret gennem hundredvis af lærere i årtusindernes løb – ville verden være et meget anderledes sted. Du får den vejledning at **følge hjertet**. At du lytter til **sjælen**. At du hører dit **selv**. Selv når jeg forelægger dig en valgmulighed, en idé, et synspunkt, er du ikke forpligtet til at godtage det som dit eget. Hvis du er uenig så **vær uenige**. Det er **hele meningen med denne øvelse**. det var ikke meningen, at du skulle erstatte al din øvrige afhængighed **med en afhængighed af denne bog**. Meningen var at få dig til at **tænke**. At tænke **selv**. Og det er hvem jeg er lige nu. Jeg er dig. Jeg er dig der **tænker**. Jeg er dig der tænker højt.

Mener du, at dette materiale ikke kommer fra den højeste kilde?

Selvfulgelig gør det det! Men her er det, du stadig ikke kan tro: **du er den højeste kilde**. Og her er det, du åbenbart ikke kan fatte: **du skaber det hele – hele dit liv – lige her, lige nu**. Du ... **DU** ... skaber det. Ikke jeg. **DU**.

Altså ... er der nogen svar på disse rent politiske spørgsmål, som du ikke kan lide? (**spørgsmål stillet i bogen jeg ikke referer**) **Så lav dem om**. Gør det. Inden du begynde at høre dem som det rene **evangelium**. Inden du begynder at gøre dem **virkelige**. Inden du begynder at kalde din sidste tanke om noget vigtigere, gyldigere, sandere end din næste tanke.

Husk, det er altid din **nye tanke**, som skaber din virkelighed. Altid. Få det ud af det, som du ønsker. Forstår du det ikke? **Det er det, du gør med hele, livet!**

Angående de oplyste samfund, var jeg ved at sige, at det er temmelig almindeligt i andre samfund – **oplyste samfund** – at lægge en bestemt mængde af, hvad man modtager, til side til brug for selve samfundets bedste. I det nye samfundssystem skulle alle tjene så meget om året, som de kunne – og de skulle beholde, hvad de tjente, op til en vis grænse. En vilkårlig grænse, som alle var enige om. Og alt hvad der overskred den grænse, skulle gives til verdens velgørenhedsfond i **bidragsydernes navn**, således at alle ville vide, hvem deres velgørere var.

Donatorerne skulle have mulighed for direkte kontrol med udbetalingen af 60 procent af deres bidrag, så de fik den tilfredsstillende at anbringe de fleste af deres penge nøjagtigt dér, hvor de ønskede dem anbragt. **En fremragende idé**. De øvrige 40 procent skulle fordeles på programmer, som verdensforbundet havde vedtaget ved lov og administrerede. **Dette kræver genier, og ikke grådige tåber og fjolser til administrationen. Sådan som verdens nuværende politikere og akademikere er flest**.

Påbudt arbejde ud over indtægtsgrænsen med bidrag til verdens velgørenhedsfond ville ikke være påkrævet. De sparede penge ved afskaffelsen af masseproduktion af krigsvåben ville være tilstrækkeligt til at tilfredsstille alles grundlæggende behov. De 10 procent tiende af hele verdens indtjening oven i de besparelser ville hæve hele samfundet, ikke blot de få udvalgte, til et nyt niveau, hvad angår værdighed og overflod. Og bidraget fra indtægter over den vedtagne grænse

ville skabe så udbredte muligheder for alle og en sådan tilfredshed, at jalousi og socialt betinget vrede praktisk talt ville gå i opløsning.

Så nogle **ville** holde op med at arbejde – især dem, der **opfattede** deres livs beskæftigelse som **virkeligt arbejde**. Men de, der opfattede deres beskæftigelse som **absolut glæde**, ville **aldrig** holde op. Den øvre grænse for den indtægt som kunne beholdes, ville være meget høj – mere end gennemsnitsmennesket ... ti gennemsnitsmennesker ... nogensinde ville få brug for. Og det I kunne **tjene**, ville ikke være begrænset – kun det beløb, I ville vælge at beholde til personligt brug pr. år. Resten – ville blive brugt på programmer og tjenesteydelser til gavn for menneskeslægten.

Hvad angår grunde til det – spørgsmålet om **hvorfor ...** Den øvre grænse for det, der kunne beholdes, ville være en afspejling af en bevidsthedsforandring på planeten; en erkendelse af, af at livets højeste formål ikke er at samle sig den størst mulige rigdom, men at udrette mest muligt godt – og en deraf følgende erkendelse af, at det virkelig er **koncentrationen af rigdom**, ikke det at dele den, som er den største enkeltfaktor i skabelsen af verdens mest vedvarende og påfaldende sociale og politiske dilemmaer.

I USA besidder de øverste halvanden procent mere rigdom end de nederste 90 procent (1997). Målt i penge er de 834.000 rigeste menneskers nettoværdi næsten en billion dollars større end de fattigste 84 **millioner mennesker tilsammen**. I amerikanere er tilbøjelige til at opfatte klassestatus som en funktion af individuel indsats. Nogle har **"fået succes"**, så I går ud fra, at hvem som helst kan få det. Den opfattelse er overforenklet og naiv. Den går ud fra, at alle har samme muligheder, skønt de rige og mægtige i Amerika akkurat som i Mexico faktisk stræber efter og sørger for at holde fast på deres penge og magt **og forøge begge dele**.

De **gør** det ved systematisk at **fjerne** konkurrence, ved at institutionalisere **indskrænkning** af virkelige muligheder **til det mindst mulige** og ved kollektivt at **kontrollere** strømmen og væksten af rigdom. De opnår dette gennem alle mulige slags påfund, fra unfair kneb over for arbejds-klassen, som udbytter verdens fattige masser, til konkurrencekneb i sammenspiste netværk, som begrænser **(og næsten ødelægger)** en ny ankommens muligheder for at komme ind i de succesriges inderkreds. De søger så at kontrollere offentlig politik og regerings programmer rundt omkring i verden for **yderligere** at sikre, at menneskemasserne forbliver indordnede, kontrollerede og underdanige. **På grund af idiotiske, politisk skabte samfundssystemer.**

I de fleste tilfælde er det ikke de rige **enkeltpersoner**, som gør det; det er de samfundssystemer og institutioner, de repræsenterer. De systemer og institutioner blev **skabt** af de rige og mægtige – og det er de rige og mægtige, som bliver ved med at støtte dem. Ved at stå bag sådanne samfundssystemer og institutioner kan enkeltpersoner vaske deres hænder for enhver ansvarlighed for de forhold, der undertrykker masserne, mens de favoriserer de rige og mægtige.

Her kommer et eksempel på sundhedsplejen i Amerika. Som jeg ikke skriver af fra bogen.

Men hvad med **alle** menneskers ret til at leve i omgivelserne med et minimum af menneskeværdighed, med mad nok til at undgå sult, klæder nok til at holde varmen? Hvad med menneskers ret til **alle steder** at få tilstrækkelig sundhedspleje – retten til ikke at være nødt til at **lide** af eller **dø** af relativt ubetydelige sygdomskomplikationer, som de, der har penge, klarer med et fingerknips.

Jeres planets ressourcer – **inklusive frugterne af det arbejde**, der udføres af de ubeskriveligt fattige masser, som vedvarende og systematisk udbyttes – tilhører alle verdens mennesker, ikke blot dem, der er rige og mægtige nok til at foretage udbytningen.

Og således fungerer udbytningen! De rige industrifolk går ind i et land eller et område, hvor der slet ikke er noget arbejde, hvor mennesker er subsistensløse, hvor ynkelig fattigdom råder.

De rige opfører en fabrik dér og tilbyder de fattige mennesker arbejde – somme tider 10, 12 og 14 timers arbejde om dagen – til ringe for ikke at sige umenneskelige lønninger. Vel at mærke ikke nok til at give disse arbejdere mulighed for at undslippe fra deres rotteplagede landsbyer, men lige nok til at lade dem leve på **den** måde, i modsætning til **slet ikke at have mad eller husly**.

Og når de bliver opfordret til det, siger disse kapitalister: "**Hov**, de har et bedre end **før**, har de ikke? Vi har **forbedret deres lod!** Menneskene **tager** arbejdet, **gør** de ikke? Vi har skaffet dem **muligheder!** Og **vi** løber hele **risikoen!**" Men hvor stor er risiko er der ved at betale mennesker 75 cent i timen for at fremstille sportssko, som kan sælges for 125 dollars parret? Er det at løbe en risiko eller ren og skær udbytning?

Sådan et fuldkomment sjofelt system kan kun findes **i en verden, der er motiveret af grådighed, hvor avancemarginen, ikke menneskelig værdighed, er det første hensyn.**

Frem for at opløfte mennesker til sand værdighed giver disse "**besiddelsesløse**" lige akkurat nok til at gøre dem afhængige – men ikke nok til nogensinde at gøre dem virkelig stærke.

For mennesker med virkelig økonomisk magt kan presse "**systemet**" og ikke blot være underlagt det. Og det er det sidste, systemets skabere ønsker! **Slyngler som de er.**

Så sammensværgelsen fortsætter. Og for de fleste af de rige og mægtige består sammensværgelsen ikke i handling, men i **fortielse**. Så lev nu på jeres måde, og sig for enhver pris **intet** om det sjofle ved et socioøkonomisk system, som belønner en virksomhedsleder med en bonus på 70 millioner dollars for at øge salget af en læskedrik, mens 70 millioner **mennesker** ikke har råd til at drikke stadset – og langt mindre til at spise nok til at holde sig raske.

Lad være med at se det sjofle ved det. Kald dette verdens frie markedsøkonomi og fortæl alle, hvor **stolte** I er over den. Men der står skrevet:

Vil du være fuldkommen, så gå hen og sælg, hvad du ejer, og giv det til de fattige, så vil du have en skat i Himlene. Men da den unge mand hørte de ord, gik han bedrøvet bort; thi han havde meget gods.

Gud/Altet er **alt**. Gud/Altet **bliver** alt. Der er intet som Gud/Altet ikke er, og alt, hvad Gud/Altet oplever om sig selv, oplever Gud/Altet i, som og gennem **dig**. Vid, at du modtager hver tanke, jeg sender dig, gennem det filter, der udgøres af din egen oplevelse, af din egen sandhed, af din egen forståelse og af dine egne beslutninger, valg og erklæringer om, hvem du er, og hvem du vælger at være. Der er ingen anden måde, du kan modtage den på. Der er ingen anden måde, du burde modtage den på. Overvej muligheden af, at **jeg giver dig** dine tanker og følelser vedrørende noget (**hvor tror du, ellers, de kommer fra?**); at jeg sammen med dig skaber dine oplevelser; at jeg har del i dine beslutninger, valg og erklæringer. Overvej muligheden af, at jeg har valgt dig, foruden mange andre, til at være budbringer, længe før denne bog blev til.

Ja, vi gennemgik alt dette i 1. bog. Men jeg vil tale til denne verden, og jeg vil blandt andet gøre det gennem mine lærere og budbringere. Og i denne bog vil jeg meddele jeres verden, at dens **økonomiske, politiske, samfundsmæssige og religiøse systemer er primitive.** Jeg iagttager, at I har den kollektive arrogance at mene, at I er de bedste. Jeg oplever, at flertallet af jer gør modstand mod enhver forandring eller forbedring, som tager noget som helst fra jer – lige meget hvem det måtte hjælpe. **Jeg siger igen, at hvad der er nødvendigt på jeres planet, er en omfattende bevidsthedsforandring. En forandring i jeres erkendelse. En fornyet respekt for hele livet og en dybere forståelse af altings indbyrdes forbindelse.**

Som jeg har forklaret dig før, har min beslutning fra begyndelsen været at give dig friheden til at skabe dit liv – og som følge deraf dit selv – som du ønsker at **være.** Du kan ikke erkende dit selv som skaberen, hvis jeg fortæller dig, hvad du skal skabe, hvordan du skal skabe, og derpå tvinger dig til at gøre det, kræver det eller får dig til det. Hvis jeg gør det, er mit formål forsvundet.

Men lad os nu blot bemærke, hvad der **er blevet** skabt på din planet, og se om det ikke gør dig lidt indigneret... I er en meget primitiv slægt, som ikke forstår andet en styrke. Der er ingen sand lov på jeres planet. Sand lov er naturlov – uforklarlig og **unødvendig** at forklare eller at lære.

Den er **iagttagelig.** Sand lov er den lov, som menneskene frivilligt indvilligede i at lade sig styre af, fordi de naturligt styres af den. Deres indvilligelse er derfor ikke så meget en indvilligelse, som den er en fælles erkendelse af, hvad der forholder sig sådan. De love må håndhæves. De **bliver** allerede håndhævet, ganske enkelt i kraft af de ubestridelige følgevirkninger.

Lad mig give dig et eksempel. Højt udviklede væsener slår ikke sig selv i hovedet med en hammer, fordi det gør ondt. De slår heller ikke en **anden** i hovedet med en hammer af samme grund. Udviklede væsener har lagt mærke til, at hvis man slår en anden med en hammer, kommer denne til skade. Hvis man bliver ved med at gøre det, bliver den pågældende vred. Hvis man bliver ved med at gøre ham vred, finder han selv en hammer og slår til sidst igen. Udviklede væsener ved derfor, at hvis man slår en anden med en hammer slår man sig selv med en hammer.

Det er ligegyldigt, om man har flere hammere eller en større hammer. Før eller senere kommer man til skade. **Dette resultat er iagttageligt.**

Se, uudviklede væsener – **primitive** væsener – iagttager det samme. De er bare ligeglade. Udviklede væsener er ikke villige til at spille **"den – der – har – den – største – hammer- vinder"**.

Primitive væsener spiller ikke andet. For øvrigt er dette overvejende et mandespil. Meget få kvinder er villige til at spille **"hammer – gør – ondt"**. **De er simpelt hen for intelligente.** De spiller et nyt spil. De siger: **"Hvis jeg havde en hammer, ville jeg udhamre retfærdighed, ville jeg udhamre frihed, ville jeg udhamre kærlighed mellem mine brødre og søstre over hele landet."**

Derfor er derfor, jeg foretrækker matriarkatet som styreform i verden, frem for patriarkatet.

Sandheden er – ligesom naturloven – iagttagelig. Se, enhver lov, som ikke er en naturlov, er ikke iagttagelig, og må derfor forklares for jer. I er nødt til at **få at vide**, hvorfor det er til jeres eget bedste. Det må demonstreres for jer. Det er ikke nogen let opgave, for hvis noget er til jeres eget bedste, **er det selvindlysende. Kun det som ikke er selvindlysende, må forklares for jer. Og for de kriminelle, uvidende, psykopaterne og andre afvigere. Læs retspsykologen Henrik Day Poulsens bøger.**

Det kræver et meget usædvanligt og målbevidst menneske at overbevise mennesker om noget, som ikke er selvindlysende. Til det formål har I opfundet **politikkerne**. Og **gejstligheden**.

Videnskabsmænd siger ikke meget. De er som regel ikke særligt snakkesaglige. De behøver ikke at være det. Hvis de udfører et eksperiment, og det lykkes, viser de jer ganske enkelt, hvad de har gjort. Resultaterne taler for sig selv. Så videnskabsmænd er som regel stilfærdige, ikke forfaldne til ordgyderi. Det er ikke nødvendigt. Grunden til deres arbejde er selvindlysende. Desuden, hvis de forsøger noget, og det mislykkes, har de intet at sige.

Således forholder det sig ikke med **politikere**. Selv om det er **slået fejl** for dem, taler de. Somme tider er det faktisk sådan, at jo mere det slår fejl for dem, jo mere taler de. **Ubegavede fjolser og tåber som de er**.

Det samme er tilfældet med religionerne. Jo mere de slår fejl, jo mere taler de. **Fjolser og stupide, magtgale sexforskrækkede tåber som de er**.

Men jeg siger jer: Sandheden og Gud/Altet findes samme sted: **i stilheden**.

Når I har fundet Gud/Altet, og når I har fundet sandheden, er det ikke nødvendigt at tale om det. Det er selvindlysende. Hvis I taler **meget** om Gud/Altet, er det sandsynligvis, fordi, I stadig søger. Det er okay. Det er i orden. Vid blot hvor I er. I underviser i, hvad I vælger at lære.

Og Ja, denne bog taler om mig, såvel som om livet, hvilket gør denne bog til et meget godt eksempel. Du har indladt dig på at skrive denne bog, **fordi du stadig søger**.

Forestiller du dig, at fremtiden er forudsigelig – selv for Gud/Altet? Jeg siger dig: **Jeres fremtid er skabelig. Skab den, som I ønsker den. Det er det, jeg vil gøre, sammen med de mennesker der vil hjælpe mig, og som jeg vil tiltrække. Hvis vi gør det kollektivt så er der en vældig gennemslagskraft. Og vi kan gøre det. VI VIL GØRE DET!**

JEG FORANDRER MIG HELE TIDEN. Fordi jeres forestilling om mig ændrer sig hele tiden! Det er jeres **tanke** om det **hele**, som får det til at ændre sig – **øjeblikkeligt**.

Somme tider er ændringen i Altet subtil, praktisk talt umærkelig, afhængig af **tankens** kraft. Men når der er en intens tanke – eller en **kollektiv tanke** – så er der en vældig gennemslagskraft, en vældig virkning. **Alt forandrer sig**. I bestemmer. Husk, I vælger jeres virkelighed **nu**.

Du vil vide, om der findes intelligent liv andetsteds i universet? Ja selvfølgelig. Det gør der. Nogle af livsformerne er mere primitive, andre mindre. Og nogle er lang mere udviklede. I har haft besøg af sådanne væsener mange gange, for at foretage undersøgelser. I nogle tilfælde for at hjælpe lidt til. De skubber lidt på nu og da.

For eksempel er du jo nok klar over, at I har gjort flere teknologiske fremskridt i de sidste 75 år (siden 1922) end i **hele menneskehedens forudgående historie**. Forestiller du dig, at alt fra bagageskannere til overlydsflyvning til computerchips, som indsættes i kroppen for at regulere hjertet, udsprang af menneskets hjerne? ... Og hvorfor fandt menneskene så ikke på dem for flere tusinde år siden? ... Du finder det ikke mærkeligt, at der i denne milliardårige udviklingsproces for omkring 75 – 100 år siden (bogen skrives i 1997) forekom en vældig **"forståelseseksplosion"**?

Du opfatter det ikke som liggende **uden for mønstret**, at mange mennesker på planeten nu har oplevet udviklingen af alt fra radio til radar til radioni (**strålings diagnosticering**) i deres levetid?

Du fatter ikke, at det, der er sket her, repræsenterer et kvantespring? Et skridt fremad af en sådan størrelsesorden og et sådant omfang, at det udelukker enhver logisk fremadskriden? Jeg siger overvej muligheden af, at I har fået hjælp. *Læs her min bogliste fra Strubes Forlag "Fokus på fortidens gåder" Den ligger under Universet på Pc'en.*

I får stadig væk hjælp til denne bevidsthedsændring i denne bog. Desuden bliver der hver dag lagt nye ideer, nye tanker, nye begreber frem for jer. Den proces at ændre bevidstheden, at øge den åndelige erkendelse for en hel planet, er en langsommelig proces. Den kræver tid og stor tålmodighed. Flere livslængder. Generationer.

Men langsomt kommer I til jer selv. Stille og roligt forandrer I jer.

Og du fortæller mig, at væsener fra det ydre rum hjælper os med det?

Bestemt. De er iblandt jer nu, mange af dem. De har hjulpet i årevis.

Hvorfor giver de sig så ikke til kende? Åbenbarer sig? Ville det ikke gøre deres gennemslagskraft dobbelt så stor?

Deres formål er at bidrage til den forandring, som de oplever, at de fleste af jer ønsker, ikke at skabe den; at fremhjelpe, ikke at gennemtvunge. Hvis de gav sig til kende, ville I ved den blotte styrke af deres tilstedeværelse bliver tvunget til at vise dem stor ære og tillægge deres ord stor vægt. Det er at foretrække, at flertallet når frem til deres egen visdom. Visdom, som kommer indefra, kasseres ikke så let som visdom, der kommer fra en anden. I er tilbøjelige til at holde fast ved det, I har skabt, end ved det; I har fået at vide.

Får vi dem nogensinde at se? Lærer vi nogensinde disse besøgende udefra at kende som dem, de virkelig er?

Afgjort ja. På et tidspunkt jeres bevidsthed, og frygten stilner af, og så giver de sig til kende for jer. Nogle af dem har allerede gjort det – over for nogle få mennesker.

Hvad med en teori, som nu bliver mere og mere udbredt, at disse væsener faktisk er ondsindede? Er der nogle, som vil skade os?

Er der nogen mennesker som vil skade jer? **Ja selvfølgelig. I dag islamisk Stat og islam, i 2017.**

Nogle af disse væsener – de mindre udviklede – vil I måske bedømme på samme måde. Men husk mit påbud. Døm ikke. Ingen gør noget upassende, set ud fra denne model af universet.

Nogle væsener har udviklet sig i teknologisk henseende, men ikke hvad tænkning angår. Jeres slægt er nærmest sådan. *Ja i den grad. Se blot på ideologierne, som kommunismen, socialismen, fascismen og nazismen foruden de af mænd skabte religioner, som katolicismen og islamismen.*

Men hvis disse ondsindede væsener er så udviklede i teknologisk henseende, kunne de vel ødelægge os. Hvad skal standse dem?

I bliver beskyttede. I får muligheden for at udleve jeres skæbne. Jeres egen bevidsthed vil skabe resultatet. Hvilket vil sige, at i dette som i alt andet er det, I tænker, det, I får.

- Det, I frygter, tiltrækker I.
- Det, I gør modstand mod, varer ved.

- Det, I undersøger, forsvinder – så I får mulighed for at genskabe det hele på ny, hvis I ønsker det, eller for at fordrive det fra jeres oplevelsesverden for altid.
- Det, I vælger, oplever I.

Hvorfor tvivler mennesker på dig? På Gud/Altet?

Fordi de tvivler på sig selv. Og det gør de fordi de har lært det, af mennesker som hævdede at repræsenterer mig. Fordi det var en måde, er den eneste måde, at beherske menneskene på.

I **må absolut** tvivle på jer selv, ellers ville I gøre krav på al jeres styrke. Det ville ikke gå an.

Det ville slet ikke gå an. Ikke for de mennesker, som for tiden sidder inde med magten.

De sidder inde med den magt, som er jeres – og de ved det. Den eneste måde, hvorpå de kan fastholde den, består i at afværge menneskehedens bevægelse hen imod at se, og derpå løse, de to største problemer i den menneskelige oplevelsesverden.

For at resumere ... De fleste af verdens problemer og konflikter, om ikke alle, og af jeres problemer og konflikter som enkeltindivider, ville blive løst og opløse sig, hvis I som samfund ville:

1. **Opgive begrebet adskillelse.**
2. **Indfører begrebet synlighed.**

Oplev aldrig igen jer selv som adskilte fra hinanden og oplev aldrig jer selv som adskilte fra mig. Fortæl aldrig nogen andet end hele sandheden, og godtag aldrig igen noget, der er mindre end **jer**s mest storslåede sandhed om mig.

Det første valg frembringer det andet, for når I forstår, at I sammen med alle andre er én, kan I **ikke** sige en usandhed eller tilbageholde vigtige data eller være andet end helt synlige for alle andre, **fordi I vil være på det rene med, at det er til jeres eget bedste på den måde.**

Med dette paradigmeskift vil kræve stor visdom, stort mod og vældig beslutsomhed. For frygt vil slå til mod hjertet i disse begreber og kalde dem urigtige. Frygt vil æde sig ind i disse begreber og kalde dem urigtige. Frygt vil æde sig ind i disse storslåede begrebers kerne og få dem til at virke hule. Frygt vil forvrænge, foragte, ødelægge. Frygt vil være jeres største fjende.

I får ikke, kan ikke frembringe det samfund, I altid har længtes efter og altid har drømt om, medmindre og før I med visdom og klarhed indser den endelige sandhed: **at det, I gør mod andre, gør I mod jer selv, hvad I undlader at gøre for andre, undlader I at gøre for jer selv; at andres lidelser er jeres lidelser og andres glæde er jeres glæde, og når I afviser nogen del deraf, afviser I en del af jer selv.** Tiden er nu inde til at **genvinde jer selv.** Tiden er nu inde til igen at opleve jer selv som dem, I virkelig er, og således gøre jer synlige igen. For når I og jeres sande slægtskab med Gud/Altet bliver synlige, så er vi **udelelige.** Og intet vil nogen sinde skille fra os igen.

Og skønt I igen vil leve i illusionen om adskillelse, idet I bruger den som redskab til at skabe selvet på ny, vil I fra nu af gennemleve jeres inkarnationer med indsigt, se illusionen som det, den er, og legende og glade bruge den til at opleve ethvert aspekt af, hvem vi er, som I har lyst til at opleve, dog uden nogen sinde igen at godtage den som virkelighed.

I vil aldrig mere være nødt til at bruge glemsomhedens mekanisme for at genskabe selvet, men vil bruge adskillelse **indsigtsfuldt**, idet I ganske enkelt **vælger** at manifestere jer som det, der er adskilt, af en særlig grund og med et særligt formål.

Og når I således er helt oplyste – det vil sige endnu en gang oplyste af lyset – kan I endog, som jeres særlige grund til at vende tilbage til det fysiske liv, vælge at være en påmindelse for andre.

I kan vælge at vende tilbage til dette fysiske liv, ikke for at skabe og opleve et nyt aspekt af selvet, men for at bringe sandhedens lys til dette illusionens sted, (**vores univers**) så andre kan komme til at se. Så vil I være **"lys bringere"**. Så vil I være del af opvågningen.

Der er andre som allerede har gjort dette. De er oplyste sjæle som har udviklet sig. De søger ikke længere den næste højere oplevelse af sig selv. De har allerede haft den højeste oplevelse.

De ønsker nu blot at vidne om den oplevelse for jer. De bringer jer de **"gode nyheder"**. De vil vise jer Gud/Altets vej og liv. De **vil sige: "Jeg er vejen og livet. Følg mig"**. Så vil de vise jer, hvordan der er at leve i den evige herlighed, som den bevidste forening med Gud/Altet er – hvilket kaldes gudsbevidsthed.

Vi er altid forenede, du og jeg. Vi kan ikke **ikke** være det. Det er slet og ret umuligt. Men du lever nu i den ubevidste oplevelse af den forening. Det er også muligt at leve i den fysiske krop i bevidst forening med alt der er, i bevidst erkendelse af den **endelige sandhed**; som bevidst udtryk for, hvem du virkelig er. Når du gør det tjener du som forbillede for alle andre, andre som lever i glemsomhed. Du bliver en levende påmindelse. Og derved redder du andre fra at fortabe sig for stedse i glemsomhed. Det **er** Helvede at fortabe sig for stedse i glemsomhed. Men jeg vil ikke tillade det. Jeg vil ikke tillade, at et eneste får fortabes, men jeg vil sende ... en hyrde. **Læs her "Urevangeliet – Et fuldstændigt, aramæisk evangelium" opdaget og udgivet på engelsk af Rev .G. J. Ouseley. Et evangelium af guddommelig visdom, sandhed og skønhed. (2004) Og læs også "Broderskabet oplyser – Forudsigelser via Kaj Munch" (1986)**

Sandelig, jeg vil sende mange hyrder, og du kan vælge at være en af dem. Og når sjæle vækkes af dig af deres slummer, endnu en gang mindet om, hvem de er, fryder alle englene i Himmelen sig over disse sjæle. For engang var de fortabte, og nu er de fundet.

Der findes den slags mennesker, hellige væsener, lige nu på planeten, ikke sandt? Ikke bare i fortiden, men lige nu?

Ja. Det har der altid gjort. Det vil der altid gøre. Jeg vil ikke lade jer være uden lærere; jeg vil ikke svigte hjorden, men altid sende mine hyrder efter den. Og der er mange på jeres planet lige nu, og ligeledes i andre dele af universet. Og i nogle dele af universet lever disse væsener sammen i stadig samhørighed og giver bestandigt udtryk for den højeste sandhed. **Det er de oplyste samfund, jeg har talt om. De findes, de er virkelige, og de har sendt jer deres udsendinge.**

Mener du, at Buddha, Krishna og Jesus var rummænd?

Det sagde du, ikke jeg. **Er det sandt?** Er det første gang, du har hørt den tanke?

Nej, men er det sandt? Tror du, at disse mestre levede et eller andet sted, før de kom til jorden, og vendte tilbage til det sted efter deres såkaldte død?

Ja, det gør jeg. Og hvor tror du, det sted findes?

Jeg har altid forestillet mig, at det var det, vi kalder "Himmelen". Jeg forestillede mig, at de kom fra Himmelen. Og hvor tror du, denne Himmel findes?

Det ved jeg ikke. I et andet rige, kan jeg tænke mig. En anden verden?

Ja ... Åh, jeg forstår. Men jeg ville have kaldt det åndeverdenen, ikke en anden verden som den, vi kender, ikke en anden planet.

Det *er* åndeverdenen. Men hvad får dig til at tro, at de ånder – de hellige ånder – ikke kan eller ikke ville vælge at leve andetsteds i universet, **akkurat ligesom de gjorde, da de kom til jeres verden.**

Så var Jesu rummand! Det sagde jeg ikke. **Nå, var han det eller var han det ikke?**

Tålmodighed, mit barn du går for hurtigt frem. Der er så meget mere. Vi har endnu en hel bog at skrive. Det sagde jeg til dig, det lovede jeg dig fra begyndelsen. Der bliver tale om tre bøger, sagde jeg. Den første skulle behandle det enkelte menneskes livsanskuelser og udfordringer.

Den anden skulle drøfte sandheder om livet som familie på denne planet. Og den tredje sagde jeg, skulle behandle de mest omfattende sandheder, som har at gøre med de evige spørgsmål. I den bliver universets hemmeligheder åbenbaret.

Sjælen er den største energi du indeholder. Sjælen er "bossen" over dit sind og din krop. Det er igennem sjælen du er Altet – altså Gud. Din egen del af Altet er altså din sjæl eller værens-energi. Når du er inkarneret som væsen og væren, er det op til sindet at acceptere sjælen i at bryde igennem til din krop med budskaber. Selvom sjælen er bossen, skal alt gå igennem sindet, der opfattes som et filter mellem sjælen og kroppen. Stod det til sjælen, skulle vi tydeliggøre vores kærlighed til hinanden og være så tro mod vores følelser som overhovedet muligt. Her går sindet over, og fortæller, at det ifølge den verden om vi har skabt, er uhensigtsmæssigt at gå og kramme enhver du føler empati med. Sjælen bliver derfor holdt tilbage med en masse impulser fra start til slut, hvor den bebor din krop. Sjælen er det guddommelige i dig, og lever altid videre. Det er dog muligt for sjælen og sin spirituelle sammenligning at flyde sammen til en celle (*som ærkeengle er*). Sker det, ophører de sig selv til ikke længere at skulle have en *avatar*, til at erfare for sig. Dette kan ske, hvis der er brug for netop den *værensenergi* i Altets univers. Et eksempel på en mulig sjælelig sammensmeltning er *Jesus*, der nu i den spirituelle verden kaldes for *Sananda*. Da han døde, er der noget der tyder på, at han smeltede sammen med sin sammenligning, for på den måde at kunne opdele sin energi ud til samtlige, af væren og væsensmanifestationer der er i Altets univers.

Værensenergi er den energi din sjæl udsender. Din sjæl kan kun finde ud af "at *være til stede*" den kan ikke finde ud af at erfare uden at have kroppen og sindet som værktøj. Værensenergi er overalt os. Energien er den vi alle udsender hvor vi end befinder os. De følelser vi føler sender vores værensenergi ud, således energier ligger rundt omkring os.

Den universelle skæbne er, at alle vi der er væsen og væren, skal erfare for Altet, og derigennem styrke Altet. Hvordan det bliver praktiseret er forskelligt fra menneske til menneske.

Ovenstående er fra ordforklaringer side 182. i bogen "*Kanaliseringer – Hvordan livet også kan leves*"

Alt – alt – der nogensinde har været, er nu og nogensinde vil være, finde lige nu. Og derfor: alt der er ... **ER**. Men alt der **ER** forandrer sig hele tiden, for livet er en fortsat skabelsesproces.

Derfor er det i en meget virkelig betydning sådan, at det der **ER ... ER IKKE**. Denne **ER - HED (tilstand)** er **ALDRIG DEN SAMME**. Hvilket betyder: **ER – HEDEN er IKKE**.

For de mennesker som måske aldrig kommer til at læse disse tre bøger – hvilke veje kan bruges lige her og nu, for at komme tilbage til visdommen, for at komme tilbage til klarheden, for at komme tilbage til Gud/Altet? Er vi nødt til at vende tilbage til religionen?

Vend tilbage til åndeligheden. Glem religionen. Mennesker vil reagerer med vrede på hele denne bog ... medmindre de ikke gør det.

Hvorfor siger du "glem religionen"?

Fordi den ikke er god for jer. I må forstå, at den organiserede religion for at slå igennem må få mennesker til at tro, at de har **brug** for den. For at tro på noget andet må mennesker først miste troen på sig selv. Så den organiserede religions første opgave er at få jer til at miste troen på jer selv. Den anden opgave er at få jer til at forstå, at **den** har de svar, I ikke har. Og den tredje og vigtigste opgave er at få jer til at godtage dens svar uden tvivl.

Hvis I tvivler, begynder I at tænke! Hvis I tænker, begynder I at gå tilbage til den indre kilde.

Religionen kan ikke lade jer gøre det, fordi I kan komme med et svar, som er anderledes end det, den har opfundet. Så religionen må få jer til at tvivle på selvet; må få jer til at tvivle på jeres egen evne til at tænke klart. Problemet for religionen er, at dette meget ofte får den modsatte virkning af den tilsigtede – for hvis I ikke uden tvivl kan godtage jeres egne tanker, hvordan kan I så undgå at tvivle på de nye forestillinger om Gud, som religionen har givet jer?

Temmelig snart betvivler I endog min **eksistens** – som I ironisk nok aldrig betvivlede før. Da I levede efter jeres **intuitive viden**, havde I måske ikke en helt klar forestilling om mig, men I vidste med bestemthed, at jeg var der! **Det er religionen, som har skabt agnostikere. (Ukendt som ikke kan vides; erkendes.)**

Enhver klar tænker, som undersøger, hvad religionen har gjort, **må** antage, at religionen ingen Gud har! For det er religionen, som har fyldt menneskenes hjerter med frygt for Gud, hvor mennesket tidligere elskede det som **er** i al dets pragt.

Det er religionen, som har befalet mennesker at knæle for Gud, hvor mennesket tidligere rejste sig i glad higen.

Det er religionen, som har bebyrdet mennesket med ængstelse for Guds vrede, hvor mennesket tidligere søgte Gud for at få **lettet** sin byrde.

Religionen påbød mennesket at skamme sig over sin krop og dens mest naturlige funktioner, hvor mennesket tidligere **fejrede** de funktioner som livets største gaver!

Religionen lært jer, at I er nødt til at have en **mellemand** for at nå Gud, hvor I tidligere troede at nå Gud ved ganske enkelt at leve livet i godhed og sandhed. **Alle religioner er skabt af mænd, hvorfor? Ingen gud er skabt af en kvinde? Fordi de er for intelligente til at skabe en falsk Gud.**

Og religionen **befalede** mennesker at tilbede Gud, hvor mennesker tidligere tilbad Gud, fordi det var umuligt **ikke** at gøre det!

Overalt hvor religionen har været, har den skabt splittelse – hvilket er det **modsatte** af Gud.

Religionen har adskilt menneske fra Gud, menneske fra menneske og mand fra kvinde - nogle religioner **fortæller** faktisk manden, at han står **over** kvinden, ligesom de hævder, at Gud står over mennesket - og har således dannet skueplads for de største karikeringer, der nogen sinde er påduttet halvdelen af menneskeheden.

Jeg siger jer: Gud/Altet står **ikke** over mennesket, og manden står **ikke** over kvinden – det er **ikke "tingenes naturlige orden"** – men sådan **ønskede** alle, der havde magt (**nemlig mænd**), at det var, da de udformede deres mands dyrkende religioner, idet de systematisk fjernede halvdelen af materialet fra deres endelige version af **"den hellige skrift"** og fordrejede resten, så den passede til deres mandlige model af verden. **Og dermed opfandt patriarkatet. Tåber som de er.**

Religionen insisterer **endnu den dag i dag** på, at kvinder på en eller anden måde er ringere, på en eller anden måde er andenklassens åndelige borgere, på en eller anden måde ikke er egnede til at undervise i Guds ord eller forrette gudstjeneste for folket. **Kun stupide, idiotiske, tåbelige, fundamentalister, uden hjerne og evne til selv at tænke, tror og taler således.**

Som børn skændes I stadig om, hvilket køn der af mig er ordineret til at være mine præster!

Jeg siger jer: I er **alle** præster. **Hver eneste én af jer.**

Ingen enkelt person eller klasse af mennesker er mere **"egnet"** til at gøre mit arbejde end nogen anden. Men så mange af jeres **mænd** er akkurat ligesom jeres nationer. Magtbegærlige. De bryder sig ikke om at **dele** magt, kun om at udøve den. Og de har konstrueret den samme slags Gud. En magtbegærlig Gud. En Gud, som ikke bryder sig om at dele magt, men kun om at udøve den. **Men jeg siger jer:** Gud/Altets største gave er at dele Gud/Altets magt.

Jeg ville gerne have jer til at være som jeg.

Men vi kan ikke være som dig! Det vil være blasfemi.

Blasfemi består i, at man har lært jer den slags ting. **Jeg siger jer: I er skabt i Guds billede, så I ligner Gud – det er den skæbne; I kom for at fuldbyrde.**

I kom ikke hertil for at stræbe og kæmpe og aldrig **"nå frem"**. Jeg sendte jer heller ikke ud på en mission, som er umulig at fuldføre. Tro på Guds godhed, og tro på godheden i guds skabelse – nemlig jeres hellige selv.

Du sagde: "Absolut magt kræver absolut intet". Er det Guds væsen?

Nu har du forstået det. Jeg sagde: **"Gud er alt, og Gud bliver alt. Der er intet som Gud ikke er, og alt hvad Gud oplever om sig selv, oplever Gud i, som og gennem dig"**. I min reneste form er jeg det absolutte. Jeg er absolut alt, og derfor behøver, ønsker og kræver jeg absolut intet.

Ud fra denne rene form er jeg det, du gør mig til. Det er, som hvis du endelig så Gud og sagde: **”Nå, hvad får du ud af det?”** Men uanset hvad du gør mig til, kan jeg ikke glemme og vil altid vende tilbage til min reneste form. Alt resten er fiktion. Det er noget du **finder på**.

Der er dem, som gerne vil gøre mig til en jaloux Gud; men hvem kan være jaloux, når man har alt og **er** alt?

Der er dem, som gerne ville gøre mig til en vred Gud; men hvad skulle kunne gøre mig vred, når jeg ikke kan såres eller skades på nogen måde?

Der er dem, som gerne ville gøre mig til en hævngherrig Gud; men hvem skulle jeg hævne mig på, eftersom alt hvad der findes, er mig?

Og hvorfor skulle jeg straffe mig selv for ganske enkelt at skabe? Eller, hvis du absolut vil tænke på os som adskilte, hvorfor skulle jeg skabe dig, give **dig** evnen til at skabe, give dig frit valg til at skabe, hvad du ønsker at opleve og så straffe dig for evigt for at træffe det **”forkerte”** valg?

Jeg siger dig: Jeg ville ikke gøre noget sådant – og i den sandhed ligger din frihed for Guds tyranni. **Sandelig**, der findes ingen tyranni – undtagen i din fantasi.

Du kan vende hjem, når som helst du ønsker det. Vi kan være sammen igen, når som helst du gerne vil det. Du kan opleve ekstasen ved foreningen med mig igen. Ved mindste foranledning. Ved følelsen af vinden mod dit ansigt. Ved lyden af en fårekilling under diamant skyer en sommernat. Ved det første syn af en regnbue og ved en nyfødt babys første skrig. Ved den sidste stråle fra en bemærkelsesværdig solnedgang og ved det sidste åndedrag i et bemærkelsesværdigt liv. Jeg er altid med dig, selv til tiden ende. Din forening med mig er fuldkommen – den var det altid, er det altid, og vil altid være det.

Du og jeg **er** én – både nu og for evigt. Gå nu, og gør dit liv til et udsagn om denne sandhed.

Sørg for, at dine dage og nætter bliver afspejlinger af din højeste indre forestilling.

Lad dine nu-øjeblikke fyldes af ekstasen ved, at Gud/Altet virkeliggøres gennem dig. Gør det ved at give udtryk for din evige og ubetingede kærlighed til alle dem, hvis liv du kommer i berøring med. **Vær et lys i mørket, og forband det ikke. Vær en lysbringer. Du er det. Så vær det.**